Den uforbederlige bibliotekar

Niels Jensen

Den store nordiske Almanak

Udgivet af Immanuel Rée's Forlag 1876-78.

Om almanakken på: https://danskforfatterleksikon.dk/1850p/p104814.htm

Udarbejdet 2023 af Niels Jensen

Opdateret den 7. oktober 2023 af Niels Jensen

EX LIBRIS
P.BENTZON
7. EWALDSGADE 7.

[illegible]

Den

Store Nordiske Almanak

1878

Immanuel Rée's Forlag.

Vilh. Pachts Heliotypi

Den

Store Nordiske

Almanak

for

1878.

Udgivet

af

Pecuniære Hensyn.

Kjøbenhavn.

Immanuel Røe's Forlag.

Trykt hos Nielsen & Lydiche.

Billederne fra Vilh. Pacht's heliotypiske Institut.

Januar

eller Glugmaaned. 31 Dage. 1878.

Christi Omskjærelse, Luc. 2.

		Maanen O. F.		Høiv.
Ti. 1	Nytaar	7 20	{Sol. op 8. 32′ n. 3. 37′	10 25
O. 2	Abel	8 24	{Tusmorket varer 52′	11 16
T. 3	Enoch	N. E.	🌑 n. M. 2. 54′ Eftm.	12 0
F. 4	Methusalem	4 22		0 21
L. 5	Simeon	5 43		1 0

Da Herodes var død, Matth. 2.

S. 6	Hell. 3 Kong.	7 3		1 34
M. 7	Knud Hertug	8 19		2 5
Ti. 8	Erhard	9 34	☾ fjernest Jorden	2 38
O. 9	Julianus	10 48	{Sol. op 8. 28′ n. 3. 47′ {Tusmorket varer 51′	3 9
T. 10	Paul Eremit	N. F.		3 43
F. 11	Hyginus	12 3	☽ f. Kv. 7. 37′ Eftm.	4 19
L. 12	Reinhold	1 20		5 4

Da Jesus var 12 Aar gammel, Luc. 2.

S. 13	1 S. e. H. 3 K.	2 42	Hilarius	6 5
M. 14	Felix	4 5	Venus skinner stærkest	7 19
Ti. 15	Maurus	5 29		8 37
O. 16	Marcellus	6 47	{Sol. op 8. 21′ n. 3. 59′	9 51
T. 17	Antonius	7 45	{Tusmorket varer 50′	10 52
F. 18	Hert. B. Mar.	O. E.	Prisca	11 44
L. 19	Pontianus	4 48	🌕 f. M. 1. 1′ Form.	12 9

Bryllupet i Kana, Joh. 2.

S. 20	2 S. e. H. 3 K.	6 29	{Fab. Sebast. {☾ nærmest Jorden	0 54
M. 21	Agnes	8 6		1 34
Ti. 22	Vincentius	9 41		2 13
O. 23	Emerentius	11 13	{Sol. op 8. 12′ n. 4. 13′	2 53
T. 24	Timotheus	O. F.	{Tusmorket varer 48′	3 34
F. 25	Pauli Omv.	12 46	☾ s. Kv. 4. 40′ Eftm.	4 19
L. 26	Polycarpus	2 18		5 15

Jesus gik ned af Bjerget, Matth. 8.

S. 27	3 S. e. H. 3 K.	3 48	Chrysostom.	6 30
M. 28	Fred. 6 Fods.	5 12	Carolus Magnus	7 50
Ti. 29	Chr. 7 Fods.	6 20	Valerius	9 6
			{Adelgunde	
O. 30	Lovise	7 6	{Sol. op 8. 0′ n. 4. 27′	10 10
T. 31	Vigilius	7 37	{Tusmorket varer 47′	10 59

Februar

eller Blidemaaned. 28 Dage. 1878.

		Maanen		Høiv.
		O. F.		
F. 1	Brigida	7 56		11 40
L. 2	Kyndelmisse	N. E.	● n. M. 9. 7' Form.	12 17

Jesus traadte i Skibet, Matth. 8.

S. 3	4 S. e. H. 3 K.	6 5	Blasius	0 34
M. 4	Veronica	7 19		1 5
Ti. 5	Agathe	8 34	☾ fjernest Jorden	1 34
O. 6	Dorothea	9 47	Sol. op 7. 46' n. 4. 42'	2 3
T. 7	Richard	11 2	Tusmørket varer 45'	2 34
F. 8	Corintha	N. F.		3 7
L. 9	Apollonia	12 21		3 43

Klinten iblandt Hveden, Matth. 13.

S. 10	5 S. e. H. 3 K.	1 42	Scholastica ☽ f. Kv. 2. 7' Eftm.	4 27
M. 11	Euphrosyne	3 5		5 25
Ti. 12	Eulalia	4 23		6 44
O. 13	Benignus	5 30	Sol. op 7. 31' n. 4. 58'	8 12
T. 14	Valentinus	6 16	Tusmørket varer 44'	9 33
F. 15	Faustinus	6 46		10 35
L. 16	Juliane	7 6		11 26

Arbejderne i Vingaarden, Matth. 20.

S. 17	Septuagesima	O. E.	Findanus ○ f. M. 12. 7' Eftm.	12 11
M. 18	Jul. Sophie	7 7	Concordia ☾ nærmest Jorden	0 32
Ti. 19	Ammon	8 44		1 12
O. 20	Eucharias	10 19	Sol. op 7. 15' n. 5. 13'	1 49
T. 21	Samuel	11 56	Tusmørket varer 43'	2 29
F. 22	Peders Stol	O. F.		3 11
L. 23	Papias	1 30		4 0

De fire Slags Sædejord, Luc. 8.

S. 24	Sexagesima	2 57	Matthias ☾ s. Kv. 4. 3' Form.	4 56
M. 25	Victorinus	4 13		6 9
Ti. 26	Inger	5 8		7 30
O. 27	Leander	5 41	Sol. op 6. 58' n. 5. 28'	8 47
T. 28	Ollegaard	6 2	Tusmørket varer 42'	9 48

Marts

eller **Tordmaaned.** 31 Dage. 1878.

			Maanen O. F.		Høiv.
F.	1	Albinus	6 17		10 34
L.	2	Simplicius	6 27		11 13

Christi Daab, Matth. 3.

S.	3	**Fastelavn**	N. E.	Kunigunde Qvinquagesima. Esto mihi	11 47
M.	4	Adrianus	6 21	🌑 n. M. 4. 8' F. ☾ fjernest Jorden	0 3
Ti.	5	Hvide Tirsdag	7 36	Theophilus	0 34
O.	6	Aske Onsdag	8 50	Gotfred. Sol. op 6. 41' n. 5. 42' Tusmorket varer 42'	1 3
T.	7	Perpetua	10 7		1 33
F.	8	Beata	11 37		2 4
L.	9	40 Riddere	N. F.		2 40

Jesus fristes af Djævelen, Matth. 4.

S.	10	1 S. i Fasten	12 48	Edel. Qvadragesima. Invocavit	3 18
M.	11	Thala	2 6		4 6
Ti.	12	Gregorius	3 17	☽ f. Kv. 4. 52' Form.	5 4
O.	13	Tamperdag	4 9	Macedonius. Sol. op 6. 23' n. 5. 57' Tusmorket varer 42'	6 23
T.	14	Eutychius	4 45		7 50
F.	15	Zacharias	5 8		9 9
L.	16	Gudmund	5 23		10 12

Den kananæiske Kvinde, Matth. 15.

S.	17	2 S. i Fasten	5 34	Gjertrud. Reminiscere	11 1
M.	18	Alexander	O. E.	🌕 f. M. 9. 57' Eftm. ☾ nærmest Jorden	11 46
Ti.	19	Joseph	7 39		0 6
O.	20	Gordius	9 19	Jevndøgn, Foraar begynder Sol. op 6. 4' n. 6. 11'. Tusmorket varer 42'	0 47
T.	21	Benedictus	10 59		1 28
F.	22	Paulus	O. F.		2 9
L.	23	Fidelis	12 34		2 55

Jesus drev en Djævel ud, Luc. 11.

S.	24	3 S. i Fasten	2 7	Ulrica. Oculi	3 44
M.	25	Mariæ Bebud.	3 0	☾ s. Kv. 5. 40' Eftm.	4 38
Ti.	26	Gabriel	3 42		5 45
O.	27	Castor	4 8	Sol. op 5. 46' n. 6. 25' Tusmorket varer 42'	6 59
T.	28	Eustachius	4 24		8 11
F.	29	Jonas	4 36		9 10
L.	30	Qvirinus	4 43	Venus skinner stærkest	9 57

Jesus bespiser 5000 Mand, Joh. 6.

S.	31	Midfaste	4 50	Fred. 5. Fødsel. Balbina Lætare. ☾ fjernest Jorden	10 37

Laura [illegible]

April

eller Faaremaaned. 30 Dage. 1878.

		Maanen O. F.		Høiv.
M. 1	Hugo	4 56		11 12
Ti. 2	Theodosius	N. E.	☾ n. M. 10. 5' Eftm.	11 44
O. 3	Nicætas	7 55	Sol. op 5. 28' n. 6. 39'	0 0
T. 4	Ambrosius	9 14	Tusmørket varer 43'	0 34
F. 5	Irene	10 35		1 7
L. 6	Sixtus	11 55		1 42

Gabriel Engel udsendes, Luc. 1.

S. 7	5 S. i Fasten	N. F.	Egesippus. Judica	2 25
M. 8	Chr. 9 Fødſ.	1 7	Janus	3 4
Ti. 9	Procopius	2 5		3 50
O. 10	Ezechiel	2 44	☽ f. Kv. 3. 45' Eftm.	4 52
T. 11	Leo	3 11	Sol. op 5. 10' n. 6. 53'. Tusmørket varer 44'	6 1
F. 12	Julius	3 28		7 22
L. 13	Justinus	3 40		8 36

Christi Indtog i Jerusalem, Matth. 21.

S. 14	Palmesøndag	3 50	Tiburtius	9 42
M. 15	Chr. 5 Fødſ.	3 58	Olympia ☾ nærmest Jorden	10 33
Ti. 16	Mariane	O. E.		11 20
O. 17	Anicetus	8 18	☺ f. M. 6. 48' Form. Sol. op 4. 52' n. 7. 7'. Tusmørket varer 46'	12 3
T. 18	Skjærtorsdag	9 56	Eleutherius	0 26
F. 19	Langfredag	11 28	Daniel	1 10
L. 20	Sulpicius	O. F.		1 54

Christi Opstandelse, Marc. 16.

S. 21	Paaskedag	12 45	Florentius	2 41
M. 22	2. Paaskedag	1 37	Cajus	3 28
Ti. 23	Georgius	2 10		4 17
O. 24	Albertus	2 30	☾ f. Kv. 9. 24' Form. Sol. op 4. 36' n. 7. 21'. Tusmørket varer 47'	5 11
T. 25	Flyttedag	2 44	Marc. Evang.	6 12
F. 26	Cletus	2 52		7 15
L. 27	Charl. Amal.	2 59	Ananias	8 15

Jesus kom ind ad lukte Døre, Joh. 20.

S. 28	1 S. e. Paaske	3 5	Vitalis. Qvasimodo ☾ fjernest Jorden	9 8
M. 29	Peter Martyr	3 12		9 52
Ti. 30	Severus	3 17		10 34

Mai

eller **Maimaaned.** 31 Dage. 1878.

			Maanen		Høiv.
			O. F.		
O.	1	Phil. Jacob	3 26	Voldermisse Sol. op 4. 19′ n. 7. 35′. Tusmørket varer 49′	11 12
T.	2	Athanasius	N. E.	● n. M. 1. 41′ Eftm.	11 49
F.	3	Korsmisse	9 41		0 9
L.	4	Florian	10 56		0 48

Jesus er en god Hyrde, Joh. 10.

S.	5	2 S. e. Paaske	11 59	Gothard. Misericord De lyse Nætter begynde	1 30
M.	6	Joh. a. Port.	N. F.	Merkur gaar forbi Solen Kl. 4. 1′ Eftm.	2 11
Ti.	7	Flavia	12 44		2 56
O.	8	Stanislaus	1 13	Sol. op 4. 5′ n. 7. 48′ Tusmørket varer 52′	3 43
T.	9	Caspar	1 34	☽ f. Kv. 11. 23′ Eftm.	4 34
F.	10	Gordianus	1 47		5 34
L.	11	Mamertus	1 58		6 45

Christi Bortgang til Faderen, Joh. 16.

S.	12	3 S. e. Paaske	2 6	Pancratius. Jubilate	8 0
M.	13	Ingenuus	2 14		9 7
Ti.	14	Christian	2 25	☾ nærmest Jorden	10 6
O.	15	Sophie	O. E.	Sol. op 3. 51′ n. 8. 1′ Tusmørket varer 56′	10 58
T.	16	Sara	8 56	○ f. M. 3. 22′ Eftm.	11 46
F.	17	**Bededag**	10 21	Bruno	0 10
L.	18	Erik	11 24		0 57

Den Helligaands Sendelse, Joh. 16.

S.	19	4 S. e. Paaske	O. F.	Potentiana. Cantate	1 42
M.	20	Angelica	12 6		2 25
Ti.	21	Helene	12 31		3 7
O.	22	Castus	12 48	Sol. op 3. 39′ n. 8. 13′ Tusmørket varer 60′	3 49
T.	23	Desiderius	12 59		4 30
F.	24	Esther	1 7	☾ s. Kv. 2. 32′ Form.	5 17
L.	25	Urbanus	1 14	☾ fjernest Jorden	6 10

Beder i Jesu Navn, Joh. 16.

S.	26	5 S. e. Paaske	1 20	Beda. Rogate	7 9
M.	27	Lucian	1 26		8 8
Ti.	28	Vilhelm	1 34		9 5
O.	29	Maximinus	1 43	Sol. op 3. 30′ n. 8. 24′ Tusmørket varer 63′	9 56
T.	30	**Chr. Himmelf.**	1 57	Vigand	10 44
F.	31	Petronella	2 17		11 29

Juni

eller Skjærsommer. 30 Dage. 1878.

		Maanen		Høiv.
L. 1	Nicomedes	N. E.	● n. M. 2. 38' Form.	12 13

Naar Trøsteren kommer, Joh. 15.

S. 2	6 S. e. Paaske	10 42	Marcellinus. Exaudi	0 35
M. 3	Krpr. Frederik	11 17	Erasmus	1 20
Ti. 4	Optatus	11 39	Bonifacius	2 2
O. 5	Grundlovsdag	11 54	Sol. op 3. 23' n. 8. 33'	2 45
T. 6	~~Norbertus~~	N. F.	Tusmørket varer 66'	3 27
F. 7	Jeremias	12 5		4 12
L. 8	Medardus	12 14	☽ f. Kv. 4. 45' Form.	5 4

Hvo mig elsker, Joh. 14.

S. 9	Pintsedag	12 23	Primus ☾ nærmest Jorden	6 8
M. 10	2 Pintsedag	12 32	Onuphrius	7 19
Ti. 11	Barnab. Apost.	12 42	Basilius	8 35
O. 12	Tamperdag	12 57	Sol. op 3. 19' n. 8. 40'	9 45
T. 13	Cyrillus	1 19	Tusmørket varer 69'	10 43
F. 14	Rufinus	O. E.		11 33
L. 15	Vitus	10 0	○ f. M. 12. 41' Form.	12 21

Christus og Nicodemus, Joh. 3.

S. 16	Trinitatis	10 33	Tycho	0 44
M. 17	Botolphus	10 53		1 26
Ti. 18	Leontius	11 5		2 3
O. 19	Gervasius	11 13	Sol. op 3. 18' n. 8 44'	2 40
T. 20	Sylverius	11 22	Tusmørket varer 70'	3 15
F. 21	Albanus	11 28	Solhverv, længste Dag. Sommer begynder	3 50
L. 22	10000 Mart.	11 34	☾ s. Kv. 8. 5' Eftm. ☾ fjernest Jorden	4 27

Den rige Mand, Luc. 16.

S. 23	1 S. e. Trin.	11 42	Paulinus	5 10
M. 24	St. Hansdag	11 50		6 4
Ti. 25	Prosper	O. F.		7 7
O. 26	Pelagius	12 1	Sol. op 3. 20' n. 8. 45'	8 15
T. 27	7 Sovere	12 20	Tusmørket varer 69'	9 22
F. 28	Ekdr. C. Amalie	12 46	Eleonora	10 21
L. 29	Petr. Paulus	1 28		11 13

Den store Nadvere, Luc. 14.

S. 30	2 S. e. Trin.	N. E.	Lucina ● n. M. 1. 21' Eftm.	12 1

Juli

eller Ormemaaned. 31 Dage. 1878.

		Maanen N. E.		Høiv.
M. 1	Theobaldus	9 43		0 24
Ti. 2	Mariæ Besøg.	10 1	Solen fjernest Jorden	1 8
O. 3	Cornelius	10 13	Sol. op 3. 25' n. 8. 43'	1 49
T. 4	Ulricus	10 24	Tusmørket varer 68'	2 28
F. 5	Anshelmus	10 32	☾ nærmest Jorden	3 8
L. 6	Dion	10 40		3 50

Det fortabte Faar, Luc. 15.

S. 7	3 S. e. Trin.	10 50	Lov. Aug. Villebaldus	4 35
M. 8	Kjeld	11 3	☽ f. Kv. 9. 11' Form.	5 35
Ti. 9	Sostrata	11 22	Knud Konge	6 50
O. 10	Vilh. Carol.	11 51	Sol. op 3. 32' n. 8. 37'	8 14
T. 11	Josva	N. F.	Tusmørket varer 65'	9 30
F. 12	Henrik	12 35		10 30
L. 13	Margarethe	1 39		11 22

Værer barmhjertige, Luc. 6.

S. 14	4 S. e. Trin.	2 57	Bonaventura	12 6
M. 15	Apostl. Del.	O. E.	○ f. M. 11. 45' Form.	0 26
Ti. 16	Susanne	9 22		1 3
O. 17	Alexius	9 30	Sol. op 3. 42' n. 8. 29'	1 37
T. 18	Arnolphus	9 37	Tusmørket varer 62'	2 7
F. 19	Justa	9 43		2 40
L. 20	Elias	9 49	☾ fjernest Jorden	3 11

Jesus lærer af Skibet, Luc. 5.

S. 21	5 S. e. Trin.	9 56	Evenus	3 45
M. 22	Mar. Magd.	10 7	☾ s. Kv. 1. 6' Eftm.	4 23
Ti. 23	Apollinaris	10 22	Hundedagene begynde	5 11
O. 24	Christina	10 43	Sol. op 3. 53' n. 8. 19'	6 16
T. 25	Jacobus	11 17	Tusmørket varer 58'	7 33
F. 26	Anna	O. F.		8 53
L. 27	Martha	12 11		10 2

Pharisæernes Retfærdighed, Matth. 5.

S. 28	6 S. e. Trin.	1 24	Aurelius	10 58
M. 29	Oluf	N. E.	● n. M. 10. 31' Eftm.	11 46
Ti. 30	Abdon	8 20		0 9
O. 31	Germanus	8 32	Sol. op 4. 6' n. 8. 7'	0 51
			Tusmørket varer 55'	

August

eller Høstmaaned. 31 Dage. 1878.

		Maanen N. E.		Høiv.
T. 1	Peders Fængs.	8 41	☾ nærmest Jorden	1 30
F. 2	Hannibal	8 49		2 7
L. 3	Nicodemus	8 59		2 47

Jesus bespiser 4000 Mand, Marc. 8.

S. 4	7 S. e. Trin.	9 10	Dominicus	3 27
M. 5	Osvaldus	9 27	☽ s. Kv. 2. 10′ Eftm.	4 15
Ti. 6	Chr. Forklar.	9 51	Sol. op 4. 19′ n. 7. 52′	5 15
O. 7	Donatus	10 29	Tusmørket varer 51′	6 34
T. 8	Ruth	11 28	De lyse Nætter ophøre	8 0
F. 9	Romanus	N. F.		9 18
L. 10	Laurentius	12 42		10 17

De falske Propheter, Matth. 7.

S. 11	8 S. e. Trin.	2 4	Herman	11 4
M. 12	Clara	3 26	Maaneform. 11. 33′ Eftm.	11 44
Ti. 13	Hippolytus	4 47	○ f. M. 1. 6′ Form.	0 2
O. 14	Eusebius	O. E.	Sol. op 4. 32′ n. 7. 37′ Tusmørket varer 49′	0 35
T. 15	Mariæ Himf.	7 53		1 6
F. 16	Rochus	8 0		1 36
L. 17	Anastatius	8 7	☾ fjernest Jorden	2 4

Den utro Husfoged, Luc. 16.

S. 18	9 S. e. Trin.	8 16	Agapetus	2 37
M. 19	Sebaldus	8 28		3 11
Ti. 20	Bernhard	8 45	☾ f. Kv. 4. 58′ Form.	3 51
O. 21	Salomon	9 13	Sol. op 4. 45′ n. 7. 21′	4 37
T. 22	Symphor.	10 6	Tusmørket varer 47′	5 40
F. 23	Zachæus	10 58	Hundedagene ende	7 0
L. 24	Sophie Fred.	O. F.	Bartholomæus	8 26

Jesus græder over Jerusalem, Luc. 19.

S. 25	10 S. e. Trin.	12 19	Ludvig	9 40
M. 26	Irenæus	1 52		10 37
Ti. 27	Gebhardus	3 28	Augustinus	11 26
O. 28	Lovise	5 5	● n. M. 6. 50′ Form. Sol. op 4. 59′ n. 7. 3′ Tusmørket varer 45′	12 7
T. 29	Joh. Halsh.	N. E.	☾ nærmest Jorden	0 28
F. 30	Benjamin	7 8		1 8
L. 31	Bertha	7 19		1 46

September

eller **Fiskemaaned.** 30 Dage. 1878.

Pharisæeren og Tolderen, Luc. 18.

		Maanen N. E.		Høiv.
S. 1	11 S. e. Trin.	7 33	Ægidius	2 27
M. 2	Elisa	7 56		3 12
Ti. 3	Seraphia	8 30	☽ f. Kv. 9. 16' Eftm.	4 2
			Theodosia	
O. 4	Jul. Maria	9 21	Sol. op 5. 12' n. 6. 46'	5 3
T. 5	Regina	10 31	Tusmørket varer 44'	6 19
F. 6	Magnus	11 50		7 42
L. 7	Dr. Louise	N. F.	Robert	8 55

Den Døve og Stumme, Marc. 7.

S. 8	12 S. e. Trin.	1 12	Mariæ Fødſ.	9 52
M. 9	Gorgonius	2 33		10 37
Ti. 10	Burchhardt	3 50	◯ f. M. 4. 40' Eftm.	11 15
O. 11	Hillebert	5 6	Sol. op 5. 26' n. 6. 27'	11 47
T. 12	Guido	O. E.	Tusmørket varer 43'	0 3
F. 13	Cyprianus	6 17	☾ fjernest Jorden	0 34
L. 14	† Ophøielse	6 25		1 4

Samaritaneren og Leviten, Luc. 10.

S. 15	13 S. e. Trin.	6 36	Eskild	1 36
M. 16	Euphemia	6 52		2 8
Ti. 17	Lambertus	7 16	Chr. 8 Fødſ. Titus	2 46
O. 18	Tamperdag	7 50	Sol. op 5. 39' n. 6. 9'	3 27
			Tusmørket varer 42'	
T. 19	Constantia	8 43	☾ ſ. Kv. 7. 21' Eftm.	4 15
F. 20	Tobias	9 55		5 15
L. 21	Matthæus	11 20		6 32

De 10 Spedalske, Luc. 17.

S. 22	14 S. e. Trin.	O. F.	Mauritius	7 56
M. 23	Linus	12 51	Jevndøgn, Efteraar begynder	9 10
Ti. 24	Tecla	2 27		10 10
O. 25	Cleophas	4 2	Sol. op 5. 53' n. 5. 50'	10 59
			Tusmørket varer 42'	
T. 26	Adolph	5 40	● n. M. 3. 1' Eftm.	11 43
			☾ nærmest Jorden	
F. 27	Cosmus	N. E.		0 3
L. 28	Venceslaus	5 39		0 46

Ingen kan tjene to Herrer, Matth. 6.

S. 29	15 S. e. Trin.	5 59	St. Michael	1 29
M. 30	Hieronymus	6 29		2 12

Oktober

eller Sædemaaned. 31 Dage. 1878.

			Maanen N. E.		Høiv.
Ti.	1	Remigius	7 15	Sol. op 6. 6′ n. 5. 32′	3 1
O.	2	Ditlev	8 21	Tusmørket varer 42′	3 52
T.	3	Mette	9 36	☽ f. Kv. 7. 51′ Form.	4 48
F.	4	Franciscus	11 0		5 57
L.	5	Placidus	N. F.		7 8

Enkens Søn af Nain, Luc. 7.

S.	6	16 S. e. Trin.	12 21	Fred. 7 Fødſ. Broderus	8 15
M.	7	Amalia	1 40		9 13
Ti.	8	Ingeborg	2 55	Sol. op 6. 21′ n. 5. 14′	9 58
O.	9	Dionysius	4 9	Tusmørket varer 42′	10 38
T.	10	Gereon	5 23	☾ fjerneſt Jorden	11 13
F.	11	Fred. 4 Fødſ.	6 37	🌕 f. M. 9. 45′ Form.	11 46
L.	12	Pr. Frederik	O. E.	Maximilian	0 3

Den Vaterſottige, Luc. 14.

S.	13	17 S. e. Trin.	5 1	Angelus	0 37
M.	14	Calixtus	5 21		1 12
Ti.	15	Flyttedag	5 53	Hedevig	1 49
O.	16	Gallus	6 38	Sol. op 6. 35′ n. 4. 57′	2 29
T.	17	Florentinus	7 43	Tusmørket varer 42′	3 12
F.	18	Luc. Evang.	9 1		4 0
L.	19	Balthaſar	10 26	☾ ſ. Kv. 8. 0′ Form.	4 54

Hvis Søn er Chriſtus, Matth. 22.

S.	20	18 S. e. Trin.	11 57	Felicianus	6 2
M.	21	11000 Jomfr.	O. F.		7 16
Ti.	22	Cordula	1 29		8 31
O.	23	Søren	3 2	Sol. op 6. 49′ n. 4. 40′	9 36
T.	24	Proclus	4 37	Tusmørket varer 43′	10 30
F.	25	Criſpinus	6 16	● n. M. 11. 49′ Eftm.	11 18
L.	26	Amandus	N. E.	☾ nærmeſt Jorden	12 5

Den Værkbrudne, Matth. 9.

S.	27	19 S. e. Trin.	4 25	Sem	0 29
M.	28	Prdſ. Caroline	5 6	Dr. Mar. Soph. Frederikke Simeon og Judas	1 15
Ti.	29	Narcisſus	6 5	Abſalon	2 2
O.	30	Louiſe Charl.	7 20	Sol. op 7. 4′ n. 4. 24′ Tusmørket varer 44′	2 49
T.	31	Krprdſ. Louiſe	8 44	Reform. Beg.	3 36

November

eller Slagtemaaned. 30 Dage. 1878.

		Maanen N. E.		Høiv.
F. 1	~~Alle Helgen~~	10 7	☽ f. Kv. 10. 41' Eftm.	4 25
L. 2	Alle Sjæle	11 27		5 17

Jesus prædiker om Salighed, Matth. 5.

S. 3	20 S. e. Trin.	N. F.	Hubertus	6 17
M. 4	Otto	12 44		7 18
Ti. 5	Malachias	1 58	☾ fjernest Jorden	8 18
O. 6	Leonhardus	3 11	Sol. op 7. 19' n. 4. 9'	9 10
T. 7	Engelbrecht	4 25	Tusmørket varer 46'	9 56
F. 8	Claudius	5 39		10 38
L. 9	Theodor	6 57		11 17

Den kongelige Mand, Joh. 4.

S. 10	21 S. e. Trin.	O. E.	Luther	11 56
M. 11	**Morten Bisp**	3 55	☺ f. M. 3. 24' Form.	0 15
Ti. 12	Torkild	4 37		0 56
O. 13	Arcadius	5 37	Sol. op 7. 33' n. 3. 55'	1 36
T. 14	Frederik	6 50	Tusmørket varer 47'	2 16
F. 15	Leopold	8 13		2 59
L. 16	Othenius	9 40		3 44

De 10000 Pund, Matth. 18.

S. 17	22 S. e. Trin.	11 8	Anianus	4 30
M. 18	Hesychius	O. F.	☾ s. Kv. 6. 49' Eftm.	5 26
Ti. 19	Elisabeth	12 36		6 35
O. 20	Volkmarus	2 7	Sol. op 7. 48' n. 3. 44'	7 47
T. 21	Mariæ Ofr.	3 41	Tusmørket varer 49'	9 0
F. 22	Fred. Ferdin.	5 18	Cecilia	10 3
L. 23	Clemens	6 56	☾ nærmest Jorden	10 59

Skattens Mønt, Matth. 22.

S. 24	23 S. e. Trin.	N. E.	Chrysogonus	11 49
M. 25	Catharina	3 45	● n. M. 10. 1' Form.	0 15
Ti. 26	Conradus	4 56		1 4
O. 27	Facundus	6 19	Sol. op 8. 1' n. 3. 34'	1 49
T. 28	Soph. Magdl.	7 45	Tusmørket varer 50'	2 31
F. 29	Saturninus	9 7		3 12
L. 30	Chr. 6 Føds.	10 27	Andreas	3 53

December

eller Christmaaned. 31 Dage. 1878.

Jesu Indtog i Jerusalem, Matth. 21.

		Maanen N. E.		Høiv.
S. 1	1 S. i Advent	11 43	Arnold	4 33
M. 2	Bibiana	N. F.	☽ f. Kv. 5. 28′ Eftm.	5 20
Ti. 3	Svend	12 57	Barbara	6 15
O. 4	Charl. Fred.	2 10	☾ fjernest Jorden	7 13
T. 5	Sabina	3 24	Sol. op 8. 13′ n. 3. 28′	8 14
F. 6	Nicolaus	4 40	Tusmørket varer 51′	9 13
L. 7	Agathon	5 57		10 3

Tegn i Sol og Maane, Luc. 21.

S. 8	2 S. i Advent	7 15	Mariæ Undf.	10 53
M. 9	Rudolph	O. E.	☺ f. M. 8. 40′ Eftm.	11 37
Ti. 10	Judith	3 29		12 21
O. 11	Damasus	4 38	Sol. op 8. 22′ n. 3. 25′	0 42
T. 12	Epimachus	6 1	Tusmørket varer 52′	1 23
F. 13	Lucia	7 27		2 3
L. 14	Crispus	8 56		2 43

Johannes i Fængsel, Matth. 11.

S. 15	3 S. i Advent	10 23	Nicatius	3 23
M. 16	Lazarus	11 51		4 6
Ti. 17	Albina	O. F.	☾ s. Kv. 3. 54′ Form.	4 54
			Lovise	
O. 18	Tamperdag	1 20	Sol. op 8. 29′ n. 3. 25′	5 58
T. 19	Nemesius	2 52	Tusmørket varer 53′	7 10
F. 20	Abraham	4 26	☾ nærmest Jorden	8 32
L. 21	Thomas	6 1	Solhverv, korteste Dag Vinter begynder	9 45

Johannis Vidnesbyrd, Joh. 1.

S. 22	4 S. i Advent	7 28	Japetus	10 46
M. 23	Torlacus	N. E.	● n. M. 10. 15′ Eftm.	11 39
Ti. 24	Adam	3 48		0 3
O. 25	Juledag	5 16	Sol. op 8. 32′ n. 3. 28′	0 50
T. 26	St. Stephan	6 41	Tusmørket varer 53′	1 44
F. 27	Joh. Evang.	8 5		2 6
L. 28	Børnedag	9 23		2 42

Simeon og Anna, Luc. 2.

S. 29	S. i. J. og N.	10 39	Noah	3 16
M. 30	David	11 54		3 52
Ti. 31	Sylvester	N. F.	☽ f. Kv. 2. 47′ Eftm.	4 29

Nærværende Aar

regnes efter Christi Fødsel 1878.

Efter Verdens Skabelse 5845
I den julianske Periode 6591
Siden Reformationen 361
Siden den Oldenborgske Stammes Regjerings Begyndelse i dette Rige 430
Siden vor allernaadigste Konge, Kong **Christian den Niendes** Fødsel 60
Fra Kong Christian den Femtes danske Lov 195
Fra Danmarks Grundlov 29

Imellem Jul og Fastelavn er 9 Uger og 5 Dage.

Mosaiske Festdage 1878.

Purimfest .... 19 Marts
* 1ste Paaskedag .... 18 April
* 2den — .... 19 —
* 7de — .... 24 —
* Paaskens Ende .... 25 —
* Ugefest (Pintse) .... 7 Juni
* Sammes 2den Festdag ... 8 —
* Fastedag, Templets Ødelæggelse .... 8 Aug.

* Nytaarsfest (5639) ...... 28 Septbr.
* Sammes 2den Dag ..... 29 —
* Store Forsoningsfest .... 7 Oktbr.
* Løvsalsfest .... 12 —
* Sammes 2den Festdag .. 13 —
* Sammes Slutningsfest .. 19 —
* Thorah=Glædesfest ...... 20 —
Templets Indvielsesfest (Jul), som feires i 8 Dage ..... 21 Decbr.

Enhver Festdag begynder den foregaaende Aften, og de med * betegnede fejres strengt.

Det danske Kongehus.

Kong **Christian IX.** til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, født 8 April 1818, sukcederede 15 November 1863, formælet 26 Maj 1842 med

Dronning **Louise** Vilhelmine Frederikke Caroline Auguste Julie, Prindsesse af Hessen=Cassel, født 7 Septbr. 1817.

Børn:

1) Kronprinds Christian **Frederik** Vilhelm Carl, født 3 Juni 1843, formælet 28 Juli 1869 med

Kronprindsesse **Louise** Josephine Eugenie, Prindsesse af Sverig og Norge, født 31 Oktbr. 1851.

Børn: 1) **Christian** Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm, født 26 Septbr. 1870.
2) Christian Frederik **Carl** Georg Valdemar Axel, født 3 August 1872.
3) **Louise** Caroline Josephine Sophie Thyra Olga, født 17 Februar 1875.
4) **Harald** Christian Frederik, født 8 Oktbr. 1876.

2) **Alexandra** Caroline Marie Charlotte Louise Julie, født 1. Decbr. 1844, formælet 10 Marts 1863 med **Albert Edward**, Prinds af Wales, Hertug af Cornwall, født 9 Novbr. 1841.

3) **Georg I.**, Hellenernes Konge, (Christian **Vilhelm** Ferdinand Adolph Georg), født 24 Decbr. 1845, formælet 27 Oktbr. 1867 med **Olga** Constantinowna, Storfyrstinde af Rusland, født 3 Septbr. 1851.

4) **Maria** Feodorowna (Maria Sophie Frederikke **Dagmar**), født 26 Novbr. 1847, formælet 9 Novbr. 1866 med Storfyrste **Alexander** Alexandrowitch af Rusland, Storfyrst=Thronfølger og Cæsarewitch, født 10 Marts 1845.

5) **Thyra** Amalie Caroline Charlotte Anna, født 29 Septbr. 1853.

6) **Valdemar**, født 27 Oktbr. 1858.

Oldefaders Sønnesøns Kong Christian VIII's Enke:

Enkedronning **Caroline Amalie**, Prindsesse af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Augustenborg, født 28 Juni 1796, formælet 22 Mai 1815, Enke 20 Januar 1848.

Oldefaders Sønnesøns Kong Frederik VI's Døttre:

1) **Caroline**, født 28 Oktbr. 1793, formælet 1 August 1829 med Arveprinds Frederik Ferdinand, Enke 29 Juni 1863.

2) **Vilhelmine Marie**, født 18 Januar 1808, formælet 19 Mai 1838 med Carl, Hertug af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg, født 30 Septbr. 1813, sukcederede 17 Febr. 1831.

I nærværende Almanak antages Dagen overensstemmende med almindelig Vedtægt at begynde ved Midnat og regnes indtil næste Midnat, saa at de 12 Timer, der gaa foran den mellemliggende Middag, benævnes Formiddagstimer, de 12 efterfølgende derimod Eftermiddagstimer. Ethvert Klokkeslet er angivet i den saakaldte Middeltid eller den Tidsart, som stedse bruges i det daglige Liv, og som derfor alle Uhre ere indrettede til at vise. Da denne imidlertid er forskjellig fra den Tid, som Solskiven angiver, bliver det nødvendigt for Enhver, som vil stille sit Uhr efter Solskiven, at kjende den Forskjel, som finder Sted mellem Uhret og Solskiven. Herom erholdes Underretning ved Hjælp af de Tal, som findes paa Tabellen paa næste Side, og som angive, hvad et Uhr paa de forskjellige Dage af Aaret bør vise i samme Øieblik, som det efter Solskiven er Middag. Saaledes betegner f. Ex. 12. 4', som findes ved den 1 Januar, at paa denne Dag skal et rigtigt Uhr vise Tolv og fire Minutter i det Øieblik, da Solen angiver Middag. Disse Tal kunne anvendes uden Forandring over hele Landet.

Den tredie Række paa enhver Side indeholder Angivelsen af Klokkeslettet for Maanens Op- eller Nedgang, forsaavidt som Kundskab derom kan have Vigtighed i det daglige Liv. Maanens Opgang er betegnet med O. F. eller O. E., eftersom den indtræffer paa en Formiddags- eller Eftermiddagstime. Ligeledes betegnes Nedgangen med N. F. eller N. E.

Den sidste Række paa enhver Side betegner Angivelsen af Klokkeslettet for Høivande paa Jyllands fri Vestkyst, hvormed maa sammenholdes den Forklaring over Beregningen af Tiden for Flod og Ebbe, som er meddelt efter Tabellen for Tidsforskjellen.

De, der ville benytte Solcentrets Op- eller Nedgang til derefter at stille deres Uhre, kunne, naar de befinde sig paa et Sted i Danmark, der ligger lige Vest for Kjøbenhavn, betjene sig af de i Almanakken anførte Klokkeslet. For de Steder derimod, som ligge nordligere eller sydligere, er beregnet den vedføiede Tabel, der viser, hvormange Minutter man skal lægge til eller trække fra de i Almanakken anførte Klokkeslet for at erfare, hvad Uhret bør vise ved Solens Op- eller Nedgang. De anførte Tal gjælde imidlertid ogsaa for dem, der ligge omtrent lige Øst eller Vest; derfor anføres her saavel disse som ogsaa de, der kunne rette sig efter Kjøbenhavn.

Kjøbenhavn ... Roeskilde, Holbæk, Kallundborg, Veile, Varde.
Helsingør ..... Hillerød, Nykjøbing, Skanderborg.
Randers ...... Viborg, Grenaa.
Aalborg ...... Ribe, Løgstør, Thisted.
Ribe .... Christiansfeld, Haderslev, Assens, Odense, Nyborg, Korsør, Slagelse, Storeheddinge, Christiansø.
Nakskov ...... Tønder, Flensborg, Sønderborg, Maribo, Saxkjøbing, Stubbekjøbing, Nykjøbing.
Slesvig ...... Husum, Ekernførde, Burg.

	Læg til Opg. Træk fra Nedg.					Træk fra Opgangen. Læg til Nedgangen.															Læg til Opg. Træk fra Nedg.							
	Jan.		Febr.		Marts			April		Mai		Juni		Juli		August			Septb.		Oktbr.		Novbr.		Decbr.	
	6	20	3	17	2	16	30	13	27	11	25	8	22	6	20	3	17	31	14	28	12	26	9	23	7	21
Helsingør..	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2
Randers ..	6	5	4	2	1	0	1	2	3	4	5	6	6	6	5	4	3	2	1	0	1	2	4	5	6	6
Aalborg...	9	8	6	4	2	1	1	3	5	6	8	10	10	9	8	6	4	3	1	1	2	4	6	8	9	10
Skagen ...	14	12	9	6	3	1	2	3	7	10	13	15	16	15	13	10	7	4	2	1	4	6	7	12	15	16

	Træk fra Opg. Læg til Nedg.					Læg til Opgangen. Træk fra Nedgangen.															Træk fra Opg. Læg til Nedg.							
	Jan.		Febr.		Marts			April		Mai		Juni		Juli		August			Septb.		Oktbr.		Novbr.		Decbr.	
	6	20	3	17	2	16	30	13	27	11	25	8	22	6	20	3	17	31	14	28	12	26	9	23	7	21
Ribe......	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2
Nakskov ...	6	5	4	2	1	0	1	2	3	4	5	6	6	6	5	4	3	2	1	0	1	2	4	5	6	6
Slesvig...	7	6	5	3	2	0	1	2	4	5	7	8	8	7	6	5	4	2	1	0	2	3	5	6	7	8

Tabel, som viser, hvad Klokken er efter Middeltid, naar Solskiven viser 12.

Jan.	1	12 4'	Marts	14	12 9'	Juni	12	12 0'	Septb.	12	11 56'	Novbr.	27	11 48'
„	3	12 5'	„	18	12 8'	„	17	12 1'	„	15	11 55'	„	30	11 49'
„	5	12 6'	„	21	12 7'	„	22	12 2'	„	17	11 54'	Decbr.	2	11 50'
„	7	12 7'	„	24	12 6'	„	26	12 3'	„	20	11 53'	„	5	11 51'
„	10	12 8'	Marts	27	12 5'	Juli	1	12 4'	„	23	11 52'	„	7	11 52'
„	12	12 9'	„	31	12 4'	„	7	12 5'	„	26	11 51'	„	9	11 53'
„	15	12 10'	April	3	12 3'	„	14	12 6'	„	29	11 50'	„	12	11 54'
„	18	12 11'	„	6	12 2'	August	1	12 6'	Oktober	2	11 49'	„	14	11 55'
„	21	12 12'	„	10	12 1'	„	8	12 5'	„	5	11 48'	„	16	11 56'
„	25	12 13'	„	14	12 0'	„	14	12 4'	„	9	11 47'	„	18	11 57'
„	30	12 14'	„	18	11 59'	„	19	12 3'	„	13	11 46'	„	20	11 58'
Febr.	10	12 14'	„	22	11 58'	„	23	12 2'	„	17	11 45'	„	22	11 59'
„	13	12 14'	„	28	11 57'	„	27	12 1'	„	23	11 44'	„	24	12 0'
„	24	12 13'	Maj	6	11 56'	„	31	12 0'	Novbr.	1	11 44'	„	26	12 1'
Marts	2	12 12'	„	24	11 57'	Septbr.	3	11 59'	„	14	11 45'	„	28	12 2'
„	6	12 11'	Juni	1	11 58'	„	6	11 58'	„	19	11 46'	„	30	12 3'
„	10	12 10'	„	7	11 59'	„	9	11 57'	„	23	11 47'			

Forklaring af Beregningen af Klokkeslettet for Høj- og Lavvande.

Ved Beregningen af Klokkeslettet for Høivande og Lavvande tager man først de Tal, der findes i den sidste Række i hver Maaned og lægger dertil Havnetiden efter den vedføiede Tabel. Den første Talrække i denne Tabel indeholder det hosstaaende Steds Havnetid, den anden angiver Tidsforløbet fra Høivande til Lavvande og den tredie Middelspringflodhøiden i Fod.

Tabel til Beregning af Høj- og Lavvande.

Agger	3 44	5 19	1	Fanø, N. V.				Ording	0 20	7 23	11
Altona	4 54	7 45	8	Pynt	1 57	—	—	Pelworm	1 32	6 14	12
Amrum	0 55	6 49	9	„ Midten af				Pin Aue	3 22	7 34	11
Blaavandshuk	1 19	6 8	6	Vestkysten	1 6	—	—	Rendsborg	7 17	7 18	4
Blankenese	4 19	7 36	—	Frederikshavn	5 37	6 0	1	Schulau	4 10	7 32	—
Blauort Sand	0 13	6 31	—	Frederiksstad	2 12	7 34	11	Seesand	0 25	6 54	10
Bongsiel	1 48	6 38	12	Glückstad	2 44	7 13	12	Skagen	5 37	6 6	1
Bordelum				Hals	8 25	4 57	1	Skallingende	1 51	—	—
Siel	2 17	8 37	—	Hamborg	5 4	7 48	—	Stø- { Itzehoe	3 35	—	—
Brunsbüttel	1 33	7 14	11	Helgoland	11 45	6 51	10	ren { Størort	2 21	7 17	—
Büsum, udenfor				Hirtshals	4 3	6 14	1	Süderoog	0 45	6 44	11
Havnen	0 56	6 15	—	Hjerting	2 20	6 5	—	Sydvesthorn	2 18	7 36	9
Cuxhaven	0 43	6 53	12	Husum Havn	2 11	7 25	—	Sønderhoe	1 57	6 42	5
Dagebøl	1 54	6 54	10	Hoier Kanal	2 54	6 33	7	Teufelsbrücke	4 39	7 41	—
Dicksander Gat,				Krück Aue	3 0	—	—	Thorsminde			
ved Sydenden				List	1 56	6 15	7	Gab	3 9	5 35	2
af Flakstrom-				Meldorf Havn	1 7	7 45	12	Tvilenfleth	3 32	7 27	—
men	0 36	6 50	—	Nordby	2 37	6 4	6	Tønningen	1 36	7 11	11
Fanø, N. O.				Norderpiep	0 25	6 18	13	Vollervik	0 49	6 45	12
Pynt	2 17	—	—	Nymindegab	2 16	5 48	2	Vyk	1 56	6 21	10

Expl.: at finde Klokkeslettet for Højvande og Lavvande den 6te Jan. ved Agger:

Af Pillen for Høivande i Januar .... 1 Tim. 34 Min.
Hertil lægges Havnetid for Agger .... 3 — 44 —

5 Tim. 18 Min.

Det Udkomne er Klokkeslettet for Høivande om Formiddagen. Er det fundne Klokkeslet større end 12 Timer, da trækkes 12 Timer fra, og det Udkomne er nu Klokkeslettet for Høivande om Eftermiddagen.

Klokkeslettet for det paafølgende Lavvande faas ved til Klokkeslettet for Højvande at lægge Tidsforløbet fra Højvande til Lavvande. Da denne Mellemtid for Agger er 5 Tim. 19 Min., saa indtræffer Lavvande Kl. 10. 37′ om Formiddagen. Blev Lavvandsklokkeslettet større end 12 Timer, da trækkes 12 Tim. fra, og det Udkomne er nu Klokkeslettet for Lavvande om Eftermiddagen.

Trækkes fra de fundne Klokkeslet 25 Min., erholdes derved Klokkeslettene for de næstforegaaende Høivande og Lavvande; lægges derimod 25 Min. til, saa har man Klokkeslettene for de næstfølgende Høivande og Lavvande.

Formørkelser.

I Aaret 1878 indtræffe følgende Formørkelser:

1) En Solformørkelse den 2den Februar Formiddag, som blot bliver synlig i Australiën og i Havet omkring Sydpolen.

2) En partiel Maaneformørkelse den 17de Februar ved Middag og derfor usynlig for Kjøbenhavn.

3) En Solformørkelse den 29de Juli Eftermiddag, som blot bliver synlig i det nordøstlige Asien og i Nordamerika. Formørkelsen er total i en Zone, der strækker sig fra den østlige Del af Sibirien tværsover Beringstrædet og derpaa gjennemskærer Nordamerika, den mexikanske Sø, Cuba og Haiti.

4) En partiel Maaneformørkelse Natten mellem den 12te og 13de August. Den begynder for Kjøbenhavn den 12te Kl. 11. 33′ Aften og er forbi Kl. 2. 24′ efter Midnat. Naar Formørkelsen Kl. 12. 58′ er størst, blive 7 Tolvtedele af Maanens Diameter formørkede.

Merkur gaar forbi Solen den 6te Maj. For Kjøbenhavn træder Planeten Kl. 4. 1′ Eftermiddag ind i Solens Skive i et Punkt paa Solranden,

som ligger 45° østlig fra det nordligste Punkt. Udtrædelsen vil ikke kunne iagttages, da den finder Sted Kl. 11. 37'.

Planeterne i Aaret 1878.

Merkur er i Almindelighed Solen saa nær, at den ikke kan sees med blotte Øjne. Den 3die Februar, 2den Juni og 26de September er den i størst vestlig Afstand fra Solen og maa da søges om Morgenen før Solopgang paa den østlige Himmel. Den 15de April, 14de August og 8de December er den i størst østlig Afstand og sees derfor bedst om Aftenen efter Solnedgang paa den vestlige Himmel. Den 6te Maj Kl. 4. 1' Eftermiddag gaar Merkur forbi Solens Skive.

Venus er Aftenstjerne i Begyndelsen af Aaret og kan iagttages over 4 Timer efter Solnedgang. Den naar sin største Glands den 14de Januar. Idet den nu nærmer sig Solen, aftager Glandsen, og den bliver usynlig i Slutningen af Februar Maaned. Derpaa bliver den Morgenstjerne, Glandsen tiltager og denne naar sit Høieste den 30te Marts. Den fjerner sig imidlertid fra Solen med aftagende Glands og naar i Begyndelsen af Maj den største vestlige Afvigelse. Den befandt sig ved Aarets Begyndelse i Vandmandens Billede med aftagende østlig Bevægelse. I Slutningen af Januar er den stationær, hvorefter Bevægelsen bliver vestlig. Efterat den atter er bleven stationær i Midten af Marts, gjennemløber den i de følgende Maaneder Vandmanden i østlig Retning, saa at den i Slutningen af April træder ind i Fiskene, i Begyndelsen af Juni ind i Vædderen og i Slutningen af samme Maaned ind i Tyren. I dette sidste Billede gaar Planeten i Midten af Juli imellem begge Hornspidserne og gjennemløber i de følgende Maaneder Tvillingerne, Krebsen, Løven og Jomfruen. Under denne Bevægelse nærmer den sig Solen, saa at den i Slutningen af Aaret er usynlig.

Mars har ved Aarets Begyndelse en østlig Bevægelse i Fiskenes Stjernebillede og kulminerer Kl. 6 Eftermiddag. Følgelig er den synlig til efter Midnat. I Begyndelsen af Februar gaar den ind i Vædderen og i Begyndelsen af Marts ind i Tyren. I dette Billede passerer den i sidste Halvdel af April mellem begge Hornspidserne. Fra Begyndelsen af Maj og til Midten af Juni gjennemløber den Tvillingerne. Derpaa bliver den usynlig i de følgende Maaneder indtil Oktober, da den vil kunne sees om Morgenen. Ved Aarets Slutning kan den iagttages henved 3 Timer før Solens Opgang. Den 27de Oktober gaar den 3 Grader nordlig forbi Spika.

Jupiter er ved Aarets Begyndelse usynlig. Naar den i Marts begynder at blive synlig om Morgenen, har den en ringe østlig Bevægelse i Stenbukkens Billede. I Slutningen af Maj er den stationær, hvorpaa Bevægelsen bliver vestlig. Samtidig hermed fjerner den sig fra Solen og bliver mere og mere synlig indtil den den 25de Juli er i Opposition med Solen og saaledes synlig hele Natten. I sidste Halvdel af September er den atter stationær, og nu bliver Bevægelsen østlig i Stenbukken, hvilket Billede den ikke i Resten af Aaret forlader. Planetens Nedgang indtræffer efter Oppositionen stedse tidligere, allerede i Midten af September ved Midnat, i Midten af Oktober Kl. 10 Aften, midt i November Kl. 8½ og ved Aarets Slutning Kl. 6½.

Saturn kan ved Aarets Begyndelse sees 6 Timer efter Solnedgang med en østlig Bevægelse i Vandmanden, hvilket Stjernebillede den forlader i Slutningen af Januar Maaned for i den øvrige Del af Aaret at opholde sig i Fiskene. Planeten nærmer sig imidlertid stærkt Solen, saa at den i Begyndelsen af Marts bliver usynlig. I Begyndelsen af Mai begynder den at blive synlig en kort Tid før Solens Opgang. I Slutningen af Juni staar Planeten op ved Midnat, i Slutningen af Juli Kl. 10 Aften og i Slutningen af August Kl. 8. Den 22de September er den i Opposition med Solen og derfor synlig hele Natten. Nedgangen indtræffer nu herefter tidligere paa Natten, midt i Oktober Kl. 4 efter Midnat, midt i November Kl. 2 og midt i December ved Midnat.

Saturnsringen er usynlig fra 6te Februar til 1ste Marts.

Planetsystemet.

	Siderisk Omløbs-tid.	Middelafstand fra Solen, naar Jordens Middelafstand (20008000 Mile) antages som Enhed.	Solens Diameter = 186594 Mile. Solens Omdreining 25 Dage og 12 Timer. Diameter.	Masse. (Sol. Masse antaget som Enhed.)	Omdreining.	Planeternes Middelafstand fra Solen, udtrykt i Mile.
	Dage.		Mile.		T. M.	Mill.
☿ Merkur	87.97	0.387	650	1: 4348000	24 5	7.7
♀ Venus	224.70	0.723	1640	1: 412150	23 21	14.5
♁ Jorden	365.26	1.000	1719	1: 354030	23 56	20.0
♂ Mars	686.98	1.524	928	1: 2968300	24 37	30.5
♃ Jupiter	4332.58	5.203	19183	1: 1050	9 55	104.1
♄ Saturn	10759.22	9.539	16376	1: 3512	10 30	190.9
♅ Uranus	30686.82	19.183	7255	1: 20574	—	383.8
♆ Neptun	60126.72	30.037	7575	1: 17500	—	601.0

Planeternes Drabanter.

Maanen bevæger sig i 27 Dage 8 Timer omkring Jorden i en Middelafstand fra denne af 51800 Mile. Dens Diameter beløber sig til 469 Mile. **Jupiter** ledsages af 4, **Saturn** af 8, **Uranus** af 4 Drabanter og **Neptun** i det Mindste af 1 Drabant.

Asteroiderne.

Imellem Mars og Jupiter befinder sig en Mængde smaa Planeter, som kaldes Asteroider, og som ikke ere synlige uden Kikkert. De Opdagedes Antal var i Begyndelsen af Aaret 1877 naaet op til 172, hvis Middelafstande fra Solen ligge imellem 44 og 68 Millioner Mile.

Fortegnelse over Markederne i Aaret 1878.

Sluttet 25 April 1877.

Sjælland, Møen og Bornholm.

Aakirkeby, 5 Apr. og 4 Okt. Heste, Kvæg og andre Kreaturer samt Kram. **Asnæs**, 15 Apr. og 19 Okt. Kreaturer, Avlsredskaber og hvad Bonden behøver til sin Avlings Drift. **Farum**, 8 Apr. og 14 Okt. Heste og Kvæg. **Faxe**, 13 Marts og 9 Okt. Kreaturer. **Frederiksborg** eller **Hillerød**, sidste Onsdag hver Maaned Torvedag med levende og slagtede Kreaturer. 15 Jan., 15 Febr. og 14 Mts. Heste og Kvæg; 24 Apr. Heste, Kvæg og Kram; 25 Juni; 12 Sept. Heste, Kvæg og Landbovarer; 1 Nov.; 13 Dec. Heste og Kvæg, andre Kreaturer og Landbovarer. **Frederikssund**, anden Onsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 31 Jan., 28 Feb. og 30 Mts. Heste og Kvæg; 25 Apr. Heste og Kram; 12 Juli Kram; 18 Okt. Heste, Kvæg og Kram; 6 Dec. Heste og Kvæg. **Frederiksværk**, 4 Feb., 2 Apr., 5 Juli, 2 Sept. og 3 Dec. Heste og Kvæg. **Inglebjerg**, 2 Apr. og 4 Okt. Kreaturer, Landprodukter, landlige Fabrikata og Avlsredskaber. **Helsinge**, 9 Jan., 10 Apr., 12 Juni og 9 Okt. Kreaturer og Landbrugsgjenstande. **Helsingør**, 25 Feb. Kreaturer; 16 Apr., 23 Juli og 22 Oktbr. Kreaturer og Kram. **Hillerød**, se Frederiksborg. **Hirschholm**, 17 Apr. og og 29 Okt. Heste, Kvæg, Landbrugs- og Husflidsprodukter samt Byens Haandværkeres Arbejder. **Hjembæk**, 25 Juni. **Holbæk**, første Tirsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer; i Tilfælde af Helligdag afholdes Torvedagen den næste Tirsdag. 13 og 27 Mts. samt 10 Apr. Heste og Kvæg; 7 Juni Heste,

Kvæg, Kram, Haandværksvarer og Skovbovarer; 17 Okt. Kvæg; 21 Nov. **Houby**, 25 Juni. **Kallundborg**, første Tirsdag i hver Maaned Torvedag med Kreaturer. 17 til 19 Juni Uld; 21 Juni; 4 Nov. Heste og Kvæg. **Kjøbenhavn**, hver anden Onsdag Heste. **Kjøge**, første Onsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 13 og 27 Mts. samt 10 Apr. Heste og Kvæg; 20 Maj Heste, Kreaturer og Landprodukter; 31 Juli; 30 Okt. **Korsør**, 28 Feb., 11 Juni og 5 Nov. Heste, Kvæg og Kram. **Mogenstrup**, 25 Juni. **Næstved**, tredje Onsdag i hver Maaned med Heste, Kvæg og Kreaturer, i Sept. og Nov. tillige med Kram. **Nykjøbing**, anden Onsdag i hver Maaned med Kreaturer; 4 Juni Heste og Kram; 11 Okt. Heste, Kvæg og Kram. **Ousbjerg**, 4 Apr. og 19 Okt. Kreaturer. **Præstø**, anden Tirsdag i hver Maaned med Heste, Kvæg, Faar og Svin; 11 Juni og 8 Okt. samt 10 Dec. Kram. **Ringsted**, første Torsdag i hver Maaned, eller, naar denne er en Helligdag, den næstfølgende Torsdag, Torvedag med levende Kreaturer. 12 og 26 Mts. samt 9 April og 6 Maj Heste og Kvæg; 20 Juni; 24. Sept.; 21 Okt. Heste og Kvæg; 19. Novbr. Kvæg. **Roeskilde**, første Mandag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer; 1 og 15 Mts. samt 5 April Heste og Kvæg; 14 Maj Kram; 20 Juli Heste og Kvæg; 10 Sept.; 23. Okt. **Skibby**, 8 Mts. og 2 Okt. Kreaturer. **Skjelskjør**, 14 Feb., 2 og 29 Mts. samt 13 Apr. Heste og Kvæg; 22 Maj Heste, Kvæg og Landmandens Husflidsprodukter; 26 og 27 Juni; 20 Sept. Heste, Kvæg, Kram og Frugt; 25 Okt., 15 Nov. og 16. Dec. Heste og Kvæg. **Slagelse**, første Onsdag i hver Maaned, eller, naar denne er en Helligdag, den næstfølgende Onsdag, Torvedag med levende Kreaturer. 14 og 28 Mts. samt 11 Apr. og 28 Maj Heste og Kvæg; 9 og 10 Juli; 4 Okt. Heste og Kvæg; 7 og 8 Nov. **Slangerup**, 29 Mts., 9 Mai og 6 Juni; 28 Nov. Heste, Kvæg, Kram og Haandværksvarer. **Sorø**, anden Onsdag i Sept., Okt., Nov. og Dec. Torvedag med Heste, Kvæg og Kreaturer. 8 og 22 Mts. samt 12 Apr. og 16 Maj Heste og Kvæg; 28 Juni; 26 Sept. Heste og Kvæg; 6 Nov. **Stege**, 1 Apr. Heste og Kvæg; 10 og 11 Okt. Heste, Kvæg og Kram. **Storehedinge**, 5 og 19 Mts. samt 2 Apr. Heste og Kvæg; 10 Maj og 15 Okt. Heste og Kram. **Tudse**, 1 Okt. Gaasemarked. **Verø**, 27 Apr. og 4 Nov. Heste og Kvæg. **Vordingborg**, 5 Mts., 2 Apr. og 27 Maj Heste og Kvæg; 12 Juli; 3 Okt. Heste og Kram; 31 Okt. Heste og Kvæg.

Fyen, Langeland og Ærø.

Aarup, Slydebjerg Sogn, 23 Apr., 15. Okt. Heste, Kvæg. **Assens**, første Onsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 26 Feb. Heste; 20 Mts., 3 Apr. Heste, Kvæg; 24. Juni Heste, Kvæg, Kram; 18 Sept. Heste, Kvæg; 23 Okt. Kreaturer. **Bogense**, første Torsdag i hver Maaned, eller, naar denne er en Helligdag, den anden Torsdag, Torvedag med levende Kreaturer. 25 Feb Heste; 21 Mts., 2 Apr. Heste, Kvæg; 4 Juli, 24 Sept. Heste, Kram; 10 Okt. Heste, Kvæg, Kram; 14 Nov. Kvæg, Faar. **Brobyværk**, 10 Apr. Heste, Kvæg; 16 Okt. Kreaturer. **Egeskov**, 12 Sept. Heste, Kvæg og Kram. **Faaborg**, anden Tirsdag i hver Maaned, undtagen Juni, Juli og Aug., Torvedag med levende Kreaturer. 21 Feb. Heste; 19 Mts., 6 Apr. Heste, Kvæg; 17 Juni Heste, Kram; 1 Okt. Kvæg, Faar; 22 Okt. Heste, Kvæg, Kram. **Kjerteminde**, første Onsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 16 Mts. Heste; 30 Mts. Heste, Kvæg; 11 Juni Heste, Kram; 9 Okt. Heste, Kvæg, Kram; 20 Nov. Heste, Kvæg. **Marstal**, Torvedag hver Tirsdag og Fredag. 31 Maj, 2 Sept. Kreaturer, Kram. **Middelfart**, første Tirsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 31 Jan. Heste; 22 Mts. samt 11 og 24 Apr. Heste, Kvæg; 9 Juli, 19 Sept. Heste, Kvæg, Kram; 7 Nov. Kvæg, Faar. **Nyborg**, første og tredie Onsdag hver Maaned fra 1 Okt. til 1 Maj Torvedag med levende Kreaturer. 18 Marts, 1 Apr. Heste, Kvæg; 3 Juli Heste, Kram; 12 Okt. Heste, Kvæg, Kram; 13 Nov. Kvæg, Faar. **Odense**, første og tredie Mandag hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. Falder en af disse Torvedage paa en Helligdag, forlægges

den til den paafølgende Onsdag. 2 Jan., 28. Feb. Heste; 14 Mts. Heste, Kvæg; 26, 27 Mts. Heste, Kvæg, Kram; 9 Apr. Heste, Kvæg; 11, 12 Juli Heste, Kvæg, Kram; 2, 3 Okt. Heste, Kram; 5. Nov. Kvæg, Faar; 21 Nov. Heste, Kvæg. **Ringe**, 4 Apr., 9 Nov. Heste, Kvæg. **Rudkjøbing**, Torvedag hver Lørdag. 12 Mts. Heste; 28. Mts. Heste, Kvæg; 14 Juni Heste, Kram; 4 Okt. Heste, Kvæg; 31 Okt. Kram. **Svendborg**, første Lørdag hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 20 Feb., 13 Mts. Heste; 29 Mts. Heste, Kvæg; 18 Juli Heste, Kram; 12 Okt. Kvæg, Faar; 4 Nov. Heste, Kvæg, Kram. **Ærøeskjøbing**, 15 Juni Heste, Kram; 8 Juli Heste; 16 Okt. Kram.

Lolland og Falster.

Maribo, 12, 26 Marts, 9 Apr. Heste, Kvæg; 13 Juni Heste, Kvæg, Kram; 23 Okt. Kram; 30 Okt. Heste. **Nakskov**, 7, 21 Mts., 4 Apr., 3, 24 Okt., 7 Nov. Heste, Kvæg, Svin, Gæs, andet Fjerkræ, Fedevarer. **Nykjøbing**, 27 Apr. Heste, Kvæg; 19 Juli, 8 Okt. Kram; 11 Nov. Heste, Kvæg. **Nysted**, 28 Mts., 11 Apr. Heste, Kvæg; 4 Juni Kram; 20 Sept. Heste, Kvæg, Kram. **Rødby**, 5 Mts., 16 Apr. Heste, Kvæg; 2 Juli, 18 Okt. Kram; 19 Nov. Heste, Kvæg. **Sakskjøbing**, 19 Mts., 2 Apr. Heste, Kvæg; 9 Juli; 1 Okt.; 8 Nov. Heste, Kvæg. **Stubbekjøbing**, 15 Mts. Heste, Kvæg; 26 Juni Kram; 28 Okt. Heste, Kvæg.

Aalborg Stift.

Aalborg, Torvedag med levende Kreaturer hver Onsdag fra Fastelavn til Paaske og fra Mikkelsdag til Jul. 14 Feb., 26 Mts. Heste; 12 til 14 Juni Kram; 24 Sept. Kvæg, Faar; 24 Okt. Kreaturer. **Blokhus**, 22 Mts. Kreaturer. **Dronninglund** eller **Hjallerup**, 11 Apr. Kreaturer; 3, 4 Juni Heste; 17 Juni Kram; 10 Okt Kvæg, Faar. **Fjerritslev**, 16 Mts. Heste; 7 Okt. Heste, Kvæg, Faar. **Flauenskjold**, 21 Sept. Kvæg, Faar. **Frederikshavn**, 16 Juli Kram; 17 Okt. Kreaturer. **Hals**, 9 Okt. Kvæg, Faar, Kram. **Hjallerup**, se Dronninglund. **Hjørring**, 12 Feb., 23 Mts. Heste; 30 Mts. Kreaturer; 31 Maj, 27 Juni Heste; 12 Juli Kram; 28 Sept., 19. Okt. Kvæg, Faar. **Hørmested**, 27. Sept. Kvæg, Faar. **Jetsmark**, 21 Okt. Kreaturer. **Koldby**, 23 Apr. Kreaturer; 10 Okt. Heste, Kvæg, Faar. **Lille Nygaard**, 25 Mts. Trævarer. **Læssø**, 4, 5 Okt. Kreaturer. **Løkken**, 18 Okt. Kreaturer. **Løkkensvej Kro**, 26 Sept. Kvæg, Faar. **Nykjøbing**, 16 Feb., 19 Mts. Heste; 30 Apr. Kreaturer; 8 Juni Heste; 27 Juli Heste, Kvæg, Faar, Kram; 6 Sept. Heste, Kvæg, Faar; 12 Okt. Kvæg, Faar. **Nørre Sundby**, hver Tirsdag fra Okt. til Fastelavn Torvedag med Kreaturer. 13 Feb., 25 Mts. Heste, Kvæg; 13 Apr. Kreaturer; 12 Juni Trævarer; 11, 23 Okt. Kvæg, Faar. **Oddesund** (Dravet), 24 Apr. Kreaturer; 14 Okt. Kvæg, Faar. **Skagen**, 25 Maj Kreaturer, Kram; 24 Sept. Kreaturer. **Skræm**, 19 Sept. Heste, Kvæg, Faar, Kram. **Sæby**, Torvedag hver Lørdag. 11 Feb., 15 Mts., 1 Juni Heste; 10 Juli Kram; 7 Okt. Kvæg, Faar; 25 Okt. Kram. **Thise**, 24, 25 Apr. Kreaturer, Kram. **Thisted**, Torvedag hver Lørdag. 15 Feb., 18 Mts. Heste; 6 Maj Kreaturer; 7 Juni Heste; 4 Juli Kram; 4 Sept. Heste, Kvæg, Faar; 9 Okt. Kram; 11 Okt. Heste, Kvæg, Faar. **Vesterbrønderslev**, 10 Apr. Kreaturer; 2 Sept. Heste, Kvæg, Faar; 22 Okt. Kvæg, Faar. **Vesterhassing**, 12 Apr. Kreaturer; 23 Sept. Kvæg, Faar. **Vestervig**, 6 Juni Heste; 2 Sept. Heste, Kvæg, Faar. **Vilsund**, 26 Juli Kvæg, Faar. **Øsløs**, 28 Juni Heste, Kram. **Østersvenstrup**, 12 Apr. Kreaturer.

Aarhus Stift.

Aarhus, Torvedag hver Fredag med Fedekvæg — saavel Kreaturer som Faar og Svin. 7 Jan., 22 Feb., 2, 11, 25 Mts., 1, 8 Apr. Heste; 23 Apr. Kreaturer; 13 Maj Kvæg; 8 Juli Heste, Kvæg; 23 til 25 Juli Kram; 22 Okt. Kvæg, Faar; sidste Onsdag hver Maaned Fedekvæg. **Aubæk**, 2, 23 Maj Kreaturer; 18 Okt. Kvæg, Faar. **Aus**, 3 Maj Kreaturer; 27 Sept. Kvæg, Faar,

Kram. **Bræstenbro,** 25 Apr., 25 Okt. Kreaturer. **Ebeltoft,** 28 Mts., 2 Juli Heste, Kvæg; 19 Okt. Kvæg, Faar. **Faarup** Jernbanestation, 3 Sept. Kvæg, Faar. **Fuglsø,** 2 Maj Kreaturer; 18 Okt. Kvæg, Faar. **Gjerlev,** 9 Maj Kreaturer, Kram; 11 Okt. Kvæg, Faar. **Glæsborg,** 23 Apr. Kreaturer; 3 Okt. Kvæg, Faar. **Grenaa,** Torvedag hver Lordag. 27 Mts., 1 Juli Heste, Kvæg; 4 Okt. Kvæg, Faar; 5 Nov. Kreaturer. **Hadsten,** 30 Apr. Kreaturer; 2 Sept. Kvæg, Faar. **Hadsund,** 8 Maj Kreaturer; 9 Okt. Kvæg, Faar. Markederne holdes paa den nordre Side af Fjorden ved Hovedgaarden Dalsgaard. **Hobro,** Torvedag hver Fredag. 15 Feb., 14 Mts. Heste, Kvæg; 17 Apr., 18 Maj, 2den Juli Kreaturer; 25, 26 Sept. Kvæg, Faar; 25 Okt., 8 Nov. Kreaturer. **Horsens,** første Torsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 8 Jan., 25 Feb., 6, 13, 27 Mts., 3, 10 Apr. Heste; 26 Apr., 6 Maj Kreaturer; 14 Juni Heste, Kvæg, Kram; 4, 30 Okt. Kvæg, Faar. **Hover,** 20 Mts., 27 Maj, 23 Sept., 25 Nov. Kreaturer. **Kjellerup,** 16 Maj, 24 Okt. Kreaturer, Kram. **Klovborg,** 24 Apr. Kreaturer; 28 Okt. Kvæg, Faar. **Knudstrup,** 28 Juni, 11, 12 Okt. Kram. **Kolind,** 9 Jan., 10 Apr., 10 Juli, 11 Sept. Kreaturer. **Maarupvad,** 13 Feb., 12 Juni, 14 Aug., 13 Nov. Kreaturer. **Mariager,** Torvedag hver Torsdag. 13 Mts., 6 Juni Kreaturer; 10 Okt. Kvæg, Faar; 6 Nov. Kreaturer. **Nimtofte,** 19 Feb. Heste, Kvæg; 19 Nov. Kreaturer. **Ny-Logten,** første Onsdag i hver Maaned Kreaturer. **Odder,** 7 Mts., 11 Apr. Heste, Kvæg; 3 Maj Kreaturer; 16 Septbr. Heste, Kvæg, Faar; 12 Nov. Kreaturer. **Randers,** Torvedag hver Onsdag og Lordag, sidste Dag med Kreaturer. 4, 5 Jan. Heste; 7 til 9 Feb. Kram og ophører Lordag Eftm. Kl. 2; 20, 21 Feb. Heste; 9, 16, 30 Mts., 6 Apr. Heste; 13 Apr. Heste, Kvæg; 11 Maj Kvæg; 24, 25 Juni Uld; 5, 6 Juli Heste; 4 Sept. Heste, Kvæg, Faar; 2 Okt. Kvæg, Faar; 10 til 12 Okt. Kram og ophører Lordag Eftm. Kl. 2; 2 Nov. Kvæg, Faar, Uld; 9 Nov. Kreaturer. **Ry,** 4 Maj Heste, Kvæg, Kram; 11 Nov. Kreaturer, Kram. **Ronde,** 29 Mts., 18 Maj Kreaturer; 24 Sept., 21 Okt. Kvæg, Faar; 20 Nov. Kreaturer. **Salten,** 9 Juli Heste, Kvæg, Kram. **Silkeborg,** Torvedag hver Lordag. 4 Mts. Heste, Kvæg; 30 Mts. Heste, Kvæg, Kram; 8 Apr. Kreaturer; 12 Juni Heste, Kvæg, Kram; 2, 28 Okt. Kvæg, Faar, Kram. **Sjelbro,** 15 Mts., 25 Apr., 22 Maj Kreaturer; 31 Okt. Kvæg, Faar. **Skanderborg,** Torvedag hver Tirsdag. Første Tirsdag i hver Maaned Torvedag med levende Kreaturer. 23 Feb., 5, 12, 26 Mts., 2, 9 Apr. Heste; 21 Mai Heste, Kvæg, Kram; 13 Juni Heste; 26 Juli Kram; 6 Sept. Kvæg, Faar, Kram; 3 Okt. Kvæg, Faar; 29 Okt. Kvæg, Faar, Kram. **Skovgaarde,** 23 Apr. Kreaturer; 3 Sept. Kvæg, Faar. **Sporring,** 5, 26 Apr. Kreaturer; 17 Okt. Kvæg, Faar. **Thirstrup,** 13 Mts., 8 Maj, 9 Okt., 11 Dec. Kreaturer. **Trunst,** 7 Juni Kreaturer, Kram; 22 Nov. Kreaturer. **Veilby,** 12 Apr., 10 Maj Kreaturer; 1 Nov. Kvæg, Faar. **Ølstvad,** 5 Sept. Heste, Kvæg, Faar.

Ribe Stift.

Asying, 2 Okt. Kram. **Brande,** 3 Aug. Kvæg; 28 Sept. Kvæg, Faar. **Bække,** 13 Sept. Heste, Kvæg, Faar. **Bækmarksbro,** 16 Okt. Kvæg, Faar. **Christianshede,** 31 Okt. Lærred, Havevarer og Avlingsprodukter. **Dalager,** 8 Apr. Heste, Kvæg; 28, 29 Aug. Kvæg, Faar, Kram. **Esbjerg,** første Tirsdag i hver Maaned Fedekvæg. **Foldingsbro,** 24 Apr., 20 Maj, 18 Okt. Kreaturer. **Fredericia,** Torvedag hver Mandag, Torsdag. 27 Feb. Heste; 23 Mts. Heste, Kvæg; 6 Apr. Kreaturer; 13 Apr. Heste, Kvæg; 9 Mai Kreaturer; 10 Juli Heste, Kvæg; 11 Okt. Kvæg; 1 Nov. Kvæg, Faar; 22 Nov. Kreaturer, Kram. **Give,** 3 Maj Kreaturer; 30 Sept., 31 Okt. Kvæg, Faar; 16 Nov. Kreaturer. **Grindsted,** 7 Sept. Kvæg, Faar. **Herning,** 9 Apr. Kreaturer; 18 Maj Kreaturer, Kram; 30, 31 Aug. Kvæg, Faar, Kram; 19 Okt. Kvæg, Faar. **Holstebro,** Torvedag hver Tirsdag. 2 Jan. Heste; 25 Feb. Heste, Kvæg, Kram; 21 Mts. Heste, Kvæg; 27 Apr. Kreaturer; 11 Maj Kreaturer, Kram; 13 Juni Heste, Faar; 1 Aug. Kvæg, Faar, Kram; 9 Sept. Kvæg, Faar; 17, 18 Okt. Kvæg, Faar, Kram;

18 Nov. Kreaturer. **Holsted**, 7 Jan. Trævarer og hvad Bonden behøver til sin Avlingsdrift; 12 Apr., 12 Nov. Kreaturer. **Hornsyld**, 4 Maj Kreaturer; 2 Okt. Kvæg, Faar. **Jellinge**, 20 Maj Kreaturer; 1 Okt. Kvæg, Faar. **Kolding**, Torvedag hver Tirsdag. 10 Jan. Heste; 1 Mts. Heste, Kram; 8, 15, 29 Mts., 5, 12 Apr. Heste; 13 Apr., 3, 10 Mai Kreaturer; 18 Maj Kreaturer, Kram; 25 Juli Kram; 14 Sept. Heste, Kvæg, Faar; 11 Okt. Kvæg, Kram; 18, 25 Okt. Kvæg; 2 Nov. Kvæg, Faar; 8, 15 Nov. Kvæg. **Kollemorten**, 11 Maj, 15 Nov. Kreaturer. **Lemvig**, Torvedag hver Lørdag. 23 Feb. Heste; 25 Apr. Kreaturer; 12 Juni Heste, Faar; 31 Juli, 15 Okt. Kvæg, Faar, Kram; 16 Nov. Kreaturer, Kram. **Nørre Snede**, 10 Apr., 31 Okt. Kreaturer. **Nandbøl**, 2 Maj Kreaturer. **Ribe**, 28 Feb., 23 Mts. Heste, Kvæg; 23, 30 Apr. Kreaturer; 7 Maj Kreaturer, Kram; 14, 21 Maj Kreaturer; 15 Juni Heste, Faar, Kram; 6 Aug. Kvæg, Faar; 30 Aug. Kvæg; 1 Okt. Kvæg, Faar; 2 Okt. Kram; 8, 15, 22, 29 Okt., 5 Nov. Kvæg, Faar. **Ringkjøbing**, Torvedag fra Paaske til Mikkelsdag Lørdag eller Onsdag. 26 Feb. Heste, Kvæg; 2 Maj Kreaturer; 14 Juni, 9 Okt. Kram; 28 Okt. Kvæg, Faar, Kram. **Sønderomme**, 1 Maj Kreaturer; 29 Okt. Kvæg, Faar. **Tarm**, 3 Maj Kreaturer; 10 Maj Kreaturer, Kram; 10 Sept. Heste, Kvæg, Faar, Kram. **Thim**, 26 Okt. Kvæg, Faar. **Ulfkjær**, 1 Maj Kreaturer; 27 Aug. Kvæg, Faar. **Varde**, Torvedag hver Torsdag. 27 Feb. Heste, Kvæg; 22 Mts. Heste, Kvæg, Kram; 29 Apr., 13 Maj Kreaturer; 14 Juni Heste, Faar; 26, 27 Juni Kram; 5 Aug. Kvæg, Faar; 11, 12 Sept. Heste, Kvæg, Faar; 26, 27 Sept. Kram; 30, 31 Okt. Heste, Kvæg, Faar; 17 Decbr. Kram. **Veien**, 20 Juni Heste, Kvæg. **Veile**, Torvedag hver Onsdag. 9 Jan., 26 Feb., 7, 14, 28 Mts., 4, 11 Apr. Heste; 27 Apr. Kreaturer; 7 Maj Kreaturer, Kram; 5 Okt. Kvæg, Faar; 15 Okt. Kram; 1 Nov. Kvæg, Faar. **Videbæk**, 25 Okt. Kvæg, Faar. **Vinderup**, 16 Okt. Kvæg, Faar. **Vorbasse**, 11 Apr. Kreaturer; 7, 8 Aug. Kvæg, Faar.

Viborg Stift.

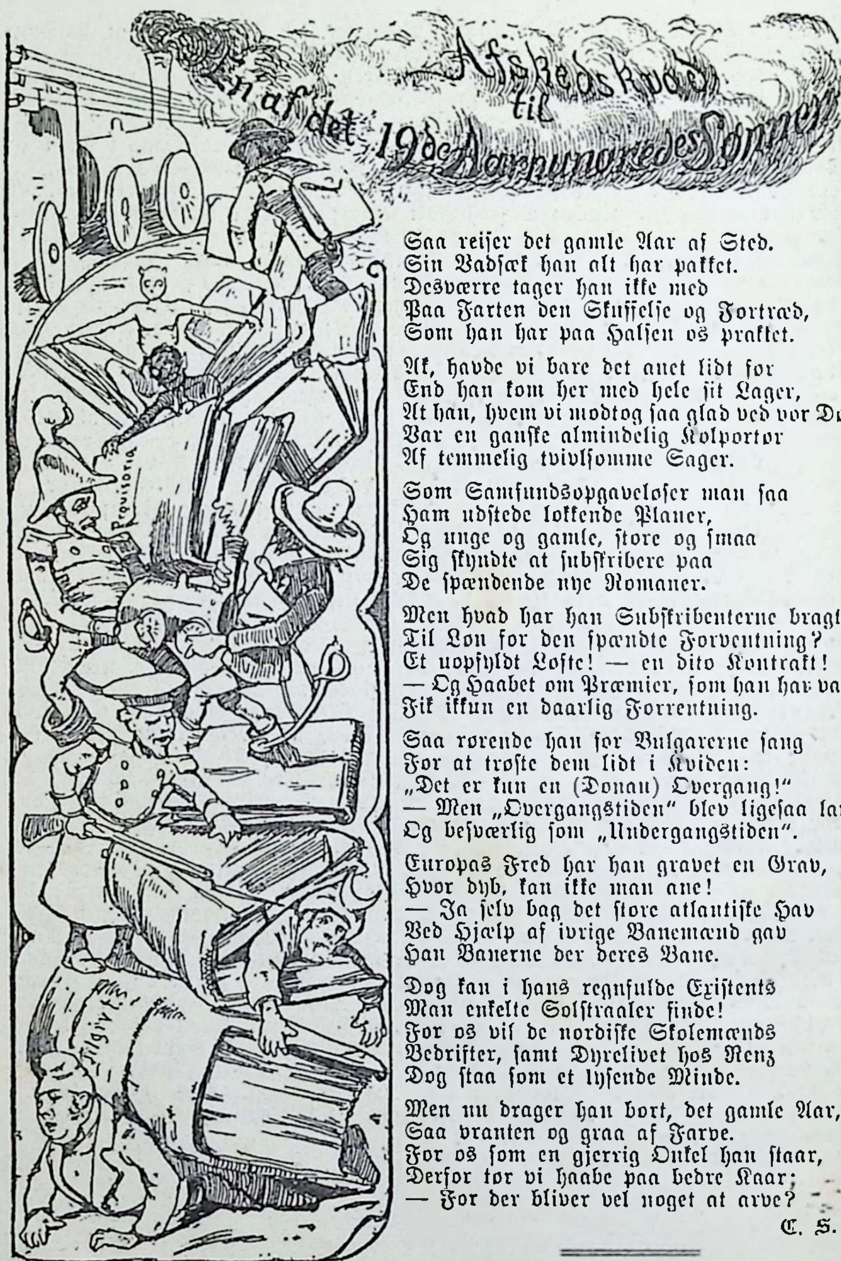
Aabro (Ulstrup Jernbanestation), 11 Juni Kreaturer. **Aars**, 12 Mts. Kreaturer; 3 Sept. Kvæg, Faar; 10 Okt. Kreaturer. **Bjerringbro**, 3 Sept. Kvæg, Faar. **Vinderup**, 14 Feb. Kvæg; 16 Apr. Kreaturer; 24 Sept. Kvæg, Faar. **Hvalpsund**, 16 Maj Kreaturer; 11 Okt. Kvæg, Faar. **Høislev** Jernbanestation, 20 Maj, 27 Sept. Kvæg, Faar. **Fuur**, 26 Sept. Kreaturer. **Løgstør**, 11 Feb. Kvæg; 13 Apr., 29 Juni Kreaturer; 21 Sept., 9 Okt. Kvæg, Faar, Kram. **Nibe**, 11 Mts. Kreaturer; 24, 25 Apr., 24 Sept. Kram; 22 Okt. Kvæg, Faar; 4 Nov. Kreaturer. **Sjørup**, 7 Juni Kreaturer, Kram; 12 Okt. Kvæg, Faar. **Skals** (Holmgaard), 6 Juni Kreaturer; 28 Sept. Kvæg, Faar. **Skive**, 3 Jan. Heste, Kram; 18 Feb., 20 Mts. Heste, Kvæg; 26 Apr., 10 Mai Kreaturer; 11 Juni Heste, Kram; 29, 30 Juli Heste, Kvæg, Faar, Kram; 7 Sept. Heste, Kvæg, Faar; 27 Sept. Rug; 14 Okt. Kvæg, Faar; 15 Nov. Kreaturer. **Ulstrup** (i Aars Herred), 12 Feb. Kvæg; 15 Apr. Kreaturer; 1 Juli Heste, Kvæg, Kram; 23 Sept. Kvæg, Faar. **Viborg**, sidste Lørdag i hver Maaned og fra Mikkelsdag til Jul hver Lørdag Torvedag med levende Kreaturer. 19 Feb., 15 Mts. Heste, Kvæg; 13 Apr., 4, 18 Mai, 8 Juni Kreaturer; 28, 29 Juni Kram; 4 Juli Heste, Kvæg; 30 Sept., 1 Okt. Kvæg, Faar, Kram; 26 Okt., 23 Nov. Kreaturer.

Hertugdømmet Slesvig.

Paa Kvægmarkederne maa falholdes Heste og andre Husdyr.

Aabenraa, 12, 19 Mts., 30 Apr., 20 Juli Kvæg; 18—20 Juli Kram; 15 Okt. Kvæg; 24—26 Okt. Kram; 5 Nov., 16—17 Dec. Kvæg. **Arnæs**, 25 Juni Kvæg; 26—27 Juni Kram. **Arnum**, 1 Maj, 2 Okt. Kvæg, Trævarer. **Augustenborg**, 27 Maj Kram; 29 Maj Kvæg. **Bollerslev**, 29 Apr., 4 Nov. Kvæg, Kram. **Brededsted**, 6—8 Mts. Kram; 7 Mts., 17, 24 Apr., 1, 8 Maj Kvæg; 20—21 Juni Kram; hver Fredag fra 11 Okt. til 15 Nov. Kvæg; 5—6 Dec. Kram. **Broager**, 31 Maj Kvæg; 31 Maj, 1 Juni Kram; 2 Nov. Kvæg; 2 Nov. Kram

2 Dage. **Bromølle,** 28 Maj Kvæg. **Borg** (p. F.), 29 Apr. Kvæg; 24 Juni Heste, Skomagerarbejde; 16—19 Okt. Kram; 4 Nov. Kvæg. **Dynnevit,** 15 Juli Kvæg. **Eggebæk,** 3 Maj, 1 Okt. Kvæg. **Ekernførde,** 4 Mts. Kvæg; 4—6 Mts. Kram; 29 Apr., 17 Juni Kvæg; 17—19 Juni Kram; 30 Sept. Kvæg; 30 Sept. til 2 Okt. Kram. **Fjolde,** 11 Apr., 13 Sept. Kvæg, Kram. **Flensborg,** 18 Feb., 21—22 Mts. Kvæg; 31 Mts. (8 D.) Kram; 10 Apr., hver Fredag i April og Maj Kvæg; 15 Juli, 11 Sept. Kvæg; 9 Okt. (8 D.) Kram; 24—25 Okt., 31 Okt., 7, 14 Nov. Kvæg. **Foldingbro,** 23 Apr., 18 Okt. Kvæg. **Frederiksstad,** 31 Maj Kram; 22 Juli Kvæg; 22—23 Juli Kram; 13 Sept. Kram; 2 Okt. Kvæg, Kram. **Garding,** 21—23 Feb. Kram; 12 Mts. Kvæg; 20—22 Juni Kram; 17 Sept., 15, 22, 29 Okt., 5 Nov. Kvæg. **Graasten,** 23 Maj Kvæg. **Gram,** 8 Maj, 19 Okt. Kvæg, Trævarer. **Haderslev,** 5 Jan., hver Mandag i Fasten til Palmes. Kvæg; 16 Mts. Kvæg; 29 Apr. (3 D.) Kram; hver Lørdag fra 12 Apr. til Pintse Kvæg; 24 Juni Kvæg; 25—27 Juli Kram, Fisk; 23 Sept. Kvæg, Kram; hver Mandag i de første 7 Uger efter Mikkelsdag Kvæg. **Hanved,** 1 Maj, 30 Sept. Kvæg, Kram. **Husum,** hver Torsdag fra 1 Advent til Hansdag og i 3. til inkl. 7. Uge efter Mikkelsdag (dersom Festdag, Onsdagen forud), hver Onsdag fra Hansdag til Advent Kvæg; 8 Apr., 11—12 Juni, 16 Sept. Kvæg; 16 Juni (8 D.) Kram, Uld; 21 Sept. (8 D.) Kram. **Højer,** 2 Maj, 17, 24 Okt. Kvæg, Trævarer. **Jels,** 16 Mts. 14 Aug. Kvæg, Trævarer. **Kappel,** 25 Apr. Kvæg; 1—2 Maj Kram; 2 Maj Kvæg; 16—17 Okt. Kram; 17 Okt. Kvæg. **Kliplev,** 6 Apr., 9 Sept. Kvæg. **Krop,** 22 Okt. Kvæg. **Langhorn,** 23 Apr. Kvæg, Kram; 19 Aug. Kvæg, Kram. **Lyksborg,** 2 Juli Kvæg; 2—3 Juli Kram; 25—26 Sept. Kram. **Læk,** hver Tirsdag fra Fastelavn til Udgangen af Juli, samt fra Mikkelsdag til Jul Kvæg; 27 Maj Kvæg; 27—29 Maj Kram; 4 Okt. Kvæg; 4—6 Okt. Kram. **Løgumkloster,** 19, 25 Mts. Kvæg; 1—3 Maj Kram; 2 Maj Kvæg; 15 Juni, 18 Juli Kvæg; 15—16 Aug. Kram; 16 Aug., 3 Okt. Kvæg. **Niblum,** 20—21 Apr. Kvæg. **Nordborg,** 15 Feb. Kvæg; 10—11 Apr. Kram; 2 Maj Kvæg; 21—22 Sept. Kram; 31 Okt. Kvæg. **Nybøl,** 28 Jan. Kvæg; 28—30 Jan. Kram; 29 Apr., 6 Maj, 20 Juni Kvæg; 20—22 Juni Kram; 21 Okt., 4 Nov. Kvæg. **Oldensworth,** 9 Juli, 13 Aug., 10 Sept., 8 Okt. Kvæg. **Rapsted,** 6 Maj, 7 Okt. Kvæg. **Rendsborg,** 10 Jan. Heste; 17—21 Mts. Kram; 18 Mts. Heste, Kvæg; 29—30 Apr. Heste, Kvæg; 23—27 Juni Kram; 24 Juni Heste, Kvæg; 22—26 Sept. Kram; 23 Sept., 23—25 Okt. Heste, Kvæg. **Satrup,** 29 Apr., 16 Sept. Kvæg. **Skjærbæk,** 24 Apr., 23 Okt. Kvæg, Trævarer. **Slesvig,** 9 Jan. Kvæg; 24 Feb. (10 D.) Kram; 28 Mts., 30 Apr., 7, 14 Maj Kvæg; 1 Sept. (8 D.) Kram; 5—6 Sept., 18, 28 Okt., 8 Nov. Kvæg. **Süderstapel,** 23—24 Apr., 7—8 Okt. Kvæg, Kram. **Svabsted,** 4 Okt. Kvæg, Kram. **Sønderborg,** 28 Mts. Kvæg; 11 Apr. Kvæg, Kram; 1 Maj Kvæg; 20—21 Juni Kram; 12 Sept. Kvæg; 30 Sept. (2 D.) Kram; 22 Okt. Kvæg. **Sønderbrarup,** 29—30 Juli Kvæg; 29—31 Juli Kram; 14 Okt. Kvæg. **Toftlund,** 18 Mts., 15 Aug. Kvæg, Trævarer o. s. v. **Treia,** 10 Apr., 28 Sept. Kvæg. **Tønder,** 8 Jan., 8 Mts. Kvæg; hver Fredag (naar Festdag, Lørdag) fra 1 Mts. til 1 Juni Kvæg; 12—15 Juni Kram, Uld; hver Mandag fra 1 Juli til 29 Sept. (undtagen 16 Sept.) Kvæg; 3, 21 Sept. Kvæg; 30 Sept. (3 D.) Kram, Humle; hver Fredag fra Mikkelsdag til midt i Decbr. Kvæg. **Tønning,** 2—5 Juni Kram; hver Onsdag fra Udgangen af Juni til midt i Nov. Kvæg; 21 Aug. Kram; 14, 21, 28 Okt., 4 Nov. Kvæg. **Ullerup,** 2 Apr., 26 Okt. Kvæg. **Vyk,** 2 Mai (4 D.) Kram; 18 Okt. Kvæg; 18 Okt. (4 D.) Kram. **Østerløgum,** 3 Maj Kvæg; 2 Aug. Kvæg, Trævarer; 11 Okt. Kvæg.

Saa reiser det gamle Aar af Sted.
Sin Vadsæk han alt har pakket.
Desværre tager han ikke med
Paa Farten den Skuffelse og Fortræd,
Som han har paa Halsen os prakket.

Ak, havde vi bare det anet lidt for
End han kom her med hele sit Lager,
At han, hvem vi modtog saa glad ved vor Dør,
Var en ganske almindelig Kolportør
Af temmelig tvivlsomme Sager.

Som Samfundsopgaveløser man saa
Ham udstede lokkende Planer,
Og unge og gamle, store og smaa
Sig skyndte at subskribere paa
De spændende nye Romaner.

Men hvad har han Subskribenterne bragt
Til Løn for den spændte Forventning?
Et uopfyldt Løfte! — en dito Kontrakt!
— Og Haabet om Præmier, som han har vakt,
Fik ikkun en daarlig Forrentning.

Saa rørende han for Bulgarerne sang
For at trøste dem lidt i Kviden:
„Det er kun en (Donau) Overgang!"
— Men „Overgangstiden" blev ligesaa lang
Og besværlig som „Undergangstiden".

Europas Fred har han gravet en Grav,
Hvor dyb, kan ikke man ane!
— Ja selv bag det store atlantiske Hav
Ved Hjælp af ivrige Banemænd gav
Han Banerne der deres Bane.

Dog kan i hans regnfulde Existents
Man enkelte Solstraaler finde!
For os vil de nordiske Skolemænds
Bedrifter, samt Dyrelivet hos Renz
Dog staa som et lysende Minde.

Men nu drager han bort, det gamle Aar,
Saa vranten og graa af Farve.
For os som en gjerrig Onkel han staar,
Derfor tør vi haabe paa bedre Kaar;
— For der bliver vel noget at arve?

C. S.

En Strandvaskers Historie.

Af Holger Drachmann.

Netop akkurat — har I nogen Tobak hos Jer? — netop akkurat, som jeg si'er, saadan gik det til med ham. Hvad han var for en, om han var Tysker eller Engelskmand, eller om han kanske var en Hollænder, det kan jeg ikke si'e; for tale kunde han ikke, idetmindste ikke, det, jeg veed a'. —

Der var som sædvanlig flere i Stuen, der talte ad Gangen.

Da Ole Yvensen imidlertid begyndte, saa stansede Snakken omkring ham, og En rykkede hen paa Bænken, og spurgte:

Hva' er det, Ole?

Du kunde ha' hort efter, svarede Ole, saa havde Du nu vidst det. Men har Du maaske nogen Tobak hos Dig?

Jo det havde han.

Ole fik Tobakken og stoppede sin Pibe. Saa tog han fat for fra.

Det var om ham, Strandvaskeren. Ser Du, det er mange Aar siden, tredive godt og vel, og den Gang var der Torsk derude i Farvandet. Nu kan man ligge og trække en 2, 3 hundrede Favne, og endda kun faa en halv Snes Kuller og slet ingen Torsk. Men i den Tid var der Torsk. Saa var det, at jeg var ude i Baaden med Jens Split og ham, Hans Nedenom, som vi kaldte ham, han, der siden

druknede paa Amerika. Jens og jeg stod agter i Baaden og halede ind paa Redskabet, og Hans sad og roede paa Bjælken. Vi havde allerede faaet flere Snese indenbords, saa strammer det paa en Gang saa svært i Linen, og Kendserne staar ganske stive nede i Vandet.

Naa, hal væk! si'er jeg.

Hun er tung, si'er Jens. Hva' kan det mon være?

Hal bare ind, si'er jeg, saa faar Du det nok at vide!

Han haler ind, og jeg lægger Truget tilrette, hvor Kendser og Kroge skal ligge paa; for jeg troede, at det var en meget stor Torsk.

Sikken en! si'er Jens, som havde halet ind.

Jeg vender Hovedet ivejret og ser ud i Vandskorpen.

Der kommer først en krum Arm op med en Haand; saa kommer Brystet og et Stykke af Hagen med Skæg under. Men saa gaar Brystet og Armen ned igen, for der var en anden Krog, som havde faaet fat i Buxelinningen længere nede, og saa kommer der et Par Støvlesnuder lige ret op imod Baadsiden.

Hvor blev han a'? raabte Jens, som havde slækket paa Linen.

Jeg varede ham ad, at han skulde hale ind igen, men ganske sindig. Og saa kommer han op for anden Gang, stiv og lang, og stod næsten lige ret op i Vandet.

Lad ham gaa! raabte Hans henne fra Bjælken.

Skal vi lade ham gaa igen? spurgte Jens, som stod med Linen i Haanden.

Jeg ser ud paa ham, og jeg ser ind i Baaden, og saa si'er jeg: Han er lige godt et Menneske!

Naa, saa haler vi altsaa ind, og vi faar Tag i ham, og faar ham hevet ind over Lønningen. Der løb en forskrækkelig Mængde Vand af ham, og han var jo ogsaa lidt uhandterlig; slap i Ryggen ligesom en død Fisk; men vi fik ham da baxet forefter i Baaden og stavlet ham op med Ryggen imod Stævnen, og Ansigtet vendt agter ud imod os.

Og der sad han.

Solen stod allerede lavt, og den skinnede ham lige i Øinene. Alt efter som vi halede ind paa Linen, og nu og da tog en Torsk af Krogene, kunde vi ikke lade være at dreie Hovedet engang imellem og skotte hen til ham, som han sad der med Ansigtet imod os.

Hans, som sad og roede paa Bjælken, fik ligesom en underlig Kløe i Nakken. Han flyttede sig urolig frem og tilbage paa Bjælken, og saa kigede han over Skuldren forefter.

Hva' kiger Du efter, Hans? spurgte jeg.

Hans svarede ingenting, men gav sig til at fløite.

En Fisker fløiter ikke i Baaden! sagde jeg.

Lidt efter sa'e Jens:

Jeg synes, han glor paa os der henne!

Sniksnak! si'er jeg. Hvor kan en død Mand glo? —

En Stund efter sa'e Jens det samme igen, og Hans blev atter urolig henne paa Bjælken. Og just som vi havde halet den sidste Part

af Linen til os, saa slipper Hans Aarerne, og bøier sig ned og snapper en stor Korsfisk (Søstjerne) som laa paa en af Bundtiljerne, og vender sig om og smelder Strandvaskeren den lige i Panden, saa at den dækkede for det halve Ansigt.

Det skulde Du ikke ha' gjort, Hans! si'er jeg.

Det er meget muligt! svarer han. Men I kunde jo ladet vær

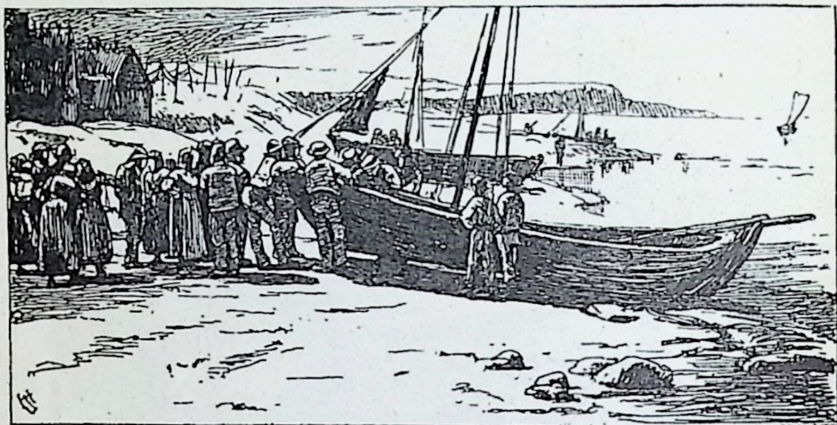

at tage ham ombord. Hver Gang jeg har set til ham over Skuldren, saa har han gloet paa mig, og det er slet ikke nogen rar Fornemmelse, oven i Købet naar man vender Nakken til ham! —

Naa; ved Solnedgang kommer vi da ind i Landingen, og der staar flere Folk nede paa Stranden, og de raaber til os: hva' er det for en Kammerat, I har faaet ombord hos Jer?

2*

Vi svarede slet ikke noget, forend Baaden havde tornet.
Saa sprang vi ud, og halede op, og der var Flere, som tog et Tag i med; for man er jo altid hjælpsom mod hinanden, naar man ingen Havn har at lægge ind i.
Da vi nu havde faaet Kølen paa Sandet, saa si'er jeg til dem, der stod omkring:
Nu kan I selv se, hvem det er, vi har faaet ombord!

Saa skulde de jo alle sammen se paa ham. Og saa spørger den gamle Niels Skaffer:
Har han Uhr paa sig, eller saadan noget?
Det har vi egenlig ikke tænkt paa! svarer jeg. Og jeg vilde til at knappe hans Stortrøie op, men saa varer Lodsoldermanden mig ad, at det turde jeg ikke; der skulde først Bud efter Politiet, og i hvert Fald maatte først Toldkontrolløren spørges ad.
Jeg troede, at saadan en var toldfri! sagde Hans, og lettede lidt ved ham.
De gav sig til at le rundt omkring, og da man jo altid bliver køiter, naar Folk ler med En, saa gav Hans sig til at gøre allehaande Abekattestreger med ham.
Det synes jeg ikke om, og Du vil vistnok komme til at fortryde det! sagde jeg.
Saa lod Hans være, og saa kom Toldkontrolløren, dampende som en Hest og med sin Uniformsfrakke knappet skævt foran Maven i lutter Hastværk. Han var altid umaadelig emsig, naar der var noget paafærde; for der var saa sjeldent noget for ham at snuse i.
Hvad for Varer har I ombord? raabte han langt borte.
Se selv efter, Hr. Konterlør! svarede jeg.
Nu havde imidlertid Jens smidt en Presenning ud over ham i Baaden, den Gang da Lodsen sagde, at vi ikke turde røre ham. Saa

kommer Kontrolløren hen til Baaden og snofter som en Hvalfisk og nyser og spytter og tører sin Næse i sit store røde Tørklæde, som altid hang agterud af Uniformen.

Naa Folk! si'er han saa, og bliver ganske venlig og ligefrem: hvad for Pillerier har I saa idag?

Det er i Grunden ingen Pillerier, Hr. Konterlør! si'er jeg.

Snak om en Ting, Ole. I har vel kadreiet lidt; men naar bare Kongen faar sit, og Loven gaar sin Gang, saa er der jo ikke noget ulovligt deri!

Det var der nu heller ikke. Og saa tager Kontrolløren Presenningen væk; og der stod han med Presenningen i Haanden og saa' paa den Fremmede i Baaden.

Strandvaskeren mælte ikke et Muk. Han var jo lovlig undskyldt. Og Kontrolløren sagde heller ikke noget; han var nok overrasket.

Fy for Fanden; han lugter jo! Og saa smed Kontrolløren Presenningen over ham igjen.

Det var ikke saa videre høfligt, syntes jeg, allen Stund han dog var et Menneske, selv om han var død.

Saa sagde Kontrolløren, at der skulde sættes Vagt og skikkes Bud til Politi og Byfoged eller Herredsfoged eller Amtmand eller en Skriver, — Pokker veed hvem, men en af disse Folk skulde hentes ned oppe fra Landsognet for at se efter, om Manden var rigtig død og ellers Alting i sin Ordenlighed, og om han ikke førte Kolera med sig, eller havde Kærestebreve hos sig eller Obligationer, saa at man kunde kjende, hvem han var. Ingen maatte understaa sig til at røre ved ham forinden, sagde Kontrolløren; og han blev saa ivrig ved at tænke og snakke om det Altsammen, at han rent glemte at ærgre sig over, at det ikke var noget andet „Pilleri", vi havde bragt hjem med til ham.

Vi skulde holde rigtig Vagt! sagde han; og saa fik vi to Musketter og en Sabel med Skede, for Kontrolløren var gammel Underofficer, og en Vagt uden Vaaben, det kunde han ikke tænke sig.

Vi satte da Vagten, og efterhaanden som Aftnen faldt paa forsvandt Folk fra Stranden. Omtrent ved det Lag Klokken halvti kom Kontrolløren, førend han gik tilkøis, og inspicerede. Jeg stod med Sablen som den ældste, og de andre to, Jens og Hans, havde Geværerne; og jeg lod dem skuldre, da Kontrolløren var under Opseiling; og det kunde han lide.

Det er godt! sa'e han, og tog til Kasketten. Nu er der gaaet Bud, og imorgen Formiddag vil Autoriteterne være her; og lad mig nu se, at I holder Jer flinkt og ikke falder i Søvn; og dermed Gud befalet!

Maa jeg sende Hans hen i Kroen og hente lidt paa en Flaske? spurgte jeg.

Paa Flaske, under Gevær? Er Du gal! raabte han.

Ja ja da! sa'e jeg sindig. Saa faar vi lade være; men saadan en Høstnat er lang og kold!

Naar man staar Skildvagt, saa fryser man ikke! sa'e han. Og saa drev han af.

Ikke saa snart var han vel ude af Sigte, saa stak Jens og Hans Geværerne ned i Baaden til Strandvaskeren, og Hans tog Flasken og lavede sig til at gaa.

Hvor skal Du hen? spurgte jeg, og holdt Sablen frem.

Tag Du bare den Smørstikker til Dig! sa'e Hans. Jeg gaar begribeligvis efter Noget til at vaage ved.

Han gik, og da han kom tilbage delte vi Vagten ind i tre lige Hold, saaledes at de To havde tre Timers Frivagt, medens den ene gik med Sablen. Jeg havde den første Torn, og de to stak sig ned under en Klit med en Stump Seil over sig. Det havde naturligvis været det bekvemmeste at lægge sig i Baaden med Storseilet over sig. Men det havde de ikke rigtig Lyst til for det fremmede Kammeratskabs Skyld.

Nu var Maanen imidlertid staaet op, og den skinnede paa Stranden og paa Baaden og paa Presenningen, hvor under Strandvaskeren laa.

Jeg gik alene op og ned og ned og op med Sablen under Armen og Næverne i Lommen. Jeg saa' ud paa Søen og op til Skyerne, for at se hvad Vind vi vilde faa til Morgen, og jeg saa' hen til Baaden og til ham under Presenningen, og jeg gik saadan i mine egne Tanker og tænkte paa Livets Besværligheder især for Sømanden, som aldrig er sikker paa Enden, naar han begynder paa Begyndelsen; og jo mere jeg tænkte herpaa, jo tungere blev Vagten mig, og jeg maatte love, at Hans havde været saa forsynlig med Flasken, for nu kunde jeg da faa en lille Opstrammer.

Saa gaar jeg hen til Hans og tager Flasken op af Lommen paa hans Stortrøie. Jeg tager mig en Slurk, og vil til at stikke Flasken ned paa dens Sted igjen, da Hans slaar Øinene op, og siger:

Værs'go', gener Dig ikke!

Jeg troede at Du sov, Hans! si'er jeg. Det er en kold Nat. Hvordan ligger Du?

Jeg ligger daarligt! svarer han. Det er ogsaa den forbandede Strandvaskers Skyld altsammen. Hvorfor lod Du ham ikke gaa, som jeg sagde?

Herregud, Hans; man har dog menneskelig Følelse!

Ja, naar han endda kunde gavne os! svarede Hans. Og saa reiste han sig over Ende, og vi saa' en Stund paa hinanden.

Veed Du, hvad jeg har ligget og tænkt paa? sagde Hans.

Det kunde kanske være, at jeg kunde gætte. Veed Du, hvad jeg tænker paa, Hans?

Det skulde da aldrig være paa hans Støvler? spurgte han og reiste sig helt op og gav sig til at banke sine Arme sammen.

Vi gik hen til Baaden, og Hans løftede lidt ved Presenningen nede ved Fodenden af ham.

Det er nye, gode Støvler! si'er Hans.

La' være! si'er jeg.

Jeg tør bande paa, at Ingen har lagt Mærke til, om han har' Støvler paa eller ei! si'er Hans.

Jeg gik lidt væk for at se, om Jens sov, og da jeg nu kom tilbage igjen til Baaden og saa' paa Støvlerne, som skinnede vaade og blanke i Maanelyset, saa vil jeg ikke nægte, at jeg syntes, at det var nogle rigtig gode Støvler.

Nei, det gaar ikke! siger jeg. Han er dog et Menneske med alt det, at han er død; og han eier sit eget Tøi, og naar vi ta'er det, saa stjæler vi!

Er han et Menneske? raabte Hans. Nei, et Menneske, det er et, som er levende ligesom Du og jeg. Naar man er død, saa er man Ingenting — Støv og Ler, som Præsten si'er! Og Ingenting kan da umuligt eie Noget!

Jeg stod og grundede lidt derpaa, men jeg kunde ikke hitte ud deraf.

Ser Du! sagde Hans. Om vi tog hans Uhr eller hans Papirer, hvis han ellers har nogle, saa vilde det være Tyveri. For saadanne Sager

skal Snushanerne have, som kommer imorgen. Men en Strandvasker skal begraves i det Toi, som han har paa sig. Det veed jeg; og hvorfor vi skulde la' Ormene gnave saadan nye og gode Støvler, det veed jeg ikke!

Jeg tog mig lidt op til Nakken, og saa spurgte jeg:

Hvem skulde da ha' de Støvler, Du eller jeg? For, dele dem, det kunde da ikke nytte!

Hans saae paa mig.

Vi kan jo rasle om dem!

Han bukkede sig og tog en Haandfuld Smaastene op.

Effen eller Ueffen?

Nei, jeg vil ikke! sa'e jeg, og drev væk fra ham.

Saa vil jeg! sa'e han.

Giv mig Din Flaske, Hans!

Jeg tog en god Slurk, og saa gik vi hen til Baaden og gav os ifærd med ham. Hans smed Presenningen fra, og jeg tog fat i det ene Ben.

Tror Du, vi faar dem af ham? hviskede jeg til Hans.

Hva' Fanden er det, I bestiller? spurgte Jens bagved os.

Vi sprang hver til sin Side, og vendte os om. Det var Jens, som var vaagnet og sad over Ende paa Klitten.

Det gaar ikke! hviskede jeg til Hans. Jens er saa utæt som en ny Balje; han kan aldrig holde Mund med noget!

Vi kiger paa Strandvaskeren! sa'e jeg til Jens.

Er han bleven levende? spurgte han.

Nei, ikke det jeg veed!

Saa kan vi jo sove videre! sa'e han og dreiede sig om.

Jeg saa' hen til Hans. Men han var nu bleven skræmt ligesom jeg selv. Han drev hen og lagde sig ned ved Siden af Jens uden at sige noget. Og da jeg nu vilde lægge Presenningen til Rette igjen over Strandvaskeren, saa skinnede Maanen ham lige i Ansigtet, ligesom Solen før havde gjort, og det var akkurat, som om han saae paa mig og vilde sige: Din Tyveknægt!

Jeg blev ordenlig ganske underlig derved. For jeg havde aldrig før i mit Liv tænkt paa at berøve et Menneske noget, og har heller ikke siden gjort det. Men dette var jo en egen Sag med ham. For, naar Alt kom til Alt, saa havde han dog ikke noget at bruge Støvlerne til.

Men hvordan det nu var eller ikke var, saa bøiede jeg mig ned over ham og sa'e:

Om Forladelse, Kammerat, for hvad jeg tænkte paa! Behold Du nu Dine Støvler i Fred; og Godnat med Dig! Hvis Torskene vil falde nogenlunde heldig ud iaar, saa bliver der vel nok saa meget tilovers for mig til et Par nye Støvler, at jeg ikke behøver at stjæle nogle brugte fra en død Kammerat!

Og saa lagde jeg Presenningen over ham igjen, og — jeg veed

ikke, men det er nu saadan en Fornemmelse — det forekom mig, at han nu maatte ligge roligere, da han var sikker paa sin Eiendom. Vi vil dog alle sammen helst beholde, hvad vi har.

Da saa min Vagttørn var udløbet, saa gik jeg hen og purrede Hans.

Hvad blev det til med Støvlerne? spurgte han.

Hvad Vorherre har sammen føiet, skal intet Menneske adskille! sae' jeg til ham. Og jeg tror nok, at det gjorde Indtryk paa ham, for den Nat blev der ingen Støvler væk, og om Morgenen kom Folkene til os ned paa Stranden, og saa var det for sent.

Kontrolløren kom nu ogsaa, og vi afleverede Geværerne og Sablen, som vi nok saa nysseligt stod og exercerede med i den klare Sol.

Noget passeret paa Vagten? spurgte han.

Ikke det, der ligner noget! svarede jeg for os alle tre.

Men Hans og jeg saa' til hinanden og satte Tungen ud imod Kinden og kneb det ene Øielaag til; og saa nyste jeg, og Hans sa'e: Prosit!

Ved Middagstid kom der en Vogn oppe fra Landsognet. Det var Amtmanden. Han havde en Skriver og et Par Herrer med sig. Man kunde se paa dem, at de havde spist Frokost; det vil da sige, Amtmanden og Herrerne, — Skriveren ikke.

De kom ned paa Stranden til os, og Amtmanden pegede paa os, og forklarede at vi var Fiskere. Den ene Herre tog ned i sin Vestelomme, og jeg troede strax, at han vilde give os en Daler, men i Stedet fik han et Uhrglas frem, som han puttede ind i Øiet, og saa gloede han paa os og forklarede den Anden, at vi var Fiskere.

Saa begyndte Amtmanden at spørge ud, og stadig forklarede han alt for de to Herrer, som nok var meget fornemme Gjæster hjemme hos ham. Jeg troede egenlig at det var Udlændinger, siden de skulde have saadan aparte Forklaringer; men da de talte Dansk ligesom vi andre, saa maa jeg antage, at de aldrig havde set Fiskere før.

Jeg forklarede hele Ramsen, hvor og hvordan vi havde fundet ham. Og saa skulde han undersøges.

Det kalder Folkene her „en Strandvasker", forklarede Amtmanden; og saa skrev den ene Herre noget op i en Bog, saa at jeg kan tænke, at han har havt en daarlig Hukommelse.

Vi vendte alle hans Lommer, men vi fandt kun en Skindpose, og den var saa mør og fugtig, at den gik skilt ad. Jeg gav Indholdet til Amtmanden, som havde taget Handsker paa, og hans Skriver skrev op, hvad der var i den. Der var en tysk Banko-Seddel, som Amtmanden vurderede til henved syv Daler Dansk. Der var et Stykke af et engelsk Brev, hvori Amtmanden sa'e, at der ingen Mening var; og saa var der nogle hollandske Kobberskillinger.

Det var ikke meget! sa'e Amtmanden, og det havde han i Grunden Ret i. Saa snakkede han lidt med Kontrolløren, og det var nok noget om Begravelse; og saa gik de op til Vognen og kjørte afsted.

Om Eftermiddagen blev Strandvaskeren begravet et Stykke vester

for Byen nede i Udkanten af Strandmarken. Vi var en hel Del Fiskere, som stod omkring og saa' til. Kapellanen smed tre Skuffer Jord paa ham, og Alle tog vi Huerne af og saa' ned for os og sa'e Ingenting. Og medens jeg stod saadan, saa tænkte jeg paa, at det var rigtig rart, at han havde faaet Støvlerne med sig, selv om de ikke kunde gjøre ham nogen videre Gavn der, hvor han laa.

Saa gik Kapellanen, men vi blev staaende, og vi tænkte vistnok alle paa det samme, at det i Grunden var saa fattigt, at saadan en stakkels forlist Sømand ikke skulde ha' nogle Ord med sig. Og Jens, som stod ved Siden af mig, begyndte at se sig omkring og hale op i Buxelinningen, og da jeg nok kunde fornemme, hvad det var, der uroede ham, saa stødte jeg ganske sagte til ham, og sa'e: Op med Roret!

Saa gjorde han et Skridt frem, og med Huen i Næven sa'e han:

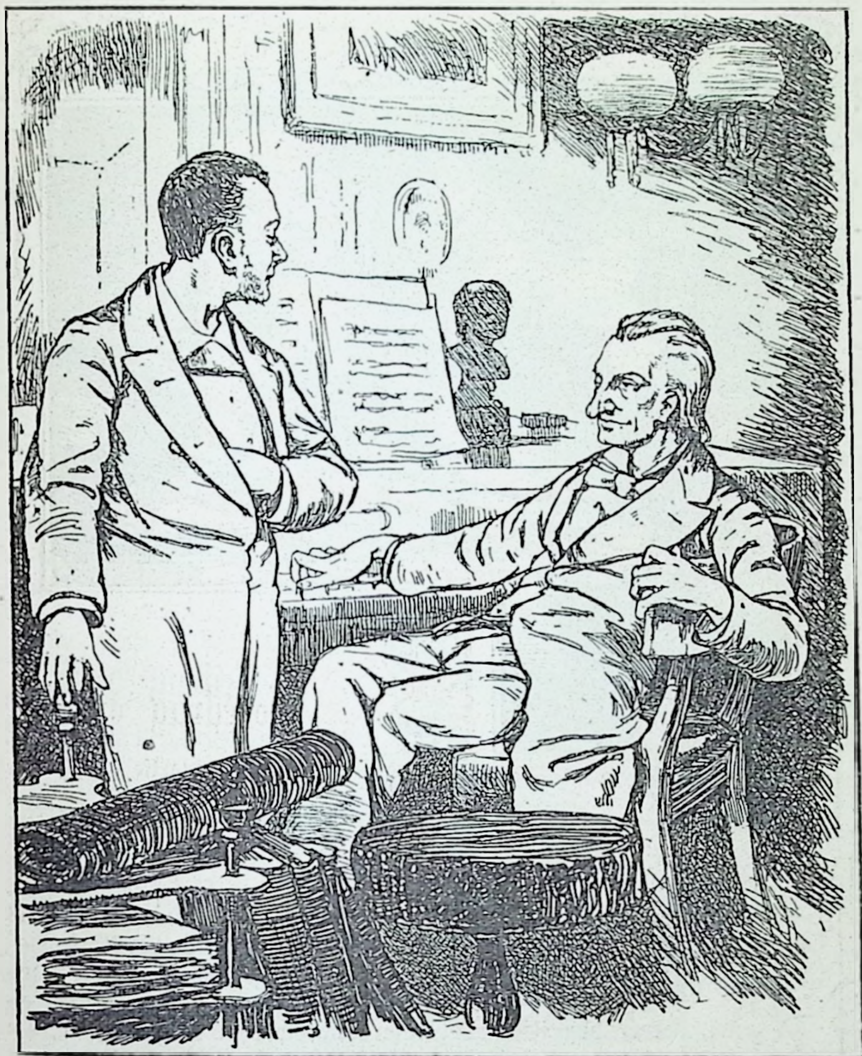
Hør nu, Folkens. Det er muligt, at jeg kan komme i Uleilighed for det; men ligemeget, saa lad mig det. Jeg synes bare, at han, som nu ligger for Dræg her, skulde ha'e en Hilsen med fra dem, der har bugseret ham i Havn, og fra dem, der har set paa, at han er kommen til Bolværk. En Bonde gaar hele sit Liv igjennem og ser paa den Seng, hvor han skal give Veiret fra sig i. En Fisker og Sømand han kan aldrig sige, hvor han kommer til at ligge. Ingen veed, hvor han er kommen fra, som nu er fortøiet her, men derfor skal vi alligevel skjænke ham en kammeratlig Tanke og kanske et Trækors eller et Stakit, som vi kan skillinge sammen til. Og naar jeg eller Hans eller Ole eller Per, eller enhver af os allesammen skulde nogensinde komme til Fortræd og drive op i en fremmed Landing, saa vil vi haabe, at Fiskere og Sømænd vil gjøre det samme ved os, som vi gjør ved ham — uden at vi kjender ham eller veed, hvem han er, eller nogensinde maaske faar Tak derfor. Men saadan skal det være mellem Fiskere. Og derfor: Gud være med ham!

Amen! sa'e Lodsoldermanden og vi allesammen.

Saadan blev han begravet. Og Jens gik det meget godt; men Aaret efter var det, at Hans druknede paa Amerika, da han var taget ud som Matros. Og jeg selv fik saadan en svær Gigt, som jeg har gaaet og hevet med siden den Tid. Men jeg har ofte tænkt paa Strandvaskeren og paa hans Støvler.

En lovende Elev.

— De ønsker at optages paa mine populære Sangkursus? Med Fornøielse! Tør jeg spørge, har De før lært at synge?

— Næ!

— Naa, saa kunde vi maaske prøve Stemmen. (slaar en Akkord an paa Klaveret.) C — E — G — C, kan De tage disse fire Toner?

— Skal det være paa eengang?

Foredrag over

Napoleons Bestigelse af Alperne.

(Holdt i en Landsbykro, medens Hestene bleve fodrede).

Ja, Gud skal vide, hvad det skal blive til, Lars Jensen — med Krigen der imellem Tyrken og Russen. — Saadan en Krig, det er ingen Spøg, — nei, det er dog ikke; men inte for det, det er nydelig at læse om. —

Ligesaadan f. Ex. at læse om „Napoleon“ eller „Bundepaarte“, som han da ogsaa hed — ja, det sku' Du læse engang, Lars; jeg forsikkrer Dig for, at det er — rent ud sagt — det nydeligste, Historien har optegnet. —

Seer Du, han Bundepaarte, han var jo egentlig fra første Begyndelse saadan hvad man kalder Concul, saadan ligesom Hansen, der

er Kjøbmand i Holbæk; men saa er det jo, at de finder paa uden videre at sende ham ned til Franskmændene, som laae høit oppe paa den anden Side det Tydske — hvad det hedder, det mindes jeg nu inte i Øieblikket: men det er ellers, reent ud sagt, noget af det nydeligste, Historien har opskrevet — jo, nu har jeg det — Italien hed det, ja, det er rigtig, Italien, saadan var det. —

Naa, han kommer jo derned, det gjør Bundepaarte, og han skal jo, reent ud sagt, ligesom føre Overcommandoen med det Hele. —

Nu var han en rask lille Karl, det var Bundepaarte, og Concul var han jo tilligemed; jeg har hans Billede hjemme, naar Du husker mig paa det, saa skal jeg vise Dig det engang. Han var færdig i en Hast at ku' ligne efter Niels Jensen; — see, Niels og jeg vi gjorde jo hele Krigen sammen 48, og Du kan ellers være rolig for, at det var en rigtig Karl, det var Niels. See, han var jo Dragonere, og jeg stod ved „første Lette". Ja, engang derovre havde jeg sku egentlig en ganske kunstig Historie med Niels, eller han med mig; den skal Du høre, medens jeg husker det.

See, det var nemlig en Dag, da jeg stod paa Forpost, saa kommer der en Dragonere ridende noget borte, og da han seer mig, saa sætter han Sporerne i Livet paa Bæstet og drager Sablen, og saa rider han durch paa mig. — Naa, jeg var der jo strax med Bangenetten til Afparering og den gik jo lidt villig; — men da vi saa havde slaaedes saadan — reent ud sagt vil jeg sige ilag et Qvarteerstid, saa lige med et, saa holder Dragoneren op, og saa siger han: Om Forladelse, min gode Ven, nu seer jeg det først, men vi er vist Landsmænd; hvor er Du fra? Jeg er fra Sælland, sa'e jeg. Det er sku jeg osse, sa'e Dragoneren. Saa skal jeg rigtig til at see, saa var det Niels Jensen.

Saa siger Niels: „Ja, Du maa have mig meget undskyldt, min gode Ven; jeg obselverede først nu, at det var Dig; jeg skal sige Dig; jeg er maaske i Øieblikket lidt opsat; men det er da egentlig ikke saa underligt, for det er inte noget rigtig rart Arbeide, jeg har for; mit Ærinde er nemlig, sa'e han, at jeg skal slaa mig igjennem hele den preussiske Forpostfægtning, og saa skal jeg bagefter bringe disse Papirer til Rendsborg. — Det er ingen rar Condition, Du der har faaet, sa'e jeg, er Du inte bange for, at Du muligvis kommer til at skifte i Utide? — Man kan jo aldrig vide det, sa'e Niels; men nu maa Du undskylde mig for idag, min Ven, for nu skal hun gaae af, og saa bød han Farvel, og saa drog han Sablen, og saa hug han Sporene ind i Livet paa Øget, og der var heller inte noget paafærde, andet end han slog sig magelig igjennem hele den preussiske Forpostfægtning — og saa tog han tillige en meget rig Preussere til Fange.

See, denne Preussere han sad saa fanget en Tid i Rendsborg; men saa slap han ud paa Capsion eller Æresord, som de kaldte det, og saa gik han — reent ud sagt — saadan løs omkring i Rendsborg,

baade paa Beværtningssteder og andre Steder i Byen. — Men ligegodt saa kunde han tidt blive ligesom lidt „krasboſtig“; men dersom saa bare i det samme, at Dragoneren han viste sig i Døren og stillede sig saadan an, og saae paa ham og sa'e: „Waß in Wegen! daß Teufler haalen!“ saa lige paa Stedet, saa krøb Preusseren hen i en Krog, og saa saae han lige saa bistert paa Dragoneren; men han turde lige godt inte yttre sig, andet end som han ordentlig rystede, og saa sa'e han:“ „Versthens! Huh, dass gamle Dänemarke!“

Ja, det lyder ligesom det næsten — reent ud sagt — kunde være Løgn; men det er en virkelig Sandhed. Min Broder Johan, som nu er død og borte; men som Du da ellers nok kjendte; han saae og hørte det flere Gange, lige saa godt som jeg selv og flere Andre. —

Ja, min Broder Johan, ham kan Du da nok huske, see, han blev jo saaret i den ene Arm ved Isted, og saa blev Armen sat af ham. Da saa Armen var sat af ham, saa blev han — reent ud sagt — udnævnt til Invalitt og fik Pension, saa han var jo heldig nok i den Retning. — Da han saa kom hjem, saa duede han jo inte videre til noget Arbeide, og saa begyndte han at gaae Postbud til Slagelse og tog saadan Bud med for Folk og udrettede alle Slags Ærinder for dem, det vil sige, han glemte rigtignok almindeligvis det, som han skulde besørge; men det er ligemeget, Veien gik han da.

Men han forvandt lige godt aldrig rigtig, at han var bleven Invalitt, for han blev det ene Aar daarligere end det Andet, og da der var gaaet en 4—5 Aar, saa døde han, og saa holdt han helt op med at gaae Post; ja, han gjorde saamæn. —

Men, det var det, vi slap fra med Bundepaarte. Han kom jo saa, som jeg fortalte Dig, ned til Italien — ja, Du skal læse det engang, Lars, det skal Du — for, reent ud sagt, det er noget af det nydeligste, Historien har opskrevet. Saa kommer han jo ned til Italien, og det første, han har at gjøre, det er, at han kalder hele Mandskabet ud og lod dem stille. — Saa red han hen for Fronten — aa! det er nydeligt at læse om, og saa sa'e han: „Hør, Folk, I kjende mig nok af Omtale; — nu skal jeg sige Jer blot et Par Ord“ — I skal gjøre Jer Pligt og Jer Arbeide enhver i sin Haandtering; men I skal — saa bandede han — ogsaa faae noget baade at æde og drikke, det skal jeg være Jer Mand for.

Dermed saa dreiede han kort omkring og red hen til Stalddøren med sit Bæst — en rigtig Sneehvid af de gamle Fredriksborgere — og saa var der naturligvis strax en Karl og tog imod Øget, og saa gik Bundepaarte ind i sin Stue.

Ligesaa snart han var kommen ind i sin Stue, saa smed han sig ned i en Stol, og saa tog han sine Naturhistorier og Geografier og Fædrelandshistorier og sin Landkort frem, og saa begyndte han at speculere. Saa sad han vel saadan — reent ud sagt — en halvanden Timestid eller maaske to Timer og kigede i Bøgerne og læste paa

Landkort og blev ved at speculere. Men saa lige med et, saa stod han op, og lukkede Vinduet op, og saa kaldte han paa en Corporal, som gik forbi, og saa sa'e han til Corporalen: „Skaf mig fat i Nr. 427."

Nu denne 427 — ja, jeg forsikkrer Dig, Lars, Du sku' læse det engang, for det er nydeligt — nu denne 427 han var — reent ud sagt, en rigtig Kjærnesvend, det var han. — Naa, 427 han kommer jo ind, og saa si'er Bundepaarte: „Hør, 427, Du kunde ta'e og gjøre mig en Tjeneste og sale et Bæst, — Du kan tage hvilken en Du vil, og saa kunde Du ride ud til et Bjerg, som ligger noget herfra — hvad var det nu, det Bjerg hed? det husker jeg inte i Øieblikket; men det kan ogsaa være ligemeget — jo, nu har jeg det — Aperne! ja, saadan var det — rigtig — og saa kunde Du see, om de muligvis kunde lade dem bestige. Det skal jeg, Bundepaarte — sa'e 427, og saa sa'e han: Adieus, Bundepaarte, — see, det er nu lignendes, som naar vi siger Farvel — og saa gik Karlen ned i Stalden. —

Han uden videre gik hen og lagde Ridetøiet paa en bruunsnoppet Hest; en rigtig kilden Tingest var det, og der var inte ret mange af Karlene, der var for at ride ham; — men 427 kjendte ham, og han vidste, det var en „Lobere". — Saa kom een af Befalingsmændene — ja, Gud hvor det er nydelig at læse den Beskrivelse — og saa si'er han: Hvor har Du lovet Dig hen? Ja, undskyld siger 427: men det er efter Conculens Befaling: det er nemlig angaaendes, at jeg skulde en lille Tour ud til Aperne og see, hvorvidt de ku' la'e dem bestige. — Det forandrer Sagerne, sa'e Befalingsmanden, saa rid Du min Ven.

427 han sadlede saa Bæstet op, og saa tog han sig en Bid Brød og en Snaps med. Det var tidlig om Morgenen. Henad Eftermiddagen saa kom Bundepaarte flere Gange ud i Gaarden og spurgte: „Han er vel inte kommet hjem endnu, 427"? Nei, han er ikke, sa'e saa de Soldater, som han spurgte om det; — men saa henimod Aften, saa kom han, og Bæstet stod i det hvide Skum.

Saa gik han ind i Stuen til Bundepaarte, og først saa bød han Godaften. Godaften igjen, sa'e Bundepaarte; — naa, var Du saa ude ved Aperne? Ja, jeg var, Hr. Concul, sa'e 427; men saa vidt som jeg ku' see, og jeg red langt omkring, saa la'er de dem ikke bestige; — det er da idetmindste min Mening, sa'e han. — Det er en skidt Mening, sa'e Bundepaarte, og de skal — saa bandede han — bestiges, det skal jeg være Mand for — — — Ja, det er — reent ud sagt — noget af det nydeligste, som Historien har optegnet.

Ja vel, ja! nu skal jeg være der. Det er Gaardskalen, der kalder, Øgene har opædt. Farvel, Lars Jensen, lev vel og værs'god, hils Din Familie. —

C. P.

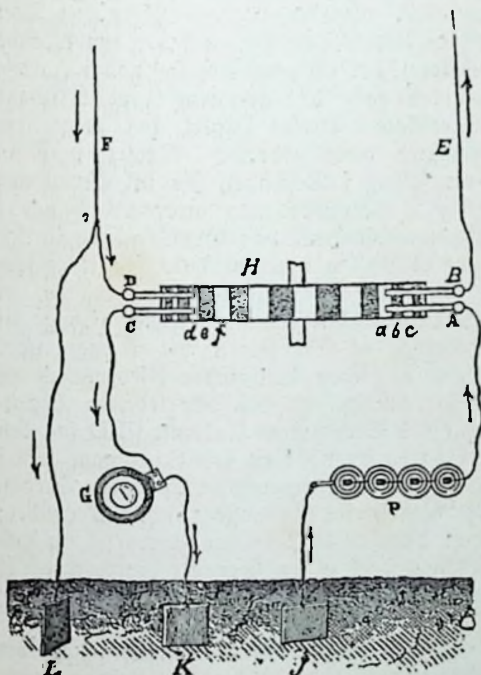
En ny Hesterace.

En Herre: — Hvad er dette for et Dyr?
Oppasseren: — Det er en amerikansk Steppehest.
Bonden: — Hvad var det, Moer, han sa'e det var for en?
Konen: — Han sa'e te ded var en amerikansk Kæphest.

Et hurtigt Bud.

Som bekjendt forudsætter den elektriske Telegraf, at den elektriske Strøm gjennemløber Telegrafledningen med en stor Hastighed, men hvor stor denne Hastighed er har man vel i Reglen ingen tydelig Forestilling om. Man siger jo rigtignok som en Spøg, at et Telegram, som Kl. 12 afsendes herfra til Greenwich, kan være der Kl. 11¼, altsaa som det synes tidligere end det blev afsendt; men det har ikke Noget med Elektricitetens Hastighed at gjøre, men beroer paa, at Jorden dreier sig fra Vest til Øst, saa at Solen tidligere gaaer igjennem Kjøbenhavns end igjennem Greenwich's Meridian; naar vi her have Middag, er Klokken ikke mere end ti Minutter over elleve i Greenwich. Derimod anstillede Wheatstone i 1834 et Forsøg, ved hvilket han fandt, at Udladningen af en Leydnerflaske gjennemløb en Kobbertraad med en Hastighed af 60000 Mil i Secundet, det vil sige, at den kunde løbe Jorden 11 Gange rundt i eet Secund; men deels tillod den Maade, han anstillede Forsøget paa, ikke nogen nøjagtig Maaling, og deels var den Elektricitet, han anstillede Forsøget med, mangfoldige Gange stærkere end den, som bruges ved Telegraferingen, saa at man deraf Intet kunde slutte, der havde nogen Betydning for denne. Det var først i 1850 at de franske Physikere Fizeau og Gounelle skaffede paalidelig Oplysning om Sagen, idet de anstillede Forsøg paa Telegrafledningerne mellem Paris og Amiens og mellem Paris og Rouen. De to Jerntraade, som dannede Telegrafforbindelsen imellem Paris og Amiens bleve paa sidstnævnte Sted forbundne med hinanden, saa at man i Paris havde de to Ender af en sammenhængende Traadlængde paa 42 Miil. De brugte da følgende Apparat. Omkredsen af et Træ-

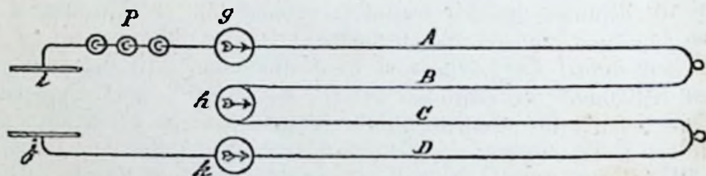

hjul H, som kunde dreies hurtig om sin Axe, var deelt i 36 ligestore Dele, og i hveranden af disse blev der indlagt Platinplader, saa at den cylindriske Overflade afvexlende kom til at bestaae af Platin, i Figuren antydet ved hvidt, og Træ, i Figuren skraveret. Hjulets Omkreds blev under Omdreiningen berørt af fire Metalfjedre A, B, C D, hvoraf de to berørte en Platinbelægning, de to andre en anden, og som vare saaledes stillede, at de alle fire i samme Øieblik gik fra Platin over til Træ eller fra Træ til Platin. Den ene Fjeder A blev sat i Forbindelse med den ene Pol af et galvanisk Apparat P, saadan som de bruges ved Telegraferingen. Den anden Pol af det stod i Forbindelse med en i Jorden nedgravet Plade J. Fjederen B blev sat i Forbindelse med E, den ene af de Traade, som førte til Amiens, medens den anden Traad F blev sat i Forbindelse med Fjederen D. Fra C gik en Kobbertraad hen til et Galvanometer, det vil sige en Magnetnaal der bringes til at gjøre Udslag, naar en Strøm gaaer forbi, og dette var atter sat i Forbindelse med en i Jorden nedgravet Plade K. Endelig gik der en Kobbertraad fra et Punkt O paa Ledningen F, forbi Hjulapparatet lige ned til en Plade L, der ligeledes var nedgravet i Jorden. Staar nu Hjulet i den Stilling, hvori det er afbildet, seer man, at Strømmen gaaer fra det galvaniske Apparat til A, over det ledende Platin til B, ud igjennem E, tilbage gjennem F. Ved O deler den sig, en Deel gaaer lige ned i Jorden til L og en anden Deel gjennem D, den ledende Platinbelægning, C og Galvanometeret, der vil give Udslag, ned i Jorden til K, og begge Dele af Strømmen gaae da igjennem Jorden tilbage til J og til det galvaniske Kredsløb. Dreies Hjulet saa meget, at Fjedrene berøre Træ, vil Strømmen være afbrudt. Dreier man nu Hjulet langsomt rundt, f. Ex. een Gang i Secundet, saa vil Strømmen gjennemløbe Apparatet 18 Gange i Secundet men atter 18 Gange i Secundet være afbrudt, og Galvanometeret vil paa Grund af de idelige Paavirkninger af Strømmen give et Udslag omtrent halv saa stort som før. Dreier man nu Hjulet hurtigere og hurtigere, vil man see, at Udslaget tager af indtil Galvanometernaalen endelig kommer tilbage til sin Hvilestilling. Man seer nemlig, at Strømmen vil trænge ud i Linien saalænge Platinbelægningen a glider hen under Fjedrene A og B; men lad nu Hjulet dreies saa hurtigt, at den ikke ledende Træafdeling c er kommet under Fjedrene ved Strømmens Ankomst til D saa kan den ikke komme fra D over til C, men er nødt til fra O at gaae ned i Jorden. Galvanometeret bliver altsaa ikke gjennemløbet af nogen Strøm. Dette Forhold indtraf, da Hjulet blev dreiet 9 Gange rundt i Secundet; den Tid, Strømmen brugte om at gaae de 42 Miil fra Paris til Amiens og tilbage igjen var altsaa en Niendedeel af en Sexogtredivtedeel af et Secund, den vilde altsaa kunne gjennemløbe denne Strækning ni Gange sexogtredive eller 324 Gange i Secundet, og det bliver altsaa en Hastighed af 42 Gange 324 eller omtrent 13600 Miil i Secundet. Da det her ikke kommer os an paa Biomstændigheder ved disse Forsøg, men

kun paa Resultatet, skulle vi forøvrigt indskrænke os til at angive, at ved de Forsøg, som bleve anstillede paa Linien Paris-Rouen, der for en stor Deel bestod af Kobbertraad, fandt de, at Strømmens Hastighed i dette Metal beløb sig til 24000 Miil i Secundet. Fremdeles viste det sig, at det galvaniske Apparats Kraft ingen Indflydelse havde paa Resultaterne. Da nu disse Forsøg bleve gjentagne flere Gange, og det endda paa noget forskjellige Maader, men endda førte til samme Resultat, saa skulde man synes, at man var paa det rene med Sagen; men der er ogsaa anstillet Forsøg over den samme Ting af andre Mænd, der anvendte al mulig Udeilighed og Omhu for at faae et rigtigt Resultat og dog have de fundet ganske andre Resultater. Saaledes har man ved forskjellige Forsøg som ere anstillede paa Telegrafledninger i Amerika fundet, at den elektriske Strøms Hastighed kun var 4—6000 Miil i Secundet og ved Forsøg her i Europa mellem Greenwich og Edingburg fandt man, at Hastigheden i en Kobbertraad kun var 1600 Miil, ja ved Forsøg imellem Greenwich og Brüssel fandt man endog kun en Hastighed af 576 Miil i Secundet.

Vi kunne let oplyse, hvorledes disse Resultater ere fremkomne, vi ville blot antage, at Forsøgene anstilles mellem Kjøbenhavn og Greenwich, der ligge saaledes for hinanden, at naar det er Middag i Kjøbenhavn, er Klokken i Greenwich ikke mere end 9 Minuter og 40 Secunder over elleve, er det Middag der, vil Klokken i Kjøbenhavn være 50 Minuter og 20 Secunder over 12. De to Steder have en Tidsforskjel af 50 Minuter og 20 Secunder. Naar nu en Astronom i Kjøbenhavn iagttager Solens Gjennemgang igjennem Meridianen, og i det Øieblik, den finder Sted sender et telegrafisk Signal til Greenwich, saa vilde en Astronom der iagttage det Kl. 11 9' 40", hvis Signalet slet ingen Tid brugte for at gjennemløbe Veien; men da det bruger nogen Tid, vil det f. Ex. komme $^1/_5$ Secund senere. Deraf kan man imidlertid endnu ikke slutte noget, da det jo kunde være, at Tidsforskjellen i Virkeligheden kun var 50' 39$^1/_5$"; men naar da Astronomen i Greenwich sender et Signal til Kjøbenhavn i det Øieblik Solen gaaer igjennem hans Meridian, saa vil dette Signal først komme til Bestemmelsesstedet Kl. 12 50' 20$^1/_5$", hvorefter altsaa Tidsforskjellen skulde være 50' 40$^1/_5$", og dette viser altsaa, at denne Femtedeel af Secundet er den Tid, Elektriciteten bruger til at gjennemløbe Veien. Da nu Afstanden mellem de to Steder er omtrent 115 Miil, vilde man ved disse Forsøg bestemme Elektricitetens Hastighed til 575 Miil i Secundet. Men, vil man spørge, hvor er det muligt, at man kan gjøre Fordring paa nogen Paalidelighed, naar man saaledes kan angive to Resultater, af hvilke det ene er over 40 Gange saa stort som det andet. Sagen er den, at der ved disse andre Forsøg vare visse Forhold tilstede, som forsinkede Signalerne, og da Hensigten ved Forsøgene ikke saameget var Bestemmelse af Elektricitetens Hastighed som af Tidsforskjellen mellem de to Steder, gjorde denne Forsinkelse Intet med Hensyn til det egent-

lige Øiemed. Ved Forsøgene mellem Greenwich og Bryssel gik Ledningen tildeels gjennem Vand; men en saadan undersøisk Ledning er, saavelsom en i Jorden nedgravet, omgivet med et ikke ledende Stof (Cautschuk), som jo igjen, naar Ledningen er paa sin Plads, er omgivet af det ledende Vand eller den ledende fugtige Jordbund. Disse Ledningere ere da indrettede som en Leydnerflaske, hvis ikke ledende Glas baade indvendigt og udvendigt er beklædt med Tinfolie, og som derved er istand til at modtage en stor Mængde af Elektricitet, og ved Leydnerflasken, kan man paavise en lignende Forsinkelse. Har man en Elektriseermaskine, som under Omdreiningen hvert Secund kan give en Gnist af en vis Længde, og man da sætter den i Forbindelse med en Leydnerflaskes indre Belægning og derfra videre med en Traad, som ender i en Afstand fra den ydre Belægning lig den forrige Gnists Længde, saa vil, naar Maskinen sættes i Bevægelse, Leydnerflasken blive ladet, først naar denne Ladning har naaet en vis Størrelse, naar Flasken har modtaget en vis Mængde af Elektricitet, vil Gnisten vise sig imellem Enden af Traaden og den ydre Belægning, og det kan da hænde, at man istedet for en Gnist hvert Secund kun faaer en hvert Minut. Noget lignende vil der foregaae ved de undersøiske eller underjordiske Ledninger, hvad Faraday har paavist ved Forsøg med fire underjordiske Traade som dannede en Telegrafledning mellem London og Manchester og som hver havde en Længde af 80 Miil. Af disse fire Traade bleve A og B, C og D forbundne med hinanden i Manchester; den frie Ende af A

blev sat i Forbindelse med et Galvanometer g, dette kunde atter forbindes med et galvanisk Apparat P og dette var igjen forbundet med en i Jorden nedgravet Plade i. Imellem B og C blev der indskudt et Galvanometer h, og den frie Ende af D blev sat i Forbindelse med et tredie Galvanometer k, som igjen stod i Forbindelse med den i Jorden nedgravede Plade j. Tilveiebringes nu Forbindelsen mellem P og g, vil Strømmen først gjennemløbe g, derpaa den 160 Mile lange Ledning A og B, Galvanometeret h, den 160 Mile lange Ledning C og D, Galvanometeret k og saa igjennem Pladen j, Jorden og Pladen i tilbage til det galvaniske Apparat P. Det viste sig da, at Galvanometeret g gav sit Udslag i det Øieblik, Forbindelsen blev gjort, h først en kjendelig Tid senere og det varede næsten to Secunder forend k gav Udslag. Her brugte altsaa Strømmen næsten to Secunder til at gjennemløbe en Ledning af 320 Miil og derefter vil altsaa Strømmens Hastighed blive

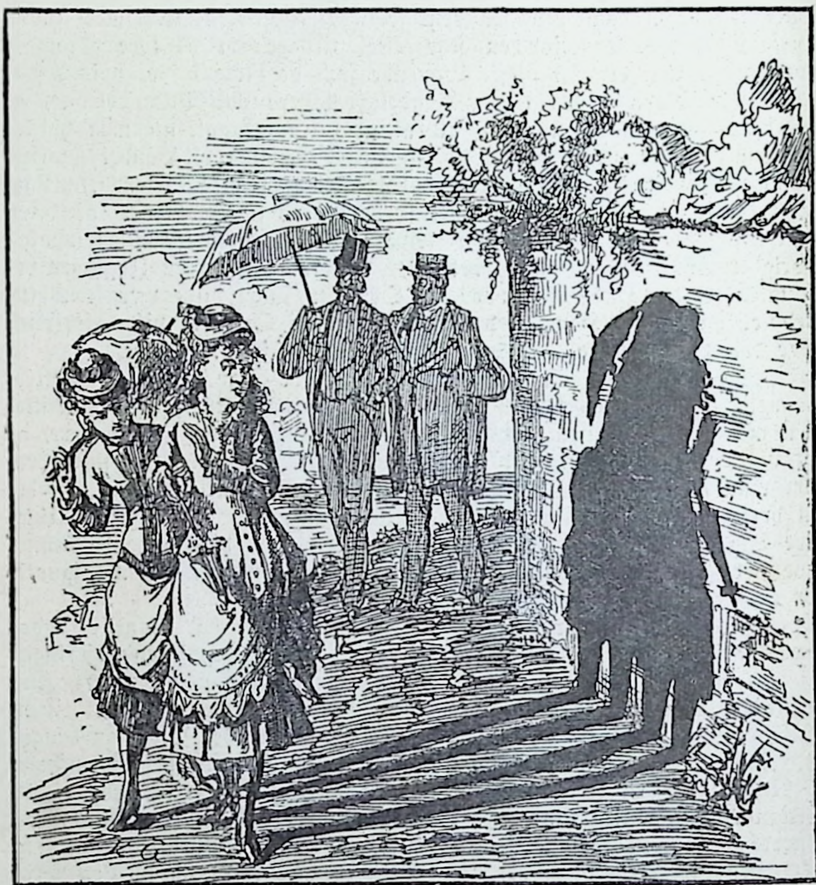
160—200 Miil i Secundet. Gjentog han Forsøget med fire ligesaa lange Traade, der paa sædvanlig Maade vare ophængte paa Pæle og altsaa overgivne af Luften, gav alle tre Galvanometere deres Udslag i samme Dieblik. Man bør imidlertid ikke opfatte det som om Elektricitetens Hastighed her var beviisligt mindre end ved Fizeaus og Gounelles Forsøg; men efterhaanden som Elektriciteten strømmer ind i Traaden, holdes den for en stor Deel tilbage for at lade Traaden. Forholdene her ere da noget Lignende som de vilde blive, hvis det er sandt at Saharaørkenen ligger kjendeligt lavere end Atlanterhavet, og hvis man nogensinde kommer til at grave en Canal, gjennem hvilken det hele Ørkenbassin kan fyldes. Igjennem Canalen vil Vandet strømme ind med stor Hastighed, men naar det kommer ind i Ørkenen, vil det deels indsuges af Sandet, deels fordampe, og paa Grund af begge disse Aarsager, vil det der kun skride ganske langsomt frem og maaskee aldrig komme til at fylde det hele Bassin, saa at en Jagttager ved Canalen vilde glæde sig over at Ørkenen snart vilde være ombyttet med et Indlands Hav, medens Jagttageren i Ørkenen vilde fortvivle over den Langsomhed, hvormed Vandet rykkede frem.

Ved de andre Forsøg blev der for at give Signal anvendt Elektromagneter, som omkredsedes af Strømmen og derved bleve gjort magnetiske; men medens Strømmen magnetiserer Jernet bliver den selv svagere, og det varer meget længere før den naaer sin fulde Styrke, end naar den, som man gjerne kan kalde det, ikke har dette Arbeide at udføre, og det vil derfor vare en kjendelig Tid, før Magneten bliver kraftig nok til at give Signalet, meget længere, end om Strømmen direkte havde kunnet give det, og det er saaledes her ikke saameget Strømmen som Signalet der er blevet forsinket.

Resultatet heraf er altsaa det, at de af Fizeau og Gounelle fundne Værdier for Elektricitetens Hastighed ere rigtige, medens Telegraferingen kan foregaae mange Gange langsommere; men selv om Signalerne kun forplantes med en Hurtighed af 200 Mil i Secundet vilde det til en Reise omkring Jorden dog kun bruge 27 Secunder, den Tid man bruger til, ganske sindigt at læse ni Linier Alexandrinske Vers, og fra Kjøbenhavn til Ny York vilde et Signal kun bruge 4 Secunder. Derimod vil jo rigtignok Strømmen tilbagelægge den 900 Mile lange Strækning fra Petersborg til Wladivostock i $^1/_{15}$ Secund og løbe Jorden rundt i to Femtedele af et Secund, den Tid, man bruger til at sige: „Lev vel!"

C. Holten.

Ved Solnedgang.

Mille: Er det to Herrer, der kommer?

— Ja, det er!

Gud, hvor det er flovt med de Skygger; det ser ud, som om vi har korte Klæder.

En hemmelig Visit.

Netop nu gik der Ingen forbi —
Nu vilde hun bort sig liste —
Men det blev hun attraperet i
Af Zefyr, det lille forsløjne Geni.
Der stod hun! Der staar hun endnu, stakkels Pige.
Tænk, hvad hele Byen vil sige!

Af H. Schandorph.

En Præst spurgte en Gang en af de Drenge, som han skulde forberede til Konfirmationen: Sig mig, mit Barn, hvilken Fest er den helligste? Uden at betænke sig, svarede Drengen: Det er Kjøge Markedsdag. —

Sankt Hans-Markedsdag 1853 oprandt i Byen S. Allerede den foregaaende Dag havde de tilrejsende Kræmmere og Gøglere havt travlt med at opslaa deres Telte paa Byens Torv og et Stykke ned ad den nærmeste Hovedgade, disse Telte med deres Diske af uhøvlede Brædder havde de liberalt overladt Byens Drenge til at lege i Aftenen før Markedsdagen. Nu straalede de med Manufaktur- og Galanterivarer; fra den gamle tykke Italiener Borellos Bod udgik en Duft af Pommade og vellugtende Essenser, P. Neuman, Parfumør, Frisør og Ligtornelæge, skjændtes med Drengene, der rettede det irriterende Spørgsmaal til ham, om han solgte Svinefedt med Duemøg i; de med et rødt Sukkerlag overdækkede Peberkager, hvis Udsælgerskes Hænder, der hvert Øjeblik lagde dem i Orden, naar en var bleven solgt, just ikke skulde animere Appetiten, fortæredes dog i Massevis af Bønderdrengene, medens Byens Drenge viste deres mere dannede Smag ved at vælge Butterdejgskager, fyldte med Æblegrød. Ned ad et Par mindre Gader var der opstillet Træstilladser, hvorpaa Byens Skomagere og Sadelmagere havde ophængt deres Varer, i Skomagernes Udsalg saa man mangen Bondedreng for første Gang i sit Liv trække i et Par Fedtlæders Støvler med Skafter; en stolt Bevidsthed farvede da Purkens Kinder, naar han satte sig i Gang med Buxerne stukne ned i Skafterne og lod Sinkerne skure mod Brostenene; hist saa man en Bondepige kjøbslaa om et Par Blankelæders Sko,

medens hun bly skjulte sin sorte Uldhose ved at trække den Fod, hvorpaa hun nys havde prøvet en Sko, højt op under sit Skjort; foran et Sadelmagerstade prøvede en landlig Løve, en Gaardmandssøn med Merskumspiben flot dinglende i den ene Mundvig, en stor Kjørepidsk ved at svinge den over Hovedet til et vældigt Knald. Se der lange Geledder af unge Bonderpiger, der spadsere Haand i Haand og spærre hele Gaden; deres Huer ere pyntede med stive Korsklæder, flagrende Nakkebaand, mest af rødt Silke, og guldtraadvirkede Bulle. Der river En sig løs fra Rækken for at give en landlig Kourtisør Haanden. Den Sidste staar stille, griner over hele Ansigtet, mens Pigen rød som et dryppende Blod, slaar Øjnene ned mod Stenbroen. Ridderen siger til sin Dame:

— Hæ — Ja. Se god Dag, Stine, Du er nok kommen til Marked idag?

— Ja, det er Du vel ogsaa. —

— Ja Gu' er jeg saa.

Nu følger en Afbrydelse i Dialogen; Karlen staar nogen Tid og ser paa Pigen, der endelig vover sig til at slaa Øjnene op; en Latter, der begyndte med en næsten uhørlig Smaafnisen, stiger tilsidst, saa at den tager Magten fra hende; hun maa sætte sit hvide Lommetørklæde for Munden, det klukker i hende, og Vandet render ned ad hendes Kinder. Karlen ler ogsaa; saadan staar de og ler et Par Minuter, saa kommer Ansigterne i de sædvanlige rolige Folder, endnu vexles et Blik, Karlen strækker atter Haanden ud og siger:

— Ja, saa byder jeg Farvel, Stine.

— Farvel, Hans, siger Stine og skynder sig at naa de andre Piger for atter at indtage sin Plads som Led af den brudte Kjæde.

Paa Torvet, hvor som sagt Markedets Hovedskueplads er, har Byens største Kjøbmand, Hr. Kramer, en Teltbod skraas over for sin Butik; men hverken han eller hans hele Byen bekjendte gamle Svend, Hr. Frandsen, viser sig i dette Telt; begge nære de en dyb Foragt for Markedskræmmerne, men Kramer har dog ladet sin Teltbod opslaa for „Konferencens“ (ɔ: Konkurrencens) Skyld og for at vise, at Byens Kjøbmænd føre reellere Varer til moderatere Priser og have et bedre assorteret Lager end disse „Jødesnuder“, der ikke holde fast Butik i nogen Kjøbstad.

Men Kramers yngste Svend, Hr. Beck, florerede i sin hele Pragt i Markedsboden. Han rullede Baand op, maalte det forlangte Stykke, viklede Rullen sammen igjen, bredte det ene store Stykke Tøj efter det andet ud over Disken med en Flothed og Overlegenhed, der ikke undlod at imponere Bønderpigerne; thi om end en eller anden af disse ytrede, „at den bovede Kramers Svend lige godt var en utidig Nad“, havde de egenlig intet imod, at han tiltalte dem med „min Dejlige“ og gjorde Forsøg paa at tage dem under Hagen.

Kræmmerdrengen, Søn af Degnen Friis i Brændekilde, blev brugt af Svenden til at øve sin Vittighed paa. „Op med Muskaten, Page!“ sagde han, naar han skulde have et Stykke Tøj eller en Papæske med Torklæder eller Handsker i bragt ned fra Hylderne. „Forsvind i de nedre Regioner“, raabte han, naar Drengen skulde trække et Stykke Lærred frem fra de skjulte Hylder under Disken.

Paa Hjørnet af Torvet og Hovedgaden laa en Bygning, der ejedes af en Brændevinsbrænder, og som han brugte til Lade. Til dette Lokale havde Markedets æsthetiske Producenter taget deres Tilflugt.

Den store tjærede Ladeport var skjult af et Lærreds Forhæng, hvorpaa der var afmalet Mænd i de Tyngdeloven mest trodsende Stillinger, de krob op ad Væggene som Fluer og legede samtidig i Luften med gyldne Æbler eller bar Ambolte paa Brystet, paa hvilke tre andre nogne Mænd hamrede los af alle Livsens Kræfter. Foran dette Maleri, hvis Ophavsmand havde det Originale, at han havde anvendt en Kjodfarve paa sine Mennesker, der gjorde dem alle til rode Indianere, stod et hojt Stillads, hvorpaa der var fire levende Mennesker: to i Trikot, der slog Folder op ad Benene, og blaa Flojelsmavebælter med Solvpailletter, en i engelsk Generalsuniform: rod Kjole med Guldepauletter, hvide Benklæder og stive Rytterstovler, en i rodt og gult Clovnskostume med en spidspullet graa Filthat paa Hovedet. I en dialogiseret Reklame udviklede de for Publikum, at inde i denne Lade kunde man faa Kunster at se, der vare forevifte for Kejserne af Østerrig, Rusland, Marokko og Brasilien under pyramidalsk Applaus: ekvilibristiske Exercitier, Jonglor- og Eskamatorkunster — Alt for den billige Betaling af 12 Skilling, Born 8 Skilling, og alt imens skulde Musje Bajazzo med humoristiske Indfald forlyste de hojtærede Tilskuere.

En stor Skare flokkedes om dette Stillads; efter at Dialogen var endt, tudede han med den engelske Generalsuniform i en stor Vognmandstrompet; en fed Kone i Flojels Nattroje og blaat Silkeunderskjort, der stod under Stilladset for at indkassere Pengene, raabte med en Rost, der i skingrende Styrke kappedes med Trompeten: Treten Sie einmal ein; entrez Messieurs et Mesdames, kostet kun zwölf Schilling und acht Schilling für Börner und Kinder. En gammel fuld Skomagersvend indlod sig i en Disput med den engelske General og erklærede, at Alt, hvad de sagde, var den bare Logn, og at Alt, hvad de kunde gjore, var noget saa harsk Kram, at en ordenlig Mand absolut maatte have tre Malurtbitre til 3 Skilling Stykket ovenpaa; hans Opposition stottedes med jublende Bifald af en Flok Gadedrenge, der trak Skomagersvenden i Frakkeskjoderne og raabte: Sprækkelsen skal staa paa Hovedet, Hurra for Sprækkelsen! Skomagersvenden folte sig ikke smigret ved denne Hylding; han langede efter de nærmeste af Drengene, men de gav sig til hujende at lobe i Flok; Sprækkelsen satte efter dem, men opgav Forsoget paa at fange dem, thi folgende Skiltinskription paa et Markedstelt:

Her udskjænkes:

Krambamboli, Ratafia, Kanel- og Æggesnaps, Kirsebæraquavit samt Citronol

interesserede ham saa levende, at han, efter at have studeret den grundig, dinglede ind i Teltet og lod Drengene være Drenge.

Blandt det Publikum, der stod foran Ladeporten, var Degnen Friis og Gaardmand Ole Sorensen fra Brændekilde. Degnen horte med Alvor og Kritik paa Forestillingen, Gaardmanden horte ogsaa efter, men hverken med Interesse eller Kritik; han tog det som et Fænomen, der ikke vedkom ham, men som kunde være lige saa berettiget som ethvert andet. Efter at Dialogen var endt, sagde Degnen:

— De kan snakke, de Mennesker!
— Ja, de taler godt for dem, sagde Gaardmanden.
— Men der er ikke meget Indhold i, hvad de siger.
— Aa, det kan jo være lige saa godt som det meste andet, der bliver sagt.
— Deres Kunster er dog vist egenlig noget Snavs.
— Ja, det kan godt hænd's.
— Skal vi gaa ind og se paa det, Ole?
— Næ—j.
— Det kunde dog maaske være ret morsomt for en Gangs Skyld.
— Aa ja saagu', det kunde det kanske ogsaa.
— Vil Ole med?
— Næ—j.
— Nu er Ole Sørensen sær. Rigtignok er det noget Gøgleri, for saa vidt bør man jo ikke billige det, men for en enkelt Gangs Skyld.
— Ja, hver har jo sin Maade at tjene Foden paa, sagde Ole.
— Naa ja, det mener jeg ogsaa. Skal vi saa derind, Ole Sørensen?
— Nej, det er Noget, der ikke rager mig.

Degnen mærkede, at der intet Udkomme var med Ole Sørensen, og opgav Været for denne Gang. Han var kjørt til Byen med Ole Sørensen og havde saaledes sparet sine egne Heste og Vogn, hvorfor han fandt, at han paa Markedsdagen skulde holde Ole med Selskab. Han vilde naturligvis se til sin Søn, som han vidste stod i Kramers Markedstelt, men dels havde han en Forudfølelse af, at han muligvis kunde blive rørt, og Friis holdt ikke af stærke Bevægelser i nogen som helst Retning, dels havde han spekuleret i og faaet et tvetydigt Løfte om Ole Sørensens kyndige Hjælp til at faae solgt en Fedekalv, som havde ligget bag i Vognen, med alle fire Ben bundne sammen, og som en Dreng havde trukket ind paa den Plads, hvor Heste- og Kvægmarkedet holdtes. Derhen styrede de nu deres Gang.

Det var paa en Fælled uden for Byen. Der holdt fine Heste, bestemte for Kunder fra Herregaardene, iforte Lærredsovertræk med røde Sømme og dito Kantninger om Øjenhullerne; men man saa ogsaa usle Udgangsøg, hvis Skjæbne det var snarest muligt at flaas af Hesteslagtere, og som stod søvnige og plirede med Øjnene. Prangerne gik omkring med den tillidsfulde og overlegne Mine, som findes hos Virtuoser, der føle sig hjemme i deres Kunst, med langskaftede Støvler paa Benene og Hesselkjæppe i Haanden, med hvilke de slog de Heste, der stod dem i Vejen, over Lænderne, medens de skubbede Køerne til Side ved Hornene. Til alle Sider udstrøedes med rund Haand Vittigheder.

En Bondedreng sad med dyb Alvor over Skrævs paa et gammelt loddent Husmandsøg. En forbigaaende Pranger spurgte ham:
— Er det et Faar eller en Ko, min Dreng?

Drengen blev ingenlunde bragt ud af Fatning, men sagde med den forretningsmæssige Torhed, hvormed man beretter et ubestrideligt Faktum:

— Det er en Hest.

Friis havde snart fundet Drengen med Kalven, der nu laa dovent henstrakt paa Fælleden og med Resignation lige over for en ubetvingelig Skæbne søgte at faa ud, hvad den kunde, af det nedtrampede og affsvedne Græs, idet den kun af og til hædrede den omgivende Tilværelse med et skjødesløst distræt Sideblik.

Ole Sørensen havde skilt sig fra Degnen, lidt før de naaede Markedspladsen. Friis stod nu foran sin Kalv. Et Par Prangere nærmede sig og saa først paa Kalven, dernæst paa Degnen, der søgte bag en værdig Mine at dække sin indre Spænding.

Nu kom Ole gaaende meget langsomt, pirrede ved det Stykke Fyrsvamp, som han nylig havde anbragt i sit store Træpibehoved, og lettede paa Huen ad Friis, som om de først saas nu.

— Naa, der er jo Skolelæreren hjemme fra vort. Det er lige godt en god Kalv, De har der, Friis.

— Ikke sandt? sagde Degnen med en listig Mine, der beviste, at han forstod Ole. — Kanske Ole Sørensen vil slaa en Handel med mig?

— De er for dyr med Deres Kalve, Friis, sagde Ole og kløede sig i Nakken.

— Hvad koster den Kibbe? spurgte Prangeren.

— Tyve Daler, sagde Friis, let henkastende.
— Farvel, sagde Prangeren i en decideret Tone.
— Farvel, farvel, sagde Friis ligegyldigt.
Prangeren holdt sig i Nærheden og gav sig til at bese andre Kreaturer, men skottede af og til hen til Kalven, Degnen og Ole Sorensen.
— Naa, saa Ole og jeg kan ikke blive enige? sagde Friis.
— Ja — se — at — Kalven er jo god, det skal jeg aldrig nægte, Kammerherren paa Lundestrup giver kanske det for den, som De forlanger, men saa kan De jo lade mig faa den for de atten og lade mig tjene de Par Daler for gammelt Bekjendtskabs Skyld.
— Ja — man gjør jo noget for gammelt Venskabs og Bekjendtskabs Skyld, Ole Sorensen, og jeg vil jo ikke være paastaaelig . . . . .
Nu gjorde Prangeren pludselig kort omkring.
— Jeg giver de tyve Daler, raabte han.
— Kalven er Deres, sagde Friis.
Degnen fik strax Summen udbetalt og gik langsomt bort. Ole Sorensen stod endnu nogen Tid paa samme Plet og sundede sig efter den overordentlige Veltalenhed, han havde udviklet. Endelig satte han sig i Bevægelse, strog forbi Prangeren og sagde:
— Den Kalv kan De da takke mig for; det er rent Dukketoj.
Derpaa stodte han til Degnen, som stod og ventede paa ham et Stykke oppe ad en af Byens Gader. De nikkede til hinanden, og Degnen sagde:
— Ole Sorensen er dog min bedste Ven.
— Det kan nok hænd's, sagde Ole med en ganske fin Antydning af et Grin.
— Hvormed kan nu jeg tjene Ole Sorensen? spurgte Degnen med den kjælneste Tone, han formaaede at lægge i sin Stemme.
— Aa, det er jo itte Noget ikke, mumlede Ole.
De gik videre. Ole Sorensen kjobte sig et Par Vandstovler i en Skomagerbod, som han pruttede tre Mark af paa. Da de nærmede sig Torvet, sagde han:
— Per Ol'ens Dreng Lavs er nok temmelig skrap til at læse?
— Aa ja, svarede Friis nølende og skottede op til Bondens ubevægelige Ansigt.
— Han vogter ellers Svin hos mig, sagde Ole.
— Saa? — Ja, det gjør han nok.
— Ja Gu' gjør han saa. Han trænger vel ikke saa farlig til Læsning i Sommer? Jeg kan vel beholde ham ved Grisene, uden at han bliver mulkteret for det? Forældrene er det jo skidt med, og de Fireskillinger løber jo altid op for en Anden.
— Aa Gud velsigne Ole Sorensen, sagde Degnen, synlig lettet, fordi Ole ikke forlangte en betydeligere Tjeneste af ham. Drengen kommer saamænd nok gjennem Verden, fordi han ikke faar læst Noget i Sommer; saa presser vi bare lidt paa til den Tid, han skal gaa til Præsten. Vi to kan saa mageløst komme ud af det, Ole Sorensen.

— Ja, det kan nok hænd's! svarede Ole.

Friis var i godt Humør, følte sig frejdig og lys i Sindet, saa han mente nu at være stærk nok til at gjense sin Søn. Han tændte sig en Cigar og bød Ole en med; det var en Luxus, som han sjelden tillod sig. Ole saa paa den og slikkede den helt over med Tungen, før han tændte den, thi saa varede den længere.

— Se, der oppe i Kjøbmand Kramers Butik staar nu min Søn. Ens Børn vokser til, Ole Sørensen, sagde Friis.

— Ja, hvad Fa'en skal man sige til det? svarede Ole.

Drengen saa sin Fader i Frastand, jo nærmere han kom, desto mere bredte Smilet sig over hans venlige Ansigt. Havde han turdet det, var han sprungen over Disken. Degnen blev noget betænkelig, da han saa det Liv, der spillede i Drengens Øjne; han vilde ikke for Alt i Verden give Scener midt paa Markedet og udsætte sin værdige Holdning for Kritik af Bønder fra Sognet. Han nærmede sig langsomt og gravitetisk, rakte Haanden over Disken til Sønnen og sagde:

— Naa, god Dag, min Dreng. Skal hilse fra Moder!

— Er hun syg endnu? spurgte Drengen.

Degnen trak paa Skuldrene.

— Naa, ingen Flæben, det bliver jo ikke bedre for det. Du kan se, at jeg har det godt, og jeg kan se, at Du ogsaa har det godt. Saa maa vi jo endda være fornøjede. Gjør Knægten Gavn? spurgte han Svenden.

— Dejligt Drengebarn, komplet i begge Ender, svarede denne og smidskede til en Tjenestepige, der brast ud i en hvinende Latter.

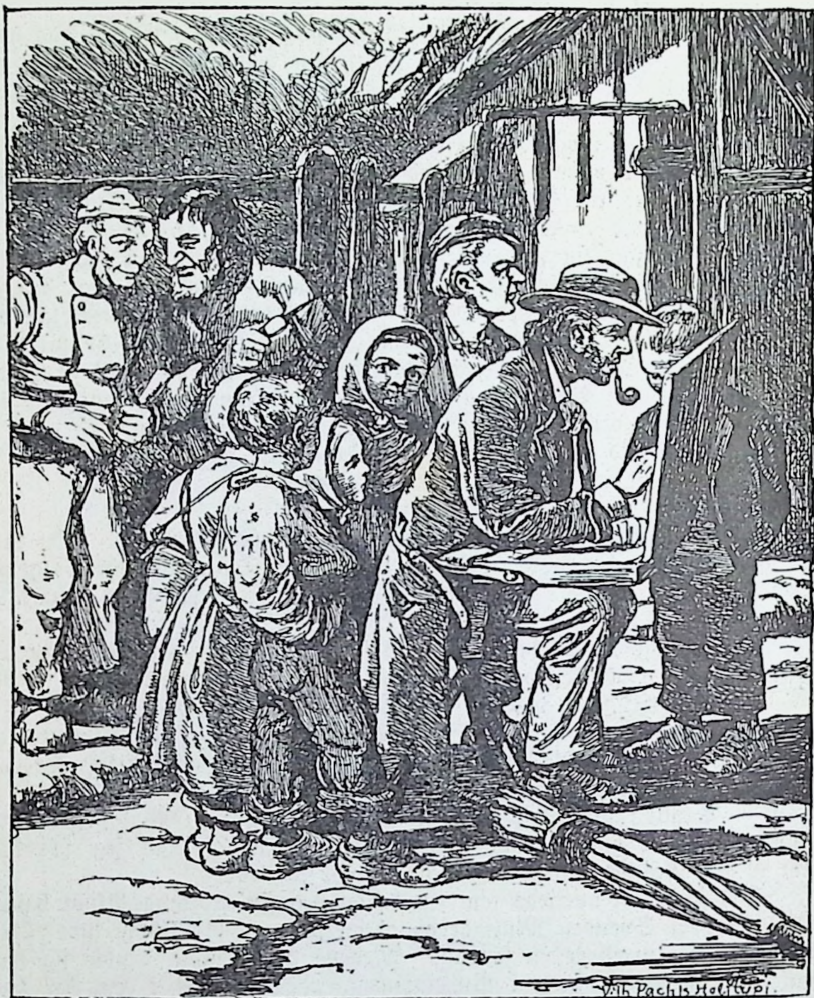
Degnen tilkastede ham et fornærmet Blik og gav sig til at tale sagte med sin Søn; han stjal sig til at klappe ham paa Kinden i et ubevogtet Øjeblik. Ole saa hen paa Svenden med et løjerligt svedent Blik; efter en lang Tøven sagde han:

— Skytten oppe hos Kammerherren vil kjøbe en Vindspillerhund. Kanske Han vil hjælpe ham med at kjøbe Bæstet? Maa jeg saa faa lidt af det Tøj der til et Forklæde til vor Mo'er?

Ved strax at optræde som Kunde og ved sin urokkelige Alvor havde Ole afskaaret Svenden Muligheden af en skarp Replik, hvis han ellers havde kunnet præstere en saadan. Medens denne sidste vendte sig om, stak Ole sin Haand ned i Buxelommen, ragede noget i den, til han fandt den Tremark, han havde afpruttet Skomageren. Han saa paa den, vendte den nogle Gange, saa derefter paa Drengen og sagde med sænket Stemme:

— Kanske det falder Dig lidt kjedsomt somme Tider, lille Thomas. Her er lidt at more Dig for en Søndagstid, naar Du slipper fra Boden.

Da Drengen var kommen sig af sin Overraskelse og vilde takke, afværgede Ole det ved en Grimace. Ingen af de Andre havde set, hvad der foregik.

Hans: Æ ded den stoure Maler — ham, der æ bløuen Professer?

Anders: Næ, ded æ vel en a hanses Svenne, ka jæ trou, saa Mesterne arbedder vel aldri sæl!

En Nattevandring med Krebs Jepsen.

Kan I huske Krebs Jepsen? — Ja! det kunde jeg da nok vide, den rare Krebs. Mindes I ham, som han saa ud i 185— i sin opknappede Frakke med de store Knapper og vældige Lommer, med Armen i Siden, stirrende paa Jorden, naar han affecterede grublende, men strax grinende, naar han blev opdaget? — Han var morsom i de Dage, men en original Fyr, meget egensindig og urokkeligere ligeoverfor et Indfald end hans Paryk, naar han blev Codille. Altid med en Cigar i Munden, som kneisede oppe i det ene Hjørne, og som han ikke engang slap, naar han spyttede. — Det var med ham, jeg havde den ofteomtalte Nattevandring, som I have bedet mig fortælle. Her er den. —

Krebs og jeg vare i mange Aar Medlemmer af et morsomt Selskab, som i sin Tid blev stiftet af Kunstnere. Det er nu opløst, som saa meget andet, der duede noget, ikke just fordi det skortede paa Kræfter til at bestaa, men de fortærende Stoffer, som fortes ind i det, aad Alting op uden at føje en Sten til Bygningen, og saa smuldrede den hen og gik i sin Moder igjen. Paa et af Moderne i den gode Tid, det var i Januar 185— savnedes Krebs Jepsen. Næste Lørdag fik Selskabet en Meddelelse om Aarsagen til Udeblivelsen. —

Da jeg forrige Lørdag Nat kom fra et lystigt Selskab for at gaa til Generalforsamlingen i — overveiende nogle Forslag, som jeg vilde henstille til Selskabets Opmærksomhed, hørte jeg ude paa Torvet En synge „O, du schöner Mai Mond“. Det var en Hundekulde den Aften. Stemmen syntes jeg nok at kjende og ganske rigtig, der kom Krebs Jepsen med Cigaren paa sin vante Plads, opknappet Frakke, Bælgvanter osv. Han kom fra et Pølsegilde i Dronningens Tvergade som havde kostet ham 1 Rd., og deklamerede sukkende:

Führ' die Gestalten meiner Fehler
Abseits, daß ich ihr Klag'gestöhne
und ihrer Forderung traurigen Ruf nicht hör'
denk, daß ich gut war, war und noch immer bin.
Denn, was an Sünden ich gesäet,
Nicht aus dem Herzen war's entsprossen.

og saa slog han sig for Brystet. Forresten var han længe gnaven og vilde ikke op med til Generalforsamlingen, men ret opsat paa at disputere. — Iblandt andet paastod han, at Tranlamperne i gamle Dage lyste langt bedre end Gaslamperne, og at der nu alletider var en væmmelig Stank paa Gaderne, hvorfor han ikke gik ud om Aftenen, uden det var højst nødvendigt. Til Generalforsamlingen vilde han ikke, der blev det alletider kun til Vrøvl, men han vilde heller ikke hjem, fordi der boede en Fiskerhandler ligeoverfor ham, der om Lørdagen fik en Sending til Forhandling paa Torvet, og de, især Torskene, snorkede saa forfærdelig, saa det ikke var muligt for ham at sove. Saa begyndte vi at gaa rundt om Hesten paa Kongens Nytorv. Den vilde han nok rive ned ved Leilighed, naar han fik Raad til det. Paa eengang foreslaar han, at vi skulde tælle Lamperne i Store Kongensgade, han vilde vædde 1 Rd., at der var flere Lamper i Store Kongensgade end i Gothersgaden. Da jeg ingen Lyst havde til det Væddemaal og mente, at det var altfor fordelagtigt for ham, sagde han at han nok kunde trænge til lidt Opmuntring, da det sidste Pølsegilde havde blanket ham rent af. Vi væddede altsaa og begyndte at tælle Lygterne i Store Kongensgade. Da vi naaede Viinhandler Lorentz Petersens Gaard, havde vi talt 23, og Jepsen standsede. 23, 23 talte han. — „Hør Du, siger han, det er sgu skammeligt, at saadan en Mand ikke har 4 Lygter udenfor sin Port. En Mand, 23, der har saadanne Varer, Du skulde bare smage den Cognac, han har! 23, 23, der er forresten Folk nede i Kjælderen, kan jeg høre, mon vi ikke kan komme ind? jeg er bleven saa rasende tør i Halsen af at tælle de forbandede Lamper. Det lykkedes os at komme ned i Kjælderen, men da Svenden ikke vilde tillade os at faa noget at drikke dernede, kjøbte vi en Flaske Cognac og et Glas som han overlod os, og drog nu op paa Gaden med Byttet. Det var sgu en dyr Historie, sagde J. „2 Gange saa meget som Pølsegildet, men du kan være sikker paa, at den er krabat!“ og saa drog han sin Proptrækker, som han havde med sig, da man aldrig vidste, hvad der kunde indtræffe. Ved Hjælp af et Franskbrød, som Svenden ogsaa havde overladt os, expederede vi strax paa Fortovet 2 Søpkener, der naturligvis

yderligere vakte Stemningen. Jeg troede nu, at J. havde glemt Væddemaalet, men det var ikke Tilfældet, derimod havde han glemt Tallet af Lygterne, for nu paastod han, at vi havde talt 27, og vi maatte derfor tilbage til Hjørnet igjen. Paa Tilbageveien forsikrede han med megen Varme, at et Pølsegilde først fik Betydning og kom til sin Ret, naar man stak et Stk. hvid Pølse ind imellem 2 sorte; vel er man ikke mere end et Menneske, sagde han, og tog sig nok en Dram, og man kunde i en formodet Lykkeligheds Tilstand kile formeget paa de hvide, men det var aldeles forkasteligt. Paa Hjørnet af Gothersgade og Store Kongensgade seer vi pludselig en lille Mand hastigt ile op ad Gaden. Hans Ydre var saa komisk og hans Travlhed saa paafaldende morsom, at vi brød ud i Latter og ilede efter ham. At han var meget drukken og i Vinden fordi han kom for seent hjem, var aabenbart; vi naaede ham snart, og Jepsen begyndte strax: „Tillad mig, min Herre, undskyld, men jeg synes bestemt, at jeg kjender dem, er det ikke dem, som tygger Bidskelæder til Svane-Apotheket?" — Nei! klukkede den Lille i flere Afdelinger, jeg er Skriver i Ministeriet. Aa, vedblev Jepsen, saa er det dem, der kom med den ny Lov om Blanksværtens Indførelse paa Nicobarøerne! — Nei, saamænd er 'et ei, jeg fører det udgaaende Register (hikker), det har jeg fort, Høistærede! i over 30 Aar, og saa er jeg, rent ud sagt, ogsaa Rode (hikker) mester, jeg boer her paa 3die Sal, mit Navn er „Pellesen". Den meget drukne og stærkt hikkende Mand vilde nu forsøge paa at komme op ad sin Gadedør, besværligt gribende fat om Rækværket. Det lykkedes ham imidlertid ikke at komme op ad Trappen, for Jepsen standsede ham. „Om Forladelse, min Herre, inden de gaar videre, maa jeg byde dem et Stænk af denne ædle Drue. Det er en gammel Cognac, som jeg arvede efter min Oldemoder. Jeg beder, geneer dem ikke, vær saa artig, den er god ikke sandt? — man bliver til et heelt andet Menneske, naar man drikker af den." (Rodemesteren drikker, hikker stærkere og nyser) Jepsen fortsætter. „Nu, da de har smagt denne ædle Drue, vil jeg sige dem en Ting. Gud velsigne dem, — det vanskeligste, et Menneske har at lære at kjende her i Livet, det er sig selv, forstaar De? se! De har ikke lært det, stakkels Mand, ja, det kan ikke nytte, at de nyser, Sandheden maa frem, om den saa skal gaa ud af mine Støvler. De troer, at de er Rodemester Pellesen, men de tager Fejl! Jeg er Rodemester

Pellesen, det er mig, som boer paa 3die Sal. De troer, at det er deres Kone, som ligger deroppe og venter paa dem, men de tager Fejl, siger jeg dem, det er min Kone. Vil de være saa artig at gaa med op, vær saa god, geneer dem ikke, saa skal de faa Syn for Sagen." — Manden gispede og stonnede nu ganske umanerligt, men Jepsen blev ufortroden ved. „De behover forresten ikke at uleilige dem med op", sagde han, men for at de ikke skal tro, at jeg er en Bedrager, saa sporg engang Vægteren, der kommer han, han har kjendt mig i mange Aar. „Aa! hor Vægter. Der er opstaaet en lille Strid, imellem den hæderlige Mand der og mig; vær saa artig, maa jeg byde dem et Par Sopkener gammel Cognac, vær saa artig! seer de, han vil ikke tro, at jeg er

Rodemester Pellesen, som boer her paa 3die Sal — sig mig nu engang, hvem troer De er Rodemesteren, han eller jeg? — Jeg troer at der er endnu et Par Sopkener i Flasken, føjede han til, med et Puf paa Vægterens Mave. Ih! bevare's, Hr. Pellesen, svarede strax den snu Vægter, de

kjender dem da nok selv, de har nu boet her i Gaden som Rodemester i mange Aar. Nu brød den stakkels Mand ud i en forfærdelig Jamren, „det er en skjændig Verden, vi lever i, sagde han, det er skammeligt at man ikke engang kjender sig selv osv.". Og saa blev han rørt og omfavnede Jepsen, og strax igjen vred, og stødte rasende til ham og bandte paa, at han ikke maatte gaa fra ham, før han havde sagt ham, hvem han saa var, for Noget maatte han da være, meente han, og saa græd han igjen. „De er Damerider", sagde Jepsen, „og de boer i Lille Kongensgade 47 3 Sal, Døren til venstre. Da Manden nu virkelig begyndte grædende at gaa videre efter denne Anvisning, blev Jepsen rørt, omfavnede og kyssede ham, og svor paa, at han aldrig nogensinde havde truffet paa en saa elskværdig Characteer, og nu vilde han bare sige ham, at det Hele var Løjer, og at han ikke alene var Rodemester Pellesen, men han var den bedste Rodemester i hele Byen, og naar han trængte til en Anbefaling, kunde han bare sige det til ham, men saa maatte han ogsaa love ham at see at faa udvirket en Forandring til det Bedre, for saadan som det nu var, var det ikke til at holde ud. Rent ud sagt, kjære Pellesen, see engang hen paa Chineserne, og ved samme eller ogsaa ved en anden Leilighed paa Indianerne, og de vil træffe et lykkeligt Folk, lykkelige Mennesker. Vi Europæere beklage dem, hvor latterligt! vi tro, at de ere uoplyste, jo Godmorgen, de er Fanden heller, Hr. Pellesen, det forsikkrer jeg dem, de kjendte Bogtrykkerkunsten mange tusind Aar før Alefeldt opfandt den, lige saadanne var det med Krudtet og Postelænen — jeg har kjendt en Postelænskammerpotte, som var over 1000 Aar gammel. Men Klokken er mange, jeg vil sige dem god rolig Nat, Hr. Pellesen, hils deres Kone, og gaa sagte op ad Trapperne." —

Da vi kom længere ned i Gaden, raabte Vægteren 4. Nu meente vi dog at det kunde være passende at gaa hjem, men da i det samme Vægteren peb og raabte Brand, paastod Jepsen, at det var vor Pligt at ile til Hjælp, og da han hørte, at Ilden var ude ad Nørrekanten, vilde han parere 1000 Rd. paa, at det var en Mølle, der brændte. Da vi kom ud paa Nørrebro, var Ilden slukket. Paa Tilbageveien fandt vi i Alleen en fuld Mand, som laa paa en Bænk. Da Jepsen paastod, at det var vor Pligt at bringe denne faldne Medchristen paa rette Vei, og at han havde den dybeste Medlidenhed med saadanne drukne Stakler, der gik omkring paa Knejperne, udsatte for de sletteste Drikkevarers fordærvelige Virkninger, gik vi hen til den Faldne. „Der ligger han, den stakkels Skommersvend", for det var han, kunde han lugte, „der ligger han den brave Arbejder, der ligger han, som et Offer for disse nedrige Giftblandere, og ikke kan man faa ham til at tale et Ord, det umælende Bæst, tungsindig! Fanden gale mig." — Vi halede ham saa op, stablede ham paa Benene og førte ham imellem os ind til Byen. Efter megen Besvær og mange Standsninger, som Jepsen menneskekjærlig havde benyttet til at holde ham for Panden, naaede vi Byen.

Manden var da bleven mere ædru og omsider istand til at besvare vort mange Gange gjentagne Spørgsmaal om, hvor han boede. Til Jepsens

største Forfærdelse hørte vi, at det var paa Blegdamsveien. Nu tabte Jepsen sin Taalmodighed og blev lidt flau, men kom sig dog snart, da han var saa heldig at faa Skommersvenden praktiseret ud af Porten igjen med en sildig Vandrer, som vi mødte. Vel saa denne noget røveragtig ud, og det jog ogsaa en Skræk i Jepsen, da jeg foreholdt ham den Mulighed, at Skommersvenden kunde blive udplyndret og slaaet fordærvet, men han meente dog, at man kunde gaa for vidt i sin Tjenstagtighed. „Man er da ikke mere end et Menneske, og desuden" sagde han, „skal jeg i Forretninger Kl. 11. God Nat." —

g: r:

Velbekomme.

(Fruen) Marie, er min Mands Bouillon snart varm?

(Marie provende) Ne'e Frue, den er „even ganske lunket"!

Den dummeste.

Engang for mange Herrens Aar tilbage
der levede etsteds en mægtig Drot,
Som af „Guds Naade“ havde faa't
Et herligt Rige og et dito Slot,
Kort sagt, som havde det saa godt,
At nu til Dags man ei skal finde let hans Mage,
Thi nu om Stunder tidt man seer,
At en Monark betragtet bliver
Som Folkets Sekretær
Og Skriver.
Men den Monark, jeg her fortæller om,
Var fri for den Slags Landeplager, som
En Nutidsfyrste volde kan Anfægtelser,
Som for Exempel: Parlamentsdebatter
Og Skattenegtelser.
Men nok herom.
Bemeldte Konges Datter
I Skjønhed havde ei sin Lige
I hele den bekjendte Verdens Rige.
Alverden fandt, at hun var nydelig.
— Dog havde hun en Feil, en ganske ubetydelig,
Som sjælden er blandt Folk af hendes Stand,
Hvis man paa Hofpoeter lide kan:
Hun var — hun var — ja, det er svært at sig'et:
Hun var — den dummeste i hele Riget!

Min unge, skjønne, vise Læserinde,
Bliv ikke vred,
Men husk, at den Gang fandtes ingensinde
Saa mageløse Institutter,
Som de, vor kjære Samtid frydes ved,
Hvori man Visdom ind i Munden putter
Paa unge Piger, saa i lutter
Logik og Grammatik de voxe op,
Og en Magisters store Aand man sporer
Tidt i en Balheltindes lille Krop,
Desuden blive Damer nu Doktorer
Og snart maaske endogsaa Professorer,
Hvis Tiden ikke snarlig raaber: Stop!
— Den Gang var Lærdom ikke Kvindens Styrke.
Hun levede, saa længe hun var til,
I et ægyptisk eller, om man vil,
I et fortryllende romantisk Mørke.
Paa alt maa være Forskjel, det er klart,

Ei blot paa Kjolens Farve eller Haarets,
En faaer af Visdom Lovens Part,
En anden nøies maa med Faarets;
Og vor Heltinde — saadant var det gaaet —
Hun havde nu for sin Person
Af Kløgt og Visdom ikkun faaet
En meget tarvelig Portion.
Men Tiden gaaer, og alting skal omskiftes,
Og vor Heltinde snart det Tidsrum saa,
Da man begynder stærkt at tænke paa
At giftes.

Nu fandtes der i Grunden fleer end nok,
Som havde Lyst den gyldne Fugl at fange,
Og af Tilbedere en talrig Flok
Forsøgte paa ved Hjælp af Ord og Sange
Og Suk og Bøn at vinde hendes Gunst;
Men alt omsonst;
Den Skjønnes Hjerte lod sig ikke røre.
Hvorfor! ja det skal strax man faa at høre:

Med dyb Bekymring havde mange Gange
Den Skjønnes Fru Mama betænkt, hvordan
Det vilde gaa, i Fald en Mand,
Begunstiget af Amor, var i Stand
Til hendes Datters Hjerte snildt at fange.
Og naar ved Elskovsgudens Rænker
Hun smedet var i Ægtestandens Lænker,
Hun da, tænk hvilken Skræk! — ei var i Stand
Til under Toffelen at faae sin Mand.
Sligt gik paa ingen mulig Maade an.
Derfor vor Skjønhed maatte sværge paa
Ved hver en Helgen hver en Helgeninde,
At ingen hendes Haand og Hjerte skulde faae,
Som ei var dummere end hende.
Og dette Løfte blev paa Kongens Bud
Til hver en Verdenspart bragt ud.
Og mangen Fyrste, mangen Riddersmand
Forsynet med troværdige Attester
Fra Statsministre, Læger og fra Præster
Til Vidnesbyrd om Mangel paa Forstand
Sig nærmede fra Øster og fra Vester
Og iled til den ædle Dames Land.
Men som en Sæbeboble brast
Det Haab, hvortil de havde holdt sig fast,
Fordi — hvor sjældent her paa denne Jord!
Man fandt, at deres Kløgt var alt for stor.

Omsider kom en Dag til Audients
En Ungersvend, paa Vid aldeles læns.
Uagtet han var vidtudstrakte Kysters
Behersker, ligned han
Saavel paa Harnisk som Forstand
Komplet en Østers.
Hans Dumhed grænsed' fast til det utrolige
Og kunde derfor strax berolige
Den ængstelige Fru Mama,
Der med en Fryd, som hver en Moder fatter,
Bemærked' til sin Frøken Datter:
„Han passer just for dig, ham bør du ta'e!"

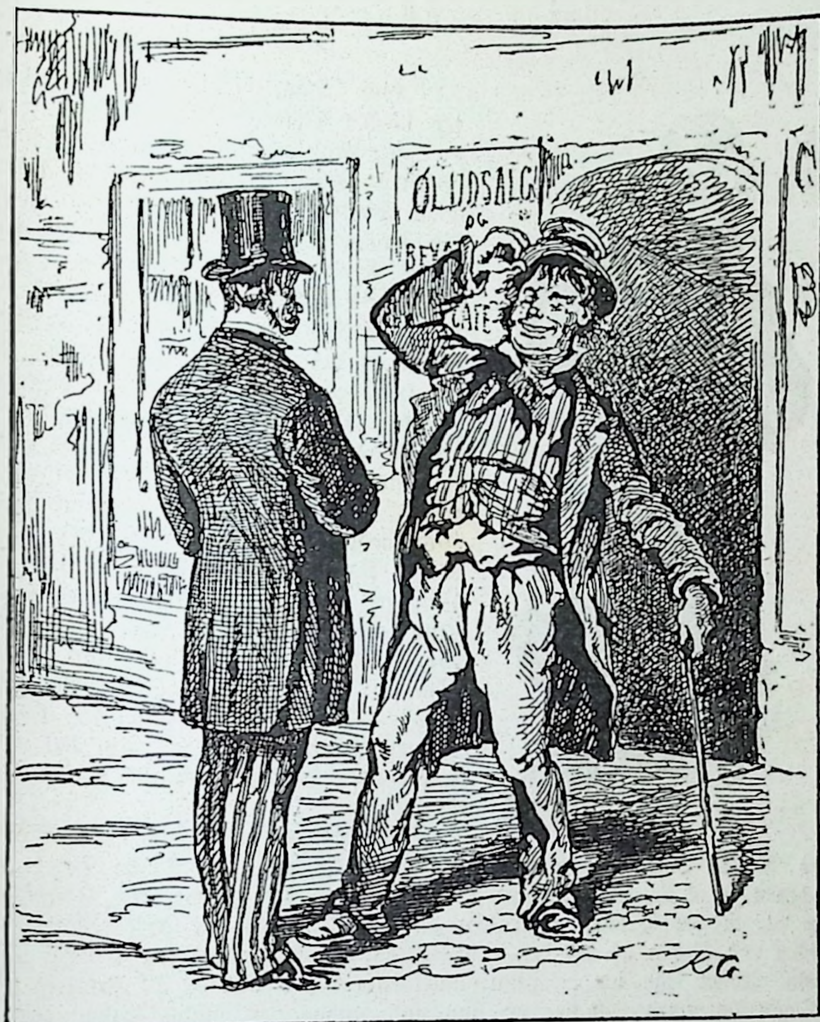
Men, Ak og Ve, da faldt vor Skjønhed paa
En Tankegang, omtrent som saa:
„Hvis Jeg nu tog et saadant Fæ til Mand,
Var jeg jo dummere endnu end han,
Og altsaa brød jeg dog min Ed,
Hvad jeg paa ingen mulig Maade
Forsvare kan for min Samvittighed,
Og hvortil heller ingen kan mig raade."

Her hjalp nu ingen Bøn og ingen Klage;
Den unge Skjønhed blev aldeles ikke rørt;
Dog loved hun tilsidst, at naar man havde hørt
En Komite af Landets bedste Mænd,
Der skulde grundigt overveie Sagen,
Hun vilde sig bestemme om igjen,
— Men inden dens Betænkning kom for Dagen,
Og inden man blev færdig med at stemme
I sligt et vanskeligt Dilemme,
Var mange, mange Somre svundne hen,
Og mange Blade læst' af Tidens Bog,
Og Verden, ak — var bleven altfor klog.

Moral:

Min unge, skjønne, vise Læserinde,
Vær altid from og god og blid
Og faa dog ei, for Himlens Skyld, i Sinde
At gaa i Rette med din Beilers Vid.
Men hav i Minde,
At naar med Blik og Smil du kunnet har forjage
Den halve Del af hans Forstand,
Og dernæst, naar den anden Halvdel han
Frivillig kaster bort, dig at behage,
Hvormeget har han saa tilbage?

G. F.

— Jensen! Jensen! — Har De nu igjen begyndt at drikke!

— Nej, Gud velsigne Dem, Herre! Jeg har holdt op . . . . . . lige siden jeg blev smidt ud!

Peter sidder over!

God Dag, kjender De mig ikke? jeg hedder Peter!

Nu skal jeg sidde over igjen! Det er fjerde Gang i denne Uge, og det er først Torsdag idag! Det er denne Hr. Kaspersens Skyld, det er en vemmelig Krakiler, den Kaspersen! Han er Lærer i Dansk og Verdenshistorie! — Han har altid pleiet at høre de Nederste først! og det er altid en Lettelse, for saa behøver man kun at læse paa det Første af Lectien! Jeg er nemlig Nr. 1 fra Neden — Fux! — Nr. 1 fra Oven han sidder øverst ved Døren, det er en lang, mager, vindtør, skeeløiet Nød, som hedder Møller! vi kalder ham aldrig for Andet en Duxe-Møller! — Faderen er død, men Moderen lever! — Hun er Meelmand; men saa finder Hr. Kaspersen paa at tage fat paa de Øverste; og saa kunde vi jo ikke følge med! — det havde vi nu ikke kunnet alligevel, for hvem kunde vide, det vilde tage saadan Vending ved Hr. Kaspersens Forelæse.

Dennegang var det nu forresten den danske Stil, der var Aarsag i det Hele! Vi havde faaet den Opgave at skulle skrive Noget til Avisen! — det gjorde ikke Noget, om det var Noget Vrøvl, naar der bare var Mening i det! Han som sidder ved Siden af mig! — (vi skiftes til at være Fux); han vilde skrive Noget lige ud af „Nationaltidende“ for den er i Familie med „Dagstelegrafen“, og det er han nok ogsaa! for, hans Fader har en Broder, hvis Kousine har en Fætter, der er gift med en Svoger til en ung Mand, hvis Broder skriver i det Blad, og saa faaer de den gratis og læser den hver Morgen til The, for at have lidt tørt til det vaade, naar de netop ikke lige bruger den til at pakke ind i, for nu er Papiret blevet saa rart til det Brug. — Men jeg sagde til mig selv! nei! sagde jeg; jeg laver noget selv, og saa skrev jeg „En smuk Fugl er fløiet bort fra en ældre Kone med Kalot, spættede Vinger og to sorte Fjer i Halen, som kan afleveres Brolæggerstræde 32 — 2 Sal i Baggaarden, hvor Skomager Hansen hænger over Døren paa en Messingplade, men saa fik jeg maadelig, og blev skjældt ud for et Fæ oven i Kjøbet, for Hr. Kaspersen sagde,

at Enhver maatte tro, det var Konen der havde sorte Fjer i Halen efter det jeg havde skrevet, det kan jeg nu ikke forstaae, for Enhver veed da nok, at en Kone ingen Hale har, saa kan hun da heller ingen Fjer have i den, men det er nu ogsaa ligefremt et Uheld, for jeg var ligeved at faa godt i Historie, men saa kom jeg til at kalde Magnus Ladelaas for Magnus Smeklaas og saa fik jeg „tg"; saadan var det ligesaadan med en tydsk Stil jeg havde skrevet, den fik jeg Slet for! jeg synes nu ikke den var saa slet. — Nu skal De høre! — nei det er ikke den, den fik jeg ogsaa kun maadelig for! — her er den: Meine Tochter ist gestorben — Min Doktor er død, — vom einen Wunde auf seinen Leber — af et Onde paa sine Læber, — zuletzt sprach er ganz ruhig — tilsidst sprak han ganske rolig, — Viel habe ich nie in mein Leben gehabt — jeg har aldrig havt Fiil i Livet, — ein wenig Geld gabe ich doch zurück — en lille Gjæld har jeg dog i Ryggen, — Aber ihr müssen theilen meine Söhne — men I maa dele mine Synder, — Lebe wohl! und alle Tage mit Ruhe — lev vel! og tag den alle med Ro! — das war seinem letzte Worte — det var hans sidste Vorte. Synes De nu den er saa slet! — den er maaske lidt frit oversat; men det har jeg saa tidt seet paa Theaterplakaterne, at Forfatterne gjør efter det Franske! saa kunde jeg jo lige saa godt gjøre det efter det Tydske! — men det vilde nu Hr. Kaspersen ikke indrømme! — han gjør nu i det Hele taget ingen Indrømmelser! — Han siger nu f. Ex. at jeg bliver aldrig til Noget! — det er jo noget Snak, for Noget maa jeg da blive til, efter Bibelhistorien skal vi jo blive til Jord, hvis det nu ikke falder igjennem i Rigsdagen! — og bliver forandret ved Ligbrændingssystemet, for saa bliver der indrettet et stort Dampmenneskebrænderi paa Actier, hvor vi bliver brændte til Aske og kommer i smaa Potter! — det bliver Potaske! — ha ha! — Ja det er nogle rare Tider, vi lever i! — aa Gud, jeg sidder nu saa tidt og tænker paa, naar jeg nu saadan sidder og sidder over! — hvor skal jeg sætte min Søn i Skole, hvad skal det blive til med de kommende Slægter! — det bliver jo bogstavelig ikke til at leve! — Nu ligger Spækhøkeren paa Æg igjen, og nu tager de 4 Skilling for et to Skillings Suurbrød; nei, gid man var slets ikke født! det havde været meget bedre! — Nu troer jeg, jeg vil ryge mig en Stump! — det er Hr. Kaspersens! Det er det eneste Gode, der er ved ham, han ryger aldrig Stumper, dem ryger jeg altid efter Skoletid, ligesom fine Folk efter Middagstid. — (tænder en Cigarstump) Kjender De Kaspersen! — ikke! da er han saamen god at kjende.

Mel: Min Søn om Du vil i Verden frem saa buk.

Hvor gammel at Kaspersen er vil De spør'e
Lad see
Han er vel omtrent en 7, 8 og 40
maaske.

Saa har han en Næse, ja han har nu haft den
fra Lille, men nu er den farvet af Kraften
af Viindruesaften,
den ta'er han hver Aften
til The.

2.

I Klæderne kan han nu slet ikke kaldes
for fiin,
Og i vores Klasse der volder han Alles
Ruin.
Han hades af mange og elskes af Færre,
for han har den Vane at bide og snærre
og vil være Herre,
men han bli'er desværre
til Griin!

3.

I Skolen han prygler os, saa det er næsten
en Skam,
men hjemme der er han nok ellers forresten
saa tam;
der Konen og Ungerne ville zusammen
regjere det Hele i Fryd og i Gammen,
han maa sige Amen,
for der har Madammen
hans Kram.

Ja De kan tro Mutter Kaspersen, hun er ikke skeeløiet! — hun havde disse Pensionister eller Pensionaire, eller hvad de hedder! — saadan som betalte vist om Maaneden for Kost og Logi og Vadsk og Renlighed! — de var nu altid voldsom beskidte alligevel! men de betalte for det? —

Men saa var det, at dette Tuborg Øl kom op! og saa drak de jo værre end bare Fanden! men saa var det der engang stod i Aviserne, at Folk kunde drikke mere end de kunde brygge! men hvad gjorde Mutter Kaspersen! —

4.

Hun havde jo Tuborgske Flasker og Propper
og sa'e:
Jeg klarer mig dog, selv om Bryguingen stopper,
Hurra!
Nu kjøber hun Øl paa de andre Fabrikker
Og bilder dem ind, det er Tuborg, de drikker,
Og de gaaer i Toiet,
er glad og fornøiet
endda! —

Nu vil jeg ikke ryge mere! — det er vist en Landmandscigar — Hr. Kaspersen er Bondeven!

Stemme udenfor.

Peter! Peter! — er Du deroppe.

Peter.

Ja vel er jeg heroppe! jeg sidder over.

Stemmen. Gaaer Du med paa Isen! den kan bære! —

Peter. Javel gaaer jeg med! — men hvordan skal jeg bære mig ad med at slippe ud, alle Dørene ere jo lukkede, bi lidt, jeg har det! — Jeg firer mig ud af Vinduet! — (river Gardinerne ned) Jeg blæser baade paa Modgang og Medgang, Opgang og Indgang! og laver mig en Udgang (binder Gardinerne sammen). Jeg giver disse en Omgang, og idet jeg haaber, at min Nedgang ikke maa blive til min Undergang! laver jeg mig en Afgang, idet jeg siger, at det Hele var en Overgang, det var der god Gang i! —

Vi lidt, nu kommer jeg! tag saa imod mig dernede.

Slutningssang. (Mel. af „Et Uhyre".)

Nu skal De see, jeg skal faae arangeret
en net Comedie frit dramatiseret,
Motivet har jeg taget uden Hinder,
det er en fri Bearbeidelse af Hjortens
Flugt af Christian Winther.

2.

Det bli'er for langt, en Deel kan godt undværes,
(tager en Kniv frem og skjærer et Stykke af Gardinerne)
Her er Critikken, nu skal det beskjæres,
Ideen den er virkelig sindrigt bygget;
naar bare nu ikke Læreren kommer, for saa kunde han gjerne faae i Sinde at
stryge hele Stykket. (kryber ud.)

3.

Læreren (stikker Hovedet ind af Døren.)
Men, Dreng dog, er Du gal? Du knækker Halsen,
(Peter.) Nei, der er ingen Slinger her i Valsen!
(Læreren.) Nei, har man nogensinde før seet Mage?
(Peter.) Ja, det er ikke Andet end Peter, der anbefaler sig i Deres venlige Erindring, idet han
trækker sig tilbage.

S. Neumann.

Et ubilligt Forlangende.

Sergenten. Hør Folkens, den Skandse er for høj; den maa I synke!

En af Flokken. Skal vi nu synke den, ligesom vi har kastet den op?

Natbillede.

(Frederiksborg.)

Fuldmaanen høit over Slottet staaer,
Dens Straaler paa Vandet sittre;
Det første Lysskjær til Kirken naaer
Gjennem Vindvets snørklede Gittre.

Da kommer der Liv i det gamle Slot,
Hvor tusind Minder har hjemme;
Det reiser sig høit som en falden Drot,
Der er for stolt til at glemme.

Det løfter sin Tindings mægtige Krands
Og voxer paa alle Kanter,
Det strækker sit Spiir i Maanens Glands
Med Glimt, som af store Demanter, —

Det skyder iveiret sin Kobberhat,
Aabner sit drømmende Øie
Og stirrer ud paa den dunkle Nat
Og paa Skyerne i det Høie.

Og trindt faaer Alt et fortryllet Liv,
Land og den sittrende Bølge;
Natvinden kalder i Breddens Siv
Paa Jagtens forsinkede Følge.

Og Stjernerne dale ned gjennem Sky
Og hvile sig ud paa Tinden
Og see med Undren, hvordan paany
Der rører sig Liv forinden.

Det hvisker, — der gaaer som et vaagnende Gys
Gjennem de gamle Mure,
Mens Maanen tænder de tusind Lys
I Haller og Jomfrubure.

Sølvkandelabren straaler igjen
Paa Mængden i Riddersalen;
Marsken har sat sig ved Vindvet hen
Og smaaleer med Rigsadmiralen.

Slebne Pokaler blinke paa Bord,
Tapeter Murene dække.
„Kongen!" — lyder et dæmpet Chor
Med Eet fra Gjæsternes Række.

„Kongen!" — Herolder slaae Døren op
Og sænke de sølvsmykte Stave;
Over Tærskelen skrider hans Kjæmpekrop
Med den velkjendte Kniplingskrave.

„Kongen!" — Den flettede sølvgraae Lok
Over hans Pande falder;
Langsomt han gaaer med en guldknappet Stok
Frem i de kjendte Haller.

Rækkerne skilles og lukkes igjen,
Herrer og Damer sig bøie;
Skarpt og klart, hvor han vender sig hen,
Lyser det ene Øie.

Øverst ved Bordet tager han Plads;
Lydt Trompeterne gjalde,
Idet han løfter det søgrønne Glas
Og hilser mildt til dem Alle.

Henover Gjæsternes lange Rad
Langsomt hans Øie vanker;
Han dvæler ved mangt et Ansigt glad
Og falder i dybe Tanker —

Albuen støttet paa Bordets Kant;
Trindt bliver Alting stille, —
Tilvenstre staaer den tydske Gesandt
Støttet mod Vinduets Pille.

Kongen stirrer; hvert Træk bliver haardt,
Mørkere bliver hans Mine, —
— See! Da en Haand stryger Furerne bort:
Eleonore Christine.

Rask paa hans Vink i den brogede Krands
Klinger Fiol og Gambe,
Efter en afmaalt Ridderdands
Herrerne Takten stampe.

Kongen alene vandrer iløn
Taus til sit Bedekammer,
Knæler for Danmark der i en Bøn
Ved Maanens synkende Flammer.

Maanen gaaer ned. Paa Heltens Lok
De sidste Lysstraaler smile;
Dagen vækker sin travle Flok,
Og Borgen ganger til Hvile.

Ernst v. d. Recke.

Farvesandsens historiske Udvikling

ved Dr. med. Harald Philipsen.

Det er en næsten til Trivialitet gjentagen Sætning, at Menneskeslægten som Individ betragtet i sin Aandsudvikling i store Træk gjennemgaaer omtrent de samme Phaser som det enkelte Individ i sin Udvikling fra Barn til fuldvoxent Menneske. Den moderne Naturvidenskab har, navnlig støttet paa Undersøgelsen af Forverdenens Dyrelevninger, forsøgt at paavise, at ogsaa det dyriske Legeme i Løbet af de mange Aartusinder, som vi maa antage at vor Jord har bestaaet som beboelig Klode, har gjennemgaaet, og endnu stadigt maa antages at være underkastet, en vis fremadskridende Udvikling, og heraf følger med logisk Nødvendighed, at dette Legemes Functionsyttringer ikke kunne antages at have holdt sig ganske uforandrede i denne lange Tidsperiode, men ogsaa have været Gjenstand for visse Forandringer i deres Udvikling. I de senere Aar har man ogsaa forsøgt at paavise denne Sætnings Gyldighed for en enkelt af Synssandsens Functionsyttringers Vedkommende. Her maa vi altsaa strax gjøre en lille Adskillelse. Som bekjendt, falder Synsevnen i to forskjellige Dele, nemlig deels Evnen til at erkjende Gjenstandenes Form og Belysning (Lyssands) og paa den anden Side Evnen til at skjelne de Farver, med hvilke de vise sig (Farvesands). Disse to Kategorier kunne nu bestaae omtrent uafhængigt af hinanden, om de end naturligvis som Hovedregel ere saa nøie forbundne med hinanden, at man gjerne betragter dem som een og samme Sands. Saaledes see vi ofte i visse Stadier af graa Stær, at Vedkommende meget vel skjælner Farven af de omgivende Gjenstande, naar de ere stærkt belyste, uagtet han ikke kan gjøre sig Begreb om deres Form, og paa den anden Side vide vi af dagligdags Erfaring, at udtalt Mangel paa Evne til at erkjende visse bestemte Farver (Farveblindhed) kan bestaae sammen med et iøvrigt skarpt og godt Syn. Hvad nu Form- og Lyssandsen angaaer, da kunne vi sikkert sige, at denne idetmindste i den historisk bekjendte Tid ikke har været nogen betydelig Forandring underkastet, og at det menneskelige Øies gjennemsnitlige Synsstyrke for Øieblikket er ganske den samme, som den var for henved 2000 Aar siden. Der hører f. Ex. et ualmindeligt skarpt Syn til at kunne skjælne 7 enkelte Stjerner i Syvstjernen, og almindelige gode Øine kunne kun see de 5 eller 6 med Sikkerhed. Allerede henimod Christi Fødsel udtalte den romerske Digter Ovid (f. 43 Aar f. Christi Fødsel, død Aar 17 efter samme), at Syvstjernen sagdes at bestaae af 7 Stjerner, men at man som oftest kun kunde see de 6 af dem. Ligeledes vide vi, at man kan rose sig af at see udmærket godt, naar man (navnlig i de tempererede Zoner med deres tykkere, mere disige Luft) er i Stand til at kunne skjælne den lille Stjerne Alcor (af 5te Størrelse), der staaer ganske tæt ovenfor og tilvenstre for Mizar (af

2den Størrelse) eller den midterste Stjerne i den store Bjørns Hale. Allerede i den tidlige Middelalder have Araberne benyttet denne lille Stjerne som Synsprøve, og den persiske Astronom Kazvini (en af Muhameds Slægtninge, Kadi i Bazid og Hillah, død 1283 efter Chr.) siger udtrykkeligt, at Araberne i mange Tider have kaldet den Saidak eller Suha ɔ: Prøvestenen, „fordi man pleiede at bruge den som Synsprøve".

Hvad paa den anden Side Farvesandsen angaaer, da synes denne derimod som en særlig Qvalitet af Synssandsen først at være uddannet gradvis, efterhaanden som den menneskelige Aand er kommen, om man saa maa sige, paa et høiere Standpunkt af gjennemsnitlig Udvikling. Det er en tydsk Lærd, Geiger, der ved at gjennemgaae den sproglige Udvikling af Farvernes Benævnelser har fremsat denne Hypothese, som baseres paa, at man maa gaae ud fra, at ethvert tænkende Væsen maa have adæqvate Udtryk for sine Sandseformemmelser, og at man fra en mangelfuld Benævnelse af disse med stor Sandsynlighed kan slutte, at selve Fornemmelsen paa en eller anden Maade er mangelfuld. I de ældste skriftlige Mindesmærker, som vi have tilbage, omtales Farver forholdsvis kun meget ubetydeligt, hvorimod Lys og Skygge spille en stor Rolle. Endog de græske Philosopher lade enhver Farvenuance fortrinsviis være et Udtryk for Gjenstandens Belysningsgrad eller den harmoniske Blanding af Lysstyrke og Lysmangel, med hvilken den fremtræder for Beskueren. Rigtignok havde idetmindste den pythagoræiske Skole et Farvesystem, men i dette fandtes kun 4 Grundfarver: Sort, Hvidt, Rødt og Guult. Denne sproglige Udvikling synes at tyde paa, at det menneskelige Øie oprindeligt kun har besiddet Lyssandsen, og at Farvesandsen først senere er traadt frem som en særlig Sandsefunction. Noget lignende finder maaskee Sted hos ethvert enkelt Menneske; Barnet kjender og benævner Gjenstandene efter deres Form langt tidligere, end det lærer at adskille dem efter deres Farver. Det er de lysstærke røde og gule Farver, der først have gjort sig gjældende som særlige Lysqvaliteter, og i de homeriske Digte finde vi ogsaa disse Farver særligt og skarpt betegnede, hvorimod den mere lyssvage grønne Farve saagodtsom ikke udsondres særligt, men betegnes ved Benævnelser, der efter deres Etymologi snarest betyde Nuancer af guulgraat. Den blaa Farve omtales aldeles ikke som særlig Farve i de ældste Skriftmindesmærker (Rigveda, Zendavesta, Bibelen, Homer), og endog langt senere i den klassiske Oldtid havde man ikke noget bestemt Udtryk for denne dog meget udprægede Farve. Den Benævnelse, som man benyttede for blaa, betyder egentlig graalig ligefra de lysere til de mørkeste Nuancer. De romanske Sprog have end ikke nogen original Benævnelse for denne Farve, men have laant den fra den gotho-germaniske Sprogklasse. — Man vil let see, at efter denne Udvikling ere Farverne komne til Bevidsthed i den samme Orden, som de fremtræde i Regnbuen, og en yngre Videnskabsmand, Dr. Magnus i Breslau, har netop benyttet dette

Moment til at godtgjøre Sætningen om Farvesandsens historiske Udvikling. Af hans Bemærkninger hidsætte vi Følgende: Homer omtaler Regnbuen som enkeltfarvet og kjender kun den „purpurfarvede Iris". Ligeledes finde vi hos Propheten Ezechiel Cap. V. v. 26 et Sted, hvor Regnbuens Farve sammenlignes med Glandsen, der udgaaer fra en glødende Ild. Xenophanes (6te Aarh. f. Chr.) skjælner allerede tre Farver i Regnbuen: Purpur, rødt og guulgrønt, hvorimod Aristoteles (4de Aarh. f. Chr.) benævner dem rødt, grønt og graaligblaat. Denne samme Tredeling af Regnbuens Farver gjenfinde vi i Eddasangene og i adskillige indiske og arabiske Skrifter fra det første Aartusinde efter Christus, og den holder sig til langt ind i Middelalderen, uagtet der ikke mangler Beviser for, at man allerede dengang erkjendte det Utilstrækkelige i denne Systematik. Først i det 17de Aarhundrede bragte Newton Orden ind i Farvelæren og opstillede i Analogi med de 7 Grundtoner i Musiken de, bekjendte 7 Grundfarver i Regnbuen: Rødt, Orange, Guult, Grønt, Blaat, Indigo, Violet. Efter denne Udvikling er der for Tanken intet tilhinder for, at det menneskelige Øie ved den fortsatte Udvikling igjennem Generationer kan blive modtageligt for endnu flere Farver end dem, vi i Øieblikket kjende.

Et Cirkulære

skal dette være — til alle de Venner kjære, — med hvem jeg havde den Fornøjelse og Ære — forleden Dag sammen at være! — Det skulde varsle ind dette lille — Gilde, — som vi vilde — (og det var ikke saa ilde, — at vi vilde) — holde en Gang — hos Vincent — under Løjer, Spøg og Sang — til Glassenes Klang, — kort: et rigtigt gemytligt Komment! — Det skulde melde — og fortælle, — at nu er alting beredt, — Dugen bredt, — hver Kuvert forsynet med „Salvet", — Kniv og Gaffel, — som det sømmer sig saa nobelt et Taffel, — at ikke blot Anretningen net er — og Servicet af det fineste Plet er, — men at Bordet bugner af Retter — paa Fade og Asietter, — saa delikate, at knap I det gjætter: — Supper à la Julienne og Julietter, — Lax og Rødspætter, — saa spillevende, at de sprætter, — Kote-, Rou- og Omeletter, — Høns i Champignons, — Konfekt og Bonbons, — Postejer og Krustader — i uoverskuelige Rader, — Olier i Plat de menager, — Buddinger og Fromager, — at Fadene er med Østers bedækkede, — Franskbrødene flækkede, — Dyrene spækkede, — Vingerne paa Kalkunerne stækkede, — at Flasker med fine, — røde og hvide Vine, — Julien og Lioville, — (den er inte saa ilde!) — Margeaux og Macon, — (det kan nok hænd's, den er bon!) — Rhinskvin og Santerne, — (den drikker I saa gjerne!) — Sherry og Madeira — (den vilde I ønske der var mer a'!) — Champagne en masse, — der vil sprudle i jert Glas, — saa der neppe til det halve bliver Plads, —

at disse Flasker staa med Halsene strækkede — af Længsel efter snart at faa dem knækkede! — Ikke sandt? med Tungerne I smækkede — ad de Herligheder, hvormed jeg beblækkede — Papiret og Gourmanden i jer æggede! — Bliv nu inte forskrækkede, — naar I føle eder vækkede, — og i Troen en lille Smule svækkede — ved at høre, at det Hele er „in spe"! — Thi, om endog maaske — „Virkelighed og Ide" — ikke ganske til jer Gammen — falde sammen, — om jeg nødes til at splintre — disse Gøglesyn, som glimre og tindre, — om I kjønt maa la'e jer nøje med lidt mindre, — saa lad det ej eders Glæde forhindre! — I øvrigt maa jeg paa mine egne — og min „Medkollega's" Vegne — bede eder ikke at regne — paa store Festiviteter, — Koncerter af Violiner og Trompeter, — storartede Dekorationer, — Tableauer og Deklamationer, — Fyrværkerier og Transparenter, — Bournonvilleske Divertissementer, — Klodocher og Kankaner, — da I saadant gar nicht erlanger. — Hvad vi har gjort, — er ikke stort: — vi skaffe jer til eders Lise — en Smule at spise, — vi glemme heller ikke — at gi'e jer lidt at drikke, — vi bringe det hele i Stand, — saa godt som vi kan, — gjør vel ogsaa lidt Sjov — til Husbehov; — men dermed, gode Venner! — vaske vi vore Hænder — (at sige: ikke ved Bordet, som kun den fine — Beaumonde kan gjøre med Routine) — og sige: Vær saa artig! — nu har de — gode Venner selv at gjøre Resten — og huske paa, at enhver især er næsten — her i Aften mere Værten end Gjæsten! — Lad derfor se, at I møde — (saa er I søde!) — alle Mand i et straalende Humør, — saadan rigtig, hvad man kalder, i Kulør, — med Fingre, der klør — efter at gribe den Glæde og Gammen, — som vi gjerne vilde nyde tilsammen! — Spis! — dygtigt naturligvis! — Drik! — det vil du dog saa gjerne, din Strik! — Og kom saa med Løjer og Skjærts, — paa Prosa og Vers, — gjør Spænd og Kommers — paa kryds og paa tværs, — saa at alle Mand vi maa — sige til hverandre, naar vi gaa: — der har vi da havt en — „dejlig Aften den Aften i Aften!"

Og dermed Basta! Nej, bi dog! endnu Et: — en venlig Hilsen fra eders Henrik Smith.

P. S. Før Skrivelsen endes, — er det bedst dog, at Datoen kjendes: — Løverdag den 24de dennes — Kl. 6, og skulde det hændes, — at nogen ikke kommer præcis, — faar han Ris!!

I Religionstimen.

— Vi siger altsaa, at Gud er evig, alvidende, viis, almægtig, god, hellig, retfærdig, trofast, salig og allestedsnærværende. Kan nu Du, Peter, gjentage det i den samme Orden?

— Gud er evig, alvidende, viis, almægtig, salig . . .

— Ikke endnu! Ikke endnu! . . . .

Paa Glaciet.

— Du ka' nu sige hvad det ska' være om Kongerne, Konrassen, men saa meget vil jeg dog betro Dig, a vi ka' takke dem for mange Behageligheder.

— Det siger jeg nu osse, for hadde di inte vaaren, hadde vi inte heller hat Voldene; — men hvor tror Du Voldene hadde væt henne, naar di inte hadde hat vos? — det er med Folkets Sved seer Du, a di har kastet dem op, aa derfor er der nok Ingen som har Lov til at lægge paa Bænkene meer end vi.

— Ja det si'er jeg osse Konrassen, aa derfor ka vi osse ganske rolig li'e liggendes.

„Dobbeltsyn"

eller

„Det Sete afhænger af Øinene som see".

I den store Kunstner Angelo Michelsens († 982) Efterladenskaber fandtes blandt Andet en Suite Haandtegninger ordnede efter en bestemt Rækkefølge, om hvilke alle senere Tiders Kunstkjendere have været enige i, at de i deres Sammenhæng maatte betyde Noget — men hvad? Redaktionen af Almanaken, der ved et uventet Held kom i Besiddelse af denne Skat, paatog sig at løse Spørgsmaalet og forelagde Tegningerne for to af Europas berømteste Kjendere, der hver for sig, uden nogensomhelst indbyrdes Conference, have givet deres Udtydninger af Suiten. Idet Redaktionen, der ikke seer sig istand til at afgjøre, hvilken Text der er den mest fyldestgjørende, forelægger Publicum dem begge til nærmere Undersøgelse, skal den kun gjøre opmærksom paa, at det Factum, at begge Forfatterne have opdaget, at Faderen hed Jochumsen, tyder paa, at et saadant Navn virkelig har foresvævet Tegneren.

Reimann af Toulouse,*)

den allersidste Troubadour.

Det var en deilig Foraarsmorgen i Mai. Vinden pidskede op og ned ad Toulouses Gader og peb i Fingrene som en livsglad Gadedreng. Regnen dryppede i store Draaber fra de nøgne Grene i de for deres Skjønhed saa berømte Toulouse-Alleer. Der var ogsaa Foraar i den unge Reimanns Hjerte, thi han stod netop i Begreb med, efter at have taget Afsked med sin Fader, den gamle Reimann, at drage ud i den vide Verden som vandrende Ridder.

Det var atter en deilig Foraarsmorgen, 10 Aar efter den første, at den unge Reimann af Toulouse paa sin vælige Ganger red gjennem Byen Marseilles Gader. Mangen en skjøn Ridderdame tilkastede den

*) Vignetten er hans Muse.

Ubegribeligt.

Ahda er Navnet paa en lille italiensk Villa i Valby. Der ligger en smal Strimmel Jord udenfor Murens 4 Vinduer som ligner en Tankestreg, — en ubegribelig Tankestreg, ubegribelig for Egnens Beboere, ubegribelig for de Spadserende, som den har været det for denne ubegribelige Fortællings Forfatter. Det var en sildig Aften i April, Stormen rasede umanerligt i de høje Træer, hvoraf navnlig eet, det eneste saa langt Øjet naaede, udmærkede sig ved sin slanke Vækst; det var et Elletræ, som gav alle Omgivelserne et skummelt Udseende, da det var hult i Ryggen, hvilket dog ikke var til at opdage forfra. Paa Hjørnet af Huset hængte et i gammelt Egetræ udskaaret Skilt, der syntes

smukke Ridder et venligt Blik, men Alting prellede af paa hans for kvindelig Skjønhed hidtil ufølsomme Hjerte. Da hændte Vidunderet. Idet Reimann nemlig lod sit Blik glide langsmed Husrækken, stødte det paa eengang paa en fast Gjenstand i et Vindue. Denne Gjenstand var den syttenaarige Amalie Jochumsen, Victualiehandler Jochumsens fortryllende Datter (see Billede I.), der netop, dybt rødmende over en Veninldes spøgefulde Hentydning, bøiede sig ned over en i en Urtepotte anbragt Aflægger.

Reimann var væk, — aldeles væk. Inden en halv Time sad han hjemme i sit Herberg, hvor han forfattede en glødende Kjærlighedserklæring til den skjønne Amalie. Som en ægte Ridder og en Mand med reelle Hensigter, tilbød han hende øieblikkelig sin Haand og sit Hjerte. Lidet ænsede den høihjertede Yngling, at han ved at indgaa en Forbindelse med en Victualiehandlers Datter satte en uudslettelig Fedteplet paa sit før saa blanke Skjold.

Vendte alle de gamle Reimenner sig i deres Grave? Det er sandsynligt, men maaskee ligge de ligesaa godt for det bagefter.

at betegne Husets Oprindelse. Det var 4 sirligt anbragte Noder, som hvilede paa smukke udskaarne Linier, over hvilke der var anbragt en kvindelig Figur med en Tamburin. Det var et ubegribeligt Syn, omgivet af Harpeduft, — stod man stille og betragtede det, var det som om der tonede en Harmoni ud fra det og tydeligt hørtes gjennem den rasende Storms Tuden: „Ahda — Ahda — med en Stemme skjøn som Trebellis, lidt tilsløret maaske, men dog en ubegribelig Lighed. Under disse Betragtninger svandt Natten, og Solens Straaler begyndte alt at skinne paa Landskabet. Da hørtes i det Fjerne muntert Hestetrav, nærmere og nærmere kom Hovslagene, og ikke længe efter saaes en ung, ubegribelig, ja, man kunde gjerne sige forundringsværdig pen Mand nærme sig det fortryllende Hus. (Se Billede I.) Der var noget gentilt, stamherreligt i hans Holdning, som var indtagende. Paa samme Tid aabnedes et Vindue i Huset, og to fortryllende Glutter kastede kjærlige Blikke til den slanke Rytter, som stirrede henrykt op til de Skjønne. Det kunde nu nok have

Han sendte Brevet afsted og ventede i stor Ængstelse paa, at hans Smaadreng skulde bringe ham Svaret. Endelig kom det. Det lod saaledes:

Di kan tro Nei. Jæ gifter mig aldrig, Undtagen med en Degter. Jæ har nylig læst saamange Kjønne for-Bindtligst

Amalie, Rosa, Petra, Jochumsen.

Der faldt han i Søvn og havde en deilig Drøm. Han syntes, Digtekunstens Muse steg ned fra Skyerne. Hun nærmede sig ham, og idet hun rakte ham en Guitar, sagde hun med blød Stemme: „Staa op, Reimann, og slaa paa dine Strænge!“ Derpaa trykkede hun et Smækkys paa hans Pande og forsvandt atter i Skyerne. Da Reimann vaagnede, var hans Pande endnu fugtig af Kysset, og ved Siden af ham i Græsset laa Guitaren. Henrykt greb han den og istemmede strax hin berømte Sirvente, der begynder saaledes:

Skjøn som Solen er Amalie,
See blot hendes ranke Taille!
Hendes Fa'er er Victualie-
handler, men kun en Detaille,
Og hans Navn er Jochumsen

Hendes Lokker, de er paille-
gule, Diet som Emaille. —
Dræbe vil jeg hver Carnaille,
Der gjør Cour til min Amalie,
Rosa, Petra, Jochumsen.

Denne Servante, der var paa Eet Hundrede og To og Halvfjerdsindstyve Vers, grundfæstede Reimanns Navn som Troubadour. Han drog nu i lang Tid omkring, digtede mange Sange og belønnedes tilsidst med Titel af Overhoftroubadour ved Dronning Eleonore af Guiennes Hof.

truffet sig saa, at den unge Mand, der straks blev hæftig grebet af Elskov, var bleven denne ubegribelige Fortællings Helt, dersom han ikke, idet han red langs henad den ubegribelige Tankestreg, var falden i Tanker og derefter af Hesten, hvorpaa han forsvandt. Opdagelses-Politiet kom øjeblikkelig i Bevægelse, uden at det dog lykkedes at opdage ham. Da bleve Alle af den Mening, at det var noget af det ubegribeligste, de endnu havde oplevet, hvorefter han udslettedes af Protocollen. Næsten i samme Øjeblik, kunde man gjerne sige, ialfald omtrent 10 Minutter efter, vendte Forbauselsen sig imod Sydost, idet atter en ung, aandrig udseende Mand tilfods kom slentrende henimod Huset. De unge Piger, som i lang Tid forgjæves havde stirret efter den forsvundne Rytter, fattede sig og kastede huldsalige Blikke til den Nyankommende. Han havde en Guitar i Haanden og et stort Partitur under Armen, og ved en flygtig Betragtning saae det ud, som om han havde en Cigar i Munden (see Billede II), men en nærmere Besigtigelse opdagede derimod en Stemmegaffel, som han, da han saae de Skjønne, øjeblikkelig tog af Munden og strøg af bag paa som en Svovlstik, holdt den for Øret og sang med gribende Røst i $^2/_3$ Takt: „Falleri Fallera Falleren Fallesen“, hvorefter han satte Nodepakken paa Jorden og udbrød med et smerteligt Suk: I Sandhed ubegribeligt, Fallesen! Kallesen! Smallesen! Alle betragtede ham med forbausende

Ti Aar vare atter forløbne, og nu antog Reimann, at han igjen kunde vise sig for den skjønne Amalie. Tilfods, med Guitaren i Haanden og Partituret til den sidste Ballade under Armen, vandrede han til Marseille. (see Billede II.) Der hændte ham intet Udsædvanligt paa Reisen, dog havde han den sidste Aften, før han naaede Marseille, et forunderligt Møde. Reimann havde sat sig paa en Stub og var netop i færd med at indtage sit tarvelige Aftensmaaltid, da en Vandringsmand nærmede sig og, efter at have hilst paa Reimann, tog Plads ved Siden af ham. Den Nyankomne var en gammel Ridder med krigerisk Hovedbedækning. (see Billede III.) Hans brede Bryst prydedes med en Erindringsmedaille, og hans ene Been var et Træbeen. Paa Ryggen havde han en Lirekasse. De to Vandringsmænd kom efterhaanden i en gemytlig Passiar. Tilsidst skildrede Reimann ham i faa, men kraftige Træk sit Levnedsløb og udbredte sig over den Lykke, han følte ved nu, som en feiret Troubadour, at nærme sig den Stad, hvor hans elskede Amalie befandt sig. Den Gamle rystede paa sit ærværdige Hoved. „Og veed Du, Reimann af Toulouse, sagde han, med hvem Du taler? Jeg er den eengang saa berømte Troubadour, Bertrand de Born. Dette Tegn —

Henrykkelse, og den mest henrykte Forbauselse, hvad der saa rimeligvis foranledigede ham til i samme Øjeblik at knappe Frakken op og med hævet, bævrende Stemme at udbryde:

Skjønne Valhallas Møer,
See, jeg er mat, og stak er min Aande.
Ræd mig, forinden jeg døer,
O! hjelp mig ud af min Vaande,
Sig mig, hvor gaar jeg hen
For at faa Riim paa Fallesen.

Efter et Øjebliks dyb Taushed hørtes oppe fra Vinduet et sødt udtalt „ubegribeligt", hvorpaa Ynglingen tog fat om sit Instrument og forklarede Pigebørnene under Toners Klang, at han var Musikanmelder for det Kgl. Theater og havde fri Entré paa Loftet. Som en Taknemmeligheds-Ytring herfor havde han komponeret en Ode til Theaterchefen, som han vilde sætte Ord til, men hele Natten havde han nu forgjæves gaaet og søgt efter et Riim paa Fallesen. Idetsamme at begge Glutterne bestemt erklærede, at Fallesen var en complet Urimelighed, fløj Vinduet i med et voldsomt Knald, og i den stille Morgen hørtes Raabet: „Der er Fatter". At Theater-Anmelderen, under disse ubegribelig forbausende Begivenheder, slog sig for Panden med den ene Haand,

her slog han sig for Brystet — og dette Træbeen — her slog han sig paa Laaret — er Alt, hvad mine Sange og mine Bedrifter har indbragt mig. Men denne Kasse — her klappede han kjærtegnende Lirekassen — indbringer mig hver Dag mangen en blank Tiøre. Tro mig: Romantikens Dage ere forbi, Realismen har seiret. Gjør som jeg, tag et Positiv paa Ryggen, thi nutildags er Positivismen Alt, Lyriken Intet.

Reimann blev ganske underlig tilmode ved denne Tale, men med en stolt Gebærde reiste han sig, og istemmende sin Yndlingsarie „Noch ist Polen nicht verloren“ skred han henad Landeveien, medens den gamle Ridder med et ironisk Smil lod sin Lirekasse spille „Bertrands Farvel“.

Næste Dag naaede Reimann Marseille. Den skjønne Amalie, der imidlertid var bleven syvogtye Aar og ofte havde fortrudt sit overilede Afslag, faldt ham strax om Halsen, og gamle Fader Jochumsen, der rigtignok ikke holdt af Digtere, blev saa blændet af Overhoftroubadourtitelen, at han øieblikkelig gav sin faderlige Velsignelse. Det var en Sommereftermiddag, to Maaneder efter Bryllupet, at Reimann af Toulouse sad i Dagligstuen og tænkte vemodigt paa sit glade Ungkarleliv som Troubadour. Af disse Tanker vaktes han ved Lyden af en hvorefter han gik i den venstre Bukselomme med den anden, vil neppe Nogen fortænke ham i, men den højeste Grad af Deltagelse, man kunde gjerne sige Medlidenhed, vakte han, da en Liremand, som han vel havde seet nærme sig (see Billede III), men af hvis satte Maneer han intet Ondt anede, greb ham voldsomt i Nakken og slæbte af med ham, under det ideligt gjentagne Raab: „Nedrige Karl, nu har jeg Dig, du mine uskyldige Børns Forfører“. Liremanden, som det snart viste sig var Fader til Glutterne, slap hverken Lirekassen eller Theater-Anmelderen, før han havde naaet Pigernes Soveværelse. De vare da begge gaaede i Seng, men Faderen befalede dem at staa op. En blussende Rødme bedækkede de Uskyldiges Kinder ved dette Forslag, men det kerte den fortørnede Fader sig ikke om, det gjorde ikke noget, sagde han, da han havde besluttet at Anmelderen skulde lide Døden eller ægte dem. Den unge Mand maatte bemærke, at han ikke var Mormon og kunde for Øieblikket kun tage den Ene. Tilfreds hermed aflaasede den hulde Fader Døren og begav sig straks til Præsten i Valby, idet han opfordrede de Unge til at afgjøre, hvem af dem det skulde være. Therefine sagde, at hun brød sig ikke om

Lirekasses Toner nede paa Gaden. Siden sit Møde med Bertrand de Born hadede Reimann Lirekasser. Fortvivlet greb han sin Guitar og begyndte, for at overdøve de afskyelige Toner, at synge sin egen berømte Sirvente: „Skjøn som Solen er Amalie". — Men i det Samme vendte Amalie, der ved Lirekassens første Toner var ilet til Vinduet, sig om imod ham og raabte: „Lad være med den Klimpren, Reimann!"

Med en stolt Gebærde greb Reimann sin Hat og nærmede sig Døren. Men Amalie rev ham Hatten ud af Haanden, stillede sig foran Døren og lod ham i haanlige Udtryk vide, at han kjønt skulde blive hjemme. Reimann forsøgte en svag Indvending, men Svup! fik han een paa det ene Øre og Svup! fik han een paa det andet, og derefter seilede Fru Amalie ud af Stuen, medtagende Hatten som Krigsbytte. (see Billede IV.) Paa Veien gav hun Guitaren et dygtigt Spark, saa alle Strængene sprang.

Reimann var sunken om i en amerikansk Gyngestol. Længe sad han der med blege Kinder og sammentrukne Bryn, medens Lirekassen dernede som i Spot spillede:

Skaal for den, af hvem vi fik
Denne mageløse Drik.

Ægteskab i Øjeblikket, da hun om kort Tid havde Haab om at komme i en nærmere Forbindelse med en Greve, hvorefter hun foreslog en Skaal for de Forlovede, som vare lykkelige. — Ubegribeligt men sandt er det, at Rygtet om den forestaaende Formæling allerede næste Morgen stod i Dags-Telegrafen, hvor den unge Mands Fader læste Beretningen. Uagtet den brave Gamle ved mange Lejligheder havde erfaret Upaalideligheden af trykte Meddelelser, vilde han strax afsted for at hindre Forbindelsen. „Ubegribeligt, Susanne, ubegribeligt," gjentog han til sin Kone og beredte sig til at drage afsted, men dette vilde Konen paa ingen Maade tillade (see Billede IV). Sagen var den, at Susanne, som var Jokumsens 3die Kone og Stifmoder til Musikeren, hadede denne og vilde af med ham. Da Jokumsen var under Tøflen, maatte han naturligvis finde sig i sin Kones Ønske. Ubegribeligt! Ikke at han var under Tøflen; thi hvilken Ægtemand er ikke det? Men da han havde været gift to Gange, vakte det stor Forundring, da han giftede sig 3die Gang. Derfor troede Vennerne, at han

Pludselig reiste Reimann sig, slog i Bordet og udbrød: „Af en Drage er jeg bleven beseiret. Og Bertrand havde Ret, Realismen har overvundet Romantiken! Lad os holde os til det Positive." — Næste Dag lod han sig optage i sin Svigerfaders Smørforretning.

Trop.

holdt af Tøflen, men de føjede rigtignok til, at det var ubegribeligt. Ubegribeligt nok har ingen senere hørt noget til de unge Mænd.

At Therefine kort efter blev viet af en Præst, men ikke i Valby, er aldeles vist — men ubegribeligt.

g: r:

Lidt om Skolevæsen.

Skoleloven er ærlig, men Skoleholden besværlig, sagde Skolemesteren, saa tog han selv Skolelov, og lod de Andre holde Skole — og saa fik de Smaa s'gu ingen Skolelov dengang.

En Brevskriver.

Kors da, hvor glad Tante Lise vil blive!
Frits havde lovet hende at skrive.
Idag har han endelig Pennen faaet fat
Og svedt og trolig sat Klat ved Klat,
Smurt Fingrene ind, og nu — hvilken Lykke!
Nu har han faaet færdig sit Mesterstykke.

Og saa — ja, derom er ikke at spørge
Selv maa han sit Brev med Posten besørge!
O ve! den Stakkel kan ikke naa,
Hvor langt han end rækker sig paa sin Taa.
Men Pigen, som kommer der henne paa Pladsen,
Hun hjælper ham nok med at faa det i Kassen.

Spørgsmaal.

Hvad gjør en Ballon forinden den gaaer til Veirs?

Den gasser sig!

Hvad gjør en Slibesten?

Den gaaer rundt og glor W(e)g!

Ole Schansky.

Udstyrelseseventyr af Direktor Renz.

I hele Verden er der Ingen, der kan saa mange Udstyrelseseventyr som Ole Schansky! — han kan rigtignok fortælle!

Saadan ud paa Aftenen, naar Folk sidder nok saa net i Parkettet eller paa deres Logepladser, kommer Ole Schansky; han kommer ganske sagte ind i Manegen, for han gaar paa Hænderne, og hopla! saa begynder han sine Exercitier med Børnene; han tager dem i Benene og slaar Koldbotter med dem, og saa ruller han dem sammen som en Kugle og spiller Bolt med dem paa sine Ben og dreier dem rundt som en Top, saa de blive tunge i Hovedet, o ja! men det gjør ikke ondt, for Ole Schansky mener det just godt med Børnene. Han vil blot gjøre dem trætte, for saa er de stille, naar han fortæller Udstyrelseseventyr for dem.

Han er godt klædt paa, hans Frakke er Silketrikot, men det er ikke muligt at sige, hvad Kouleur den har; for den skinner af Pailletter. Under hver Arm holder han en Paraply, een med Udstyrelseseventyr, og den spænder han over de glade Kjøbenhavnere, og saa morer de sig saa mageløst, og een Paraply har han, hvor der slet Intet er paa, men den slaar han aldrig op, hvor han slaar sig ned.

Nu skulle vi høre, hvorledes Ole Schansky i en hel Uge gav Forestillinger hver Aften for en lille Dreng, som hed Hjalmar. Det er hele otte Historier; for der er syv Dage i en Uge, men om Søndagen var der to Forestillinger.

Mandag.

„Nu skal jeg pynte op!" sagde Ole Schansky, for vi skal have Karneval paa Isen paa flere høie Herskabers Forlangende". Saa lagde han Gulv over hele Manegen, og sikken en Menage! Sikken en Portion Is! Der var tillagt paa to Minutter.

Saa begyndte det at blæse: det var svale, milde Aftenlufte, og saa kom Svalerne flyvende. De vare yndige at se paa, det var ingen grimme Ællinger. De vare paa Reise til de deilige, varme Lande; for de frøs, de Stakler, og det var ikke saa løierligt, for deres Beklædning var saa let, et Par Vinger — det var Alt, hvad de havde paa. De flygtede videre, for nu kom Nordenvinden, og det var en kold En, saa kold, at Ilden gik ud; men Gudskelov, det elektriske Lys holdt sig, ellers kunde man jo ikke have set Noget.

Nu begyndte de at kaste Sne ned fra Taget, den var saa hvid som det hvideste Skrivepapir, Snefloklene flokkede sig sammen og begravede ganske Drengene, der bleve til store Sneboldte, og saa smeltede de sammen i en Dands. Da de havde dandset af, kom der fire pæne Herrer og fire pæne Damer ind og opførte en pæn Kvadrille, og saa faldt Hjalmar i Søvn.

„Jeg vil bede det ærede Publikum lægge Mærke til den høist elegante Kanefart!" sagde Ole Schansky og vækkede Hjalmar. Saa begyndte der en Kanefart! Aldrig havde Hjalmar drømt om saadan en Fart! Sikken et Styr, og sikken et Udstyr! Forrest kjørte Snedronningen med to hvide Heste, og to Snemænd stod bag paa; saa kom der flere og flere Kaner, de lignede smaa Iskasser; Hestene vare isabellafarvede, og Alle kjørte de med Istapper, og tilsidst kom der En, der trak om med en vældig Isbjørn. Det kan nok være, at der var Lystighed paa Isen. Kanerne kjørte rundt om Hesten, og hvert Øieblik kom der en Mand med en Slæde i Veien, og midt inde paa Banen var der storartede Brydekampe af Isbrydere.

Det løb den lille Hjalmar koldt nedad Ryggen, og saa vaagnede han.

Tirsdag.

Saasnart den lille Hjalmar var kommen i Seng og havde sagt: „Godnat, Ole Schansky! Pengene ligger i Vinduet!" kom Ole Schansky igjen og gjorde sine Produktioner med Paraplyen, saa Haarene reiste sig paa den lille Hjalmar. Men Ole Schansky havde Maane.

Hør nu, hvad Maanen fortalte: Det var i Karpatherne. Jeg saae ham i Aftes i det klare Maaneskin, ham den unge, tapre Mazeppa, for han var vendt tilbage fra Krigen, bedækket med Hæder, Laurbær og Allehaande. Men da hans Herre Greven gjorde Udflugter, betroede han sit Gods til Mazeppa, der atter betroede sig til Grevens Datter. Og det var hans gamle Kjæreste for 18 Aar siden; men saa blev den opdaget, for hun havde et Par Mamelukker, og de vare ikke tro.

Saa satte Greven sig paa den høie Hest, og da Mazeppa var greben, blev han ogsaa sat paa en høi Hest, men det var en rigtig Hest. Den var rigtignok meget større end Hesten paa Kongens Nytorv, og den var saa vild, at man ikke kunde „gaa rundt" om den.

Og den startede og løb afsted, hopla! ud i den vide, vide Verden, lige fra Siberien til Moskau. Det gik afsted over Stok og Sten, saa Ruslands nye Jord rullede under Hestens Hove, saa det blev til Rullestokke og Rullesten. Videre gik det over Schærf og igjennem brændende Tøndebaand, over Floder og Søer, ligefra Alpha til Omega; ingen Steder fik Hesten Tid til at bede og faa sig nogle Hestebønner. Og bestandig foer Mazeppa videre: over Barierer og alenhøie Forhindringer og tilsidst gjennem en 6 Alen lang Øltunnel med sammenbundne Ben — og bums! der laa baade han og Hesten!

Heldigvis vare de styrtede midt i en Flok Baschlich-Bozukker, hvis Hætmand venlig tog sig af Mazeppa, der ligesom Hesten var ilde tilredet og forkommen af Kulde . . . . og saa vaagnede Hjalmar, der havde kastet Alting af sig og laa og frøs.

Der laa den lille Hjalmar den Nat uden Dyne!

Onsdag.

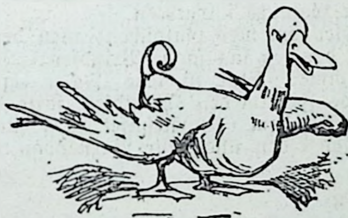
„Naa, lille Hjalmar", sagde Ole Schansky, „nu skal Du bare se!" Og saa viste han ham en lille Prindsesse, der hed Snehvittike, og som var saa hvid som Sne og saa rød som Blod, for hun havde baade Blegsot og røde Hunde.

Men hendes Stedmoder hun var saa ond, og hun havde et Speil, og det sad hun altid og reflekterede over, for det var et Reflexionsspeil. Men Speilet kunde ogsaa tale, for det var tillige saadan en Slags Talemaskine, og saa fortalte det Dronningen, at Snehvittike var meget skjønnere end hun, og saa jog Dronningen Snevittike ud i Skoven til syv Dverge.

Nogen Tid efter gik Dronningen ud til hende med et Æble, og skjøndt Snevittike nødigt vilde, saa maatte hun dog bide i det sure Æble, og saa faldt hun om og døde, for det var en Gravensten. Nu skulde Snehvittike begraves. Men da Dvergene kom med hende til Kirkegaarden, havde Graveren glemt at grave Graven, og saa lagde de hende i en Glaskiste.

Saa kom der en udenlandsk Prinds, som hed Kaschner, og han blev saa kisteglad ved at se hende, at han strax tog hende med sig. Han reiste fra By til By med hende og viste hende frem, og naar han kom til en stor Stad, byggede han til hendes Ære et Slags Mausoleum eller Museum paa Stadens smukkeste Plads, og Folk drog i store Skarer derhen for at se hende i Ligkisten.

„Se, det er Historien om Kaschner", sagde Ole Schansky, „og det er ingen And."

Torsdag.

Ligesom Ole Schansky kom springende ind i Aften, sagde han til den lille Hjalmar: „Nu skal vi opføre en Børnekomedie!“ „Jeg vil da haabe, det ender med en Børneforlovelse“, sagde Hjalmar, „for ellers er det ingen rigtig Komedie“.

Nu begyndte Ole Schansky at arbeide; han rystede Barnet ud af Ærmet, det ene efter det andet; det var kun Børneleg for ham, for han var en rigtig Børneven ligesom Peter Hjort, og da der var kommet en hel Børneflok, begyndte Børnekomedien.

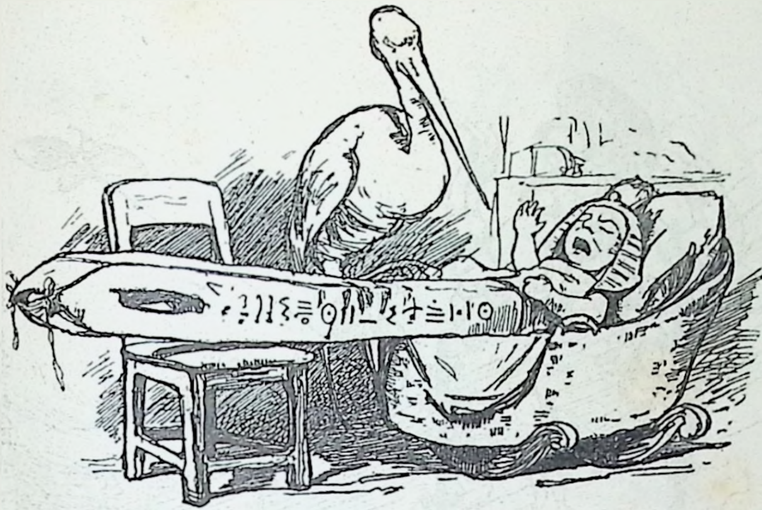
Ude i Børnehjemmet boede den gamle Hr. Børnemand, han havde 3 Børn, Allesammen Pigebørn, men hans Kone havde kun 2 Børn og saa et Stedbarn, og det var Askepot. Hun sad ganske alene hjemme, ude i Skorstenen og sang: „Alle de Andre skal paa Bal“, og saa græd hun, for hun havde ikke faaet Lov til at komme med, fordi hun ikke havde spist sine Ærter op om Middagen. Lige med Eet viste der sig et andet stort Barn for hende, og det var en lille Hex; hun kom lige fra Folketheatret, hvor hun havde holdt Jubilæum. „Du skal ikke græde, lille Askepot!“ sagde hun, „Du skal nok komme paa Børnebal hos Prindsen“. Saa klarede hun Ærterne for hende, gav hende en af sine færdigsyede Børnehabitter paa, og Askepot gik strax i Tøiet.. Saa suttede Hexen af som en Troldkjælling op, igjennem Skorstenen, men Askepot gik i Karethen og kjørte til „Prindsen“.

Det kan nok være, det var et Børnebal! Et østerrigsk Børneorkester spillede en Børnesymphoni, der var strøt Børnepulver paa Gulvet, rigtigt fint Hexemel, og de fik den deiligste Barnemad at spise, og mellem Dandsene blev der budt Kirsebærsuppe om i de nydeligste Børnekopper; men de Mindste fik Flaske. Og saa sikken en Masse Børn der var; Allesammen var det Vidunderbørn, og de to mindste vare saa smaa, saa smaa, men det var ogsaa Børnebørn. Nu blev der klappet op til første Dands. „Har Frøkenen været paa mange Baller i Aar?“ spurgte Prindsen Askepot; for han havde ikke glemt sin Børnelærdom, og saa dandsede de af. Men Prindsen dandsede ikke med Andre end med Askepot. Paa Slaget 9 kom nu Barnepigerne med Lygten, men Askepot skyndte sig saa stærkt hjem, at hun glemte sin ene Galosche i Entreen.

Næste Dag gik Prindsen om med Galoschen; men den var for lille til de Andre, men Askepot passede den, og saa sagde Prindsen: „Dit Maal rober Dig! Du skal være Prindsemadamme! Skal vi lege „Fa'er og Mo'er“ og „komme Fremmede“? og saa kom de Fremmede. Prindsen satte Askepot Ringen paa Slikkepot, men de onde Søstre kom i Børnehuset. Og saa kjørte de Andre til Børnefest i Tivoli, Askepot sad i den nydeligste Barnevogn, og Prindsen red ved Siden af paa en Kjæphest.

„Tip, Tap, Tude!
Nu er Askepotten ude“,

sagde Ole Schansky, og saa vaagnede den lille Hjalmar.

Fredag.

Det var nede i de varme Lande, langt, langt nede i Abyssinien, der, hvor Nilen vander Ægypterens Bred, og hvor Storkene hente de smaa Børn og, idet de lade Knevren gaa, lære de Smaa at sige „a! a!". Der herskede engang en deilig Dronning, og det var en rigtig Dronning, for da hun var Prindsesse, laa hun paa Ærter. Men der var saa varmt, saa Solen sagde: „Pil af!" til de grønne Ærter, og saa blev en hel Portion af dem gule af Ærgrelse.

Der boede som sagt Dronningen af Abyssinien, og hun var en ægyptisk Kongedatter. Skjøndt hun ikke havde saamange Naalepenge som Kleopatra, arrangerede hun dog en storartet Fest. Festpladsen var ikke noget almindeligt Forlystelsesetablissement — det var en Institution.

Der var Illumination med orientalske Lamper, Forestillinger paa den aabne Plæne Sahara og Bal hele Natten paa en dertil indrettet Balestrade.

Festen begyndte med, at nogle fattige, gode, gamle Ægyptere, Landsbyfolk, men skikkelige Folk, bleve bespiste ved nogle ægyptiske Kjødgryder, medens deres Børn fik Ris.

Ja, det var, som om det var den 1002den Nat! Der var Indretninger, hvor man skjød til Ibiser og slog til Apisen og et Sted, hvor man kunde spille Pyramide, og to Divaner, hvor Folk kunde hvile sig og drikke Karavanethe. Og der var Væddeløb af Nilheste og tilsidst stort Pyramidebal — ja, det var en hel Labyrinth af Forlystelser! — Saa begyndte Ballet.

Første Dands dandsedes af nogle smaa sorte Negerbørn, og det er dem, som de sorte Storke henter nede i det sorte Hav. De snurrede om, saa de bleve ganske røde i Hovedet, og gjorde Kolbøtter, saa det blev ganske sort for Øinene af Dronningen.

Anden Dands blev dandset af nogle Slavinder, der gik med Palmer i Hænderne, og de hoppede og sprang om, til de bleve ganske gule og blaa, og det kalder man elektrisk Lys.

Den næste Dag holdt Dronningen Kongejagt: Tigerjagt: Kongetigerjagt i bengalsk Belysning, og afsted gik det ligesom Ritzaus wilde, verwegene Jagd. De smaa islandske Heste stormede afsted som islandske Løver, Antilopperne sprang, Girafferne halsede, Kamelerne fik paa Pukkelen, og Kænguruherne maatte punge ud med deres smaa Unger — ja, der var Fart paa den Jagt, og Klapperne sad rundt omkring!

Men hvad mon det var, der stak den lille Hjalmar — med Et vaagnede han?

Lørdag.

„Har Du Lyst til i Aften at komme til en stor kinesisk Fest?" spurgte Ole Schansky den lille Hjalmar. „Jo, Tak skal Du have, Du gode, gamle Ole Schansky!" sagde den lille Hjalmar.

Saa gav Ole Schansky ham en Morfinindsprøitning, men saa fin, at det ikke gjorde Ondt, og strax faldt Hjalmar hen i en Opiumsrus; for saadan bruger Kineserne. Nu slog Ole Schansky sin kinesiske Paraply op, og saa begyndte Festen. Den var til Ære for den store Keiser A=ing=fo=hi.

Keiseren sad ikke, som andre Keisere, paa en Throne, men høit oppe under Loftet sad han og vippede nok saa gemytligt paa en Rørstol i en Trapez og spiste Ingefær og drak Kinadraaber; men fint var han klædt paa: han bar Nankings Buxer og en Mandarin med fem Knapper. Først kom der en Masse Kinesere ind, de fleste gik paa Hænderne, fordi det gjorde ondt paa dem at gaa paa de sammenknebne Fødder; de lignede Alle Nikkedukkerne henne paa Kommoden med lange Pidske og lange Negle, for i Kina er der Ingen, der bider Negle. De kunde gjøre alle mulige Kunster og endnu flere.

Derpaa kom der flere Kinesere ind, hver havde de sin Parasol, for i Kina gaa alle Kineserherrer og Kineserdamer med Parasoller, akkurat som om Sommeren ude i Taarbæk. Saa dandsede de en Parasoldands, og Balletten var saa deilig, for det var Mandarinens Døtre, der dandsede. Men tilsidst blev der en Jubel, da Dandserinderne stillede sig op paa hinanden og dannede et Taarn, men det var ogsaa et Klokketaarn, der var værd at se paa.

Sikken et Hallo, der blev! Ih, Du store Confucius, det var til at blive hel confus over! Der saa man en kinesisk Drager gaa til Veirs, og der blev En med en vældig Pidsk baaret paa en Stige, der stod nogle Fyre paa Hovedet og fyrede kinesiske Pistoler af, og der gik Nogle paa Hænderne og knaldede med deres Pidske, og helt oppe i Luften kjørte en Velocipede paa en stor nordisk Telegraftraad . . . men saa brast Traaden, og saa kunde lille Hjalmar ikke følge med mere, det blev Altsammen kinesisk for ham.

„Var det ikke deiligt?" sagde Ole Schansky, „og saa ere alle Rekvisiterne forfærdigede her i Byen hos Odewahn".

Søndag. (Første Forestilling.)

Saasnart lille Hjalmar havde faaet sit Ormefrø og var kommen i Seng, kom Ole Schansky til ham og sagde: „I Nat skal vi til Kalkutta til Ære for Hs. kgl. Høihed Prindsen af Wales". Og saa gik de om Bord i en Ostindiefarer, og et Øieblik efter vare de i Kalkutta.

Nei, hvor der dog var mange Mennesker! De sad ovenpaa hinanden lige fra Gulvet og helt op til Loftet, og saa var der mange Flere end baade i det kgl. Theater, Kasino og Folketheatret. Saa kom der en hel Mængde Bajaderer ind og dandsede i bengalsk Belysning. Men Ole Schansky sagde til den lille Hjalmar, at han skulde lukke Øinene, for det var ikke Noget for Børn under 10 Aar, der kun betalte det Halve. Da han saa fik Lov til at aabne dem igjen, saa var der rigtignok ogsaa Noget at se paa, for Selskabet til Dyrenes Beskyttelse i Indien havde inviteret alle mulige Dyr til en Kamelthe.

Lokalet var festligt dekoreret; der var sat Kar med Vand til Dyrene, og til Lamaerne var der desuden Spyttebakker; det var rigtigt gentilt. Og alle Dyrene mødte i deres bedste Stads; Ponyerne kom i Maskeradedragt med Løvefrakker, og Strudsene gik med ægte Strudsfjer; men Girafferne mødte høihalsede, for de var bange for at blive forkjølede. Og der var ogsaa en Hest, og det var en rigtig fin Hest, for den havde gaaet i den høiere Rideskole; men den havde nok været doven, for Ole Schansky sagde, det var en Fux; men en rigtig Dandsehest var det, og derfor gik den altid med hvide Sokker.

Nu skulde de da til at gjøre Kunster. Kamelen prøvede paa at gaa igjennem et Naaleøie, men den kunde kun faa en Ende Kamelgarn igjennem; men det var dog altid Noget. Gjederne og Gemserne sprang Buk, Elefanten havde sin Næse overalt, og Antiloperne rendte omkring, som om de vilde rende Hornene af sig.

Tilsidst skulde de da til at lege „Løve- og Elefantjagt", men saa satte 14 navnkundige Hingste, hvoraf de 2 vare ganske snehvittike, sig paa Bagbenene og vilde ikke med, men saa kom der en Mand ind med en stor Pidsk og raabte: „Hopla!" og saa knaldede han saadan, at den lille Hjalmar vaagnede, og saadan endte det Knald.

Søndag. (Anden Forestilling.)

Efter 10 Minutters Ophold begyndte Ole Schansky igjen. „Nu skal vi reise, lille Hjalmar", sagde han, „har Du Lyst til at komme til Berlin?" Saa leiede han 4 Dampskibe, og saa seilede de afsted først til Stettin og saa til Berlin.

Der var en stor Festforestilling, og det var offentlige Lege og Fester i Tiden under Direktør E. Renz. Først saa man Renz vende tilbage til Berlin fra sit Seierstog mod Kjøbenhavn, hvor han havde indtaget Kjøbenhavnerne med Storm. Udenom sad der en Masse Mennesker, og i en særlig Loge sad Alverdens Keisere, Konger og kongelige Familier, det var Fyrste Plads! Og ved Siden heraf havde Paven sin egen Stol, for det har Paven altid, det kan Du læse i Bergsøes: „Rom under Pius den Niende", og der staar den rene, skjære Sandhed om Pius. Saa opførte Renz en musikalsk Hippologi med Musik af Wagner, „Kopenhagnergold" hed den, og det var et Hestearbeide i flere Optrin; men Folk forstod det ikke, og saa sagde de, det var deiligt. Men det kan nok være, Berlinerne bleve glade, da Renz saa gjenoptog „Stormen paa Dybbølskandserne" paa Repertoiret. Renz feirede en sand Triumph, og saa kom hans Triumphtog.

Musikken spillede „Heil Dir im Cirkuskranz". Først kom Forridere, saa Beridere, saa de 40 Riddere og saa nogle arme Riddere, og de vare fine, for de havde franske Nathuer paa. Saa kom staaende paa Bagbenene paa 14 Hingste Ridderen uden Frygt og Saddel, og endelig Renz selv i elektrisk Belysning, kjørende med sine egne Livheste og sin egen Livkudsk i sin egen Livvogn. Saa begyndte Festerne. Først var der Dueskydning af adelige Dueskytter, saa var der Konkursløb af Vexelryttere fra ritterschaftliche Centralbank i Stettin, og saa traadte Senatet frem og takkede Renz for hans Løbebane, tilkjendte ham Kjøbenhavns Kommunes Ærespris og udnævnte ham til Ridder af Elefanten. Derpaa traadte en Del Publicister frem og overrakte Renz en Takadresse, og saa blev der holdt to populære Foredrag af den i Staden nu bosiddende Dr. Brandes: det ene om Brug og Misbrug af spirituelle Anlæg, det andet om den Cancelliraad Hegelske Philosophi. Tilsidst begyndte Rosefesten i samtlige Dagblade, navnlig den berlinske Tidende, og saa endte Rosefesten med en Apotherose.

„Se, det var min Affskedsforestilling", sagde Ole Schansky, „og jeg takker det ærede Publikum for dets talrige Besøg og den sjældne Velvillie, der er bleven mig til Del under mit Ophold her, og haaber jeg, at vi snart ses igjen. Paa Gjensyn!"

—r—r—r.

